

22.5.2018

JELENTÉS

az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről
(2018/2037(INI))

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

Előadó: Herbert Dorfmann

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	38
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	41
VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	48
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	54
VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	61
MELLÉKLET: A KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG LEVELE	79
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	83
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	84

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről (2018/2037(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövője” című, 2017. november 29-i bizottsági közleményre (COM(2017)0713),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) a közös mezőgazdasági politikát (KAP) és annak célkitűzéseit meghatározó 38. és 39. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ 40. cikkére és 42. cikkére, mely létrehozza a mezőgazdasági piacok közös szervezését és meghatározza, hogy a versenyszabályok milyen mértékben vonatkoznak a mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére,
- tekintettel az EUMSZ 13. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ 349. cikkére, amely meghatározza a legkülső régiók helyzetét és megállapítja a Szerződések alkalmazásának feltételeit ezekben a régiókban,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU, a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról szóló 1306/2013/EU, a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU, a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU és az élelmiszerláncsal, az állategészségüggyel és állatjóléttel, valamint a növényegészségüggyel és a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos kiadások kezelésére vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 652/2014/EU rendelet módosításáról szóló, 2017. december 13-i (EU) 2017/2393 rendeletre („salátarendelet”)¹,
- tekintettel a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló, 1998. július 20-i 98/58/EK tanácsi irányelvre²,
- tekintettel az Európai Számvevőszék „A KAP jövője” című, 2018. március 19-én közzétett tájékoztató dokumentumára,
- tekintettel a növényvédőszer fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre³ és a tagállamok nemzeti cselekvési terveiről és a növényvédőszer fenntartható használatáról szóló 2009/128/EK irányelv végrehajtásában elért haladásról szóló bizottsági jelentésre COM(2017)0587),
- tekintettel a peszticidek uniós engedélyezési eljárásával foglalkozó különbizottság

¹HL L 350., 2017.12.29., 15. o.

²HL L 221., 1998.8.8., 23. o.

³HL L 309., 2009.11.24., 71. o.

létrehozásáról, feladatairól, összetételéről és megbízatásának idejéről szóló 2018. február 6-i határozatára¹,

- tekintettel az Európai Számvevőszék 16/2017. számú, „Vidékfejlesztési programozás: egyszerűsítésre és eredményközpontúbb megközelítésre van szükség” című, valamint a 21/2017. számú, „A zöldítés bonyolultabb, környezetvédelmi szempontból egyelőre még nem eredményes jövedelemtámogatási rendszer” című különjelentésére,
- tekintettel az Európai Unió pénzügyeinek jövőjéről szóló, 2017. június 28-i bizottsági vitadokumentumra (COM(2017)0358),
- tekintettel „Az Európai Unió új, korszerű többéves pénzügyi kerete a 2020 utáni prioritások megvalósításának hatékony szolgálatában” című, 2018. február 14-i bizottsági közleményre (COM(2018)0098),
- tekintettel az Európai Vidékfejlesztési Konferencián kiadott, „Jobb életminőség a vidéki területeken” című, 2016. évi Cork 2.0 nyilatkozatra,
- tekintettel az uniós juh- és kecskeágazat jelenlegi helyzetéről és jövőbeli kilátásairól szóló, 2018. május 3-i állásfoglalására²,
- tekintettel a fehérjenövények termesztésének ösztönzésére irányuló európai stratégiáról – az európai mezőgazdasági ágazatban a fehérje- és hüvelyes növények termesztésének ösztönzéséről szóló 2018. április 17-i állásfoglalására³,
- tekintettel a következő többéves pénzügyi keretről szóló, 2018. március 14-i állásfoglalására: A 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló parlamenti álláspont előkészítése⁴,
- tekintettel az EU méhészeti ágazata előtt álló kilátásokról és kihívásokról szóló, 2018. március 1-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel „A termőföldek koncentrációjának jelenlegi állapota az Unióban: a mezőgazdasági termelők földhöz jutásának megkönnyítése” című, 2017. április 27-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a vidéki térségekben élő nőkről és szerepükről szóló, 2017. április 4-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a mezőgazdasági piacokon tapasztalható áringadozás csökkentésére szolgáló KAP-eszközökről szóló, 2016. december 14-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel a vidéki területeken a KAP munkahelyteremtéshez való hozzájárulásának

¹Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0022.

²Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0203.

³Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0095.

⁴Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0075.

⁵Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0057.

⁶Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0197.

⁷Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0099.

⁸Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0504.

mikéntjéről szóló, 2016. október 27-i állásfoglalására¹,

- tekintettel „Az innováció és a gazdasági fejlődés előmozdítása a jövőbeli európai mezőgazdasági gazdálkodásban” című, 2016. június 7-i állásfoglalására²,
 - tekintettel az uniós tejágazat kilátásairól – a tejágazati csomag végrehajtásának felülvizsgálatáról szóló, 2015. július 7-i állásfoglalására³,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A közös agrárpolitika lehetséges átdolgozása” című véleményére⁴,
 - tekintettel a Régiók Európai Bizottságának „A 2020 utáni KAP” című véleményére⁵
 - tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaira, amelyek többsége releváns a KAP szempontjából,
 - tekintettel a mezőgazdasági piacokat vizsgáló munkacsoport „Piaci eredmények javítása: a mezőgazdasági termelők helyzetének erősítése az ellátási láncban” című, 2016 novemberében közzétett jelentésére és az abban foglalt következtetésekre,
 - tekintettel az ENSZ 2015. évi éghajlat-változási konferenciáján (COP21) létrejött Párizsi Megállapodásra és különösen az Európai Unió által „nemzeti vállalásként”, a megállapodás globális céljainak megvalósítása érdekében tett kötelezettségvállalásokra,
 - tekintettel az Unió legkülső régióit célzó egyedi mezőgazdasági intézkedések rendszerének (POSEI) végrehajtásáról szóló, 2016. december 15-i bizottsági jelentésre (COM(2016)0797),
 - tekintettel a környezetvédelmi politikák végrehajtásának 2016-ban bejelentett felülvizsgálatára (COM(2016)0316), amely eszköz arra szolgál, hogy a jobb végrehajtás révén segítsen az uniós környezetvédelmi jog és politikák hasznainak a vállalkozások és a polgárok számára való megvalósításában,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság levelére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A8-0178/2018),
- A. mivel „Az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövője” című bizottsági közlemény elismeri, hogy a közös agrárpolitika (KAP) az EU egyik legrégebbi és leginkább integrált, globális stratégiai jelentőségű politikája, és azt úgy kell kialakítani, hogy

¹Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0427.

²Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0252.

³HL C 265., 2017.8.11., 7. o.

⁴HL C 288., 2017.8.31., 10. o.

⁵HL C 342., 2017.10.12., 10. o.

lehetővé tegye, hogy az Unió mezőgazdasági és erdészeti ágazata kielégítse a polgárok indokolt igényeit nem csupán az élelmezésbiztonság, illetve az élelmiszerek biztonsága, minősége és fenntarthatósága, hanem a környezet megóvása, a biológiai sokféleség és a természeti erőforrások védelme, az éghajlat-politikai fellépés, a vidékfejlesztés, az egészségügy és a magas szintű állatjóléti normák, valamint a foglalkoztatás tekintetében is;

- B. mivel ideje megállapítani, hogy a KAP-ot meg kell reformálni annak érdekében, hogy hatékonyabban eleget tudjon tenni elsődleges kedvezményezettjei, azaz a mezőgazdasági termelők, valamint valamennyi polgár igényeinek;
- C. mivel a KAP rendkívül fontos Európa-szerte körülbelül 12 millió gazdaság számára;
- D. mivel Európa területének mintegy 47%-a mezőgazdasági terület, és az EU-ban 22 millió mezőgazdasági termelő és mezőgazdasági munkavállaló él;
- E. mivel a KAP célkitűzéseinek az élelmiszer-biztonság és -függetlenség, valamint az uniós mezőgazdasági rendszerek és területek ellenálló képességének és fenntarthatóságának biztosítására kell irányulniuk;
- F. mivel az EU-nak a multifunkcionális és diverzifikált, munkahelyteremtő, igazságos, fenntartható mezőgazdasági gyakorlatokra épülő és az életképes, generációról generációra szálló kisméretű és családi gazdaságok megőrzését lehetővé tevő mezőgazdasági és erdészeti ágazatra irányuló átfogó célkitűzése továbbra is létfontosságú a pozitív externáliák és az európai polgárok által igényelt közjavak (élelmiszer és nem élelmiszer jellegű termékek és szolgáltatások) biztosításához;
- G. mivel feltétlenül meg kell fékezni és vissza kell fordítani a piaci hatalom koncentrálódását a nagy kiskereskedelmi láncok és a nagyvállalatok kezében;
- H. mivel a jelenlegi KAP-ot a versenyképesség megerősítésére, valamint az egészséges és biztonságos élelmiszerek biztosítására irányuló stratégiai célok mentén kell átalakítani;
- I. mivel a KAP több mint 25 éven át rendszeres reformokon esett át, amelyeket az európai mezőgazdaság nemzetközi piacok előtti megnyitása, valamint többek között a környezet és az éghajlatváltozás területén jelentkező új kihívások tettek szükségessé; mivel ebben a folyamatos kiigazítási folyamatban most új lépésre van szükség a KAP egyszerűsítése, modernizációja és átirányítása érdekében, hogy biztosítani tudja a mezőgazdasági termelők jövedelmét, és hatékonyabban eleget tudjon tenni az egész társadalom elvárásainak, különösen az élelmiszer-minőség és -biztonság, az éghajlatváltozás, a közegészségügy és a foglalkoztatás terén, ugyanakkor politikai és pénzügyi biztonságot nyújtva az ágazat számára a vidéki területek fenntarthatóvá tétele, az élelmiszer-biztonsági problémák kezelése, az uniós éghajlati és környezetvédelmi célok elérése, valamint az uniós hozzáadott érték növelése céljából;
- J. mivel, bár a Bizottság a KAP folyamatban lévő reformjáról szóló közleményének „Az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövője” címet adta, azt nem garantálta, hogy a KAP költségvetése változatlan marad, és mivel ezzel mindenképpen foglalkozni kell a küszöbön álló jogalkotási javaslatok bemutatása előtt; mivel e javaslatoknak biztosítaniuk kell, hogy a KAP ne kerüljön újra nemzeti hatáskörbe, hogy az egységes

piac megfelelő működése ne sérüljön és hogy a kedvezményezettnek számára valódi egyszerűsítés történjen, ne csupán uniós, hanem tagállami, regionális és helyi szinten, valamint a gazdaságok szintjén is, a mezőgazdasági termelőknek és erdőtulajdonosoknak pedig rugalmasságot és jogbiztonságot nyújtsanak, teljesítve ugyanakkor az ambiciózus környezetvédelmi célokat és az új KAP célkitűzéseit anélkül, hogy a tagállamok számára új korlátozásokat vezetnének be és ezzel tovább növelnék a folyamat összetettségét, ami késedelmekhez vezetne a nemzeti stratégiák végrehajtása terén;

- K. mivel az új teljesítési modellnek biztosítani kell az EU és az európai mezőgazdasági termelők közötti közvetlen kapcsolatot;
- L. mivel a KAP-nak fontos szerepet kell játszania az ágazat hosszú távú termelékenységének és versenyképességének erősítésében, valamint a gazdaságok jövedelmét jellemző stagnálás és ingadozások megszüntetésében, tekintettel arra, hogy a termelés koncentrációja és intenzívebbé válása, illetve a termelékenység növekedése ellenére a gazdálkodás átlagosan még mindig kevésbé jövedelmező más gazdasági ágazatoknál;
- M. mivel a közvetlen kifizetések a stabilitás első fontos szintjét alkotják, valamint a mezőgazdasági jövedelem tekintetében biztonsági hálóként működnek, tekintve, hogy a gazdálkodásból származó éves jövedelem kézzelfogható részét jelentik, sőt bizonyos régiókban e kifizetések jelentik a gazdaság bevételeinek 100 %-át; mivel e kifizetéseket folytatni kell, hogy a mezőgazdasági termelők egyenlő versenyfeltételekkel versenyezzenek a harmadik országokkal;
- N. mivel a biogazdaságon belüli új vidéki értékteremtési láncok jelentős növekedési és munkahely-teremtési lehetőségeket kínálhatnak a vidéki térségek számára;
- O. mivel a közvetlen kifizetéseket célzottabban a mezőgazdasági termelőknek kell nyújtani, mivel ők járulnak hozzá vidéki térségeink stabilitásához és jövőjéhez, és gazdasági és piaci kockázatokkal néznek szembe;
- P. mivel az utóbbi néhány évben a mezőgazdasági termelők az árak fokozottabb ingadozását tapasztalták, amely tükrözte a globális piacok áringadozásait, illetve a makrogazdasági fejlemények, a külpolitika – például a kereskedelmi, politikai és diplomáciai kérdések –, az egészségügyi válságok, az egyes európai ágazatokban előállított többletmennyiségek, az éghajlatváltozás, illetve a gyakoribb szélsőséges időjárási események okozta bizonytalanságot is;
- Q. mivel a földközi-tengeri ágazatokra vonatkozó egyedi eszközöknek továbbra is az I. pillér részét kell képezniük;
- R. mivel elengedhetetlen olyan rugalmas és válaszképes eszközöket biztosítani, amelyek segítségével az érzékeny és stratégiai ágazatok megküzdhetnek a strukturális változásokkal, például a brexit vagy az EU fő partnereivel létrejött, jóváhagyott kétoldalú kereskedelmi megállapodások lehetséges hatásaival;
- S. mivel a zöldség- és gyümölcsstermesztéssel, a borászattal és a méhészettel kapcsolatos ágazati stratégiáknak ezután is kötelezőnek kell maradniuk a termelő országokra nézve,

és meg kell őrizni ezen eszközök és szabályok sajátosságait;

- T. mivel a mezőgazdasági termelők számára minden régióban és tagállamban biztosítani kell az egyenlő versenyfeltételeket, a méltányos árakat és a megfelelő életszínvonalat, ezáltal biztosítva a megfizethető árakat a polgárok és fogyasztók számára, valamint azt, hogy az Unió minden részén, így a hátrányos természeti adottságú területeken is folytathassanak mezőgazdasági tevékenységet; mivel fontos előmozdítani a jó minőségű élelmiszerek fogyasztását és az egészséges, fenntartható étrendet, illetve hozzáférhetőbbé tenni ezeket, teljesítve ugyanakkor a társadalmi és környezeti fenntarthatóságra, az éghajlat-politikai fellépésre, az egészségre, az állatok és növények egészségére és jólétére, valamint a vidéki területek kiegyensúlyozott fejlesztésére vonatkozó kötelezettségvállalásokat is;
- U. mivel a víz és a mezőgazdaság eredendően összekapcsolódik egymással, és a vízzel való fenntartható gazdálkodás alapvető a mezőgazdasági ágazatban a jó minőségű és elégséges élelmiszer termelésének garantálásához és a vízforrások megőrzésének biztosításához;
- V. mivel a KAP-nak megfelelő eszközökre van szüksége, hogy kezelje a mezőgazdaság éghajlatváltozással szembeni kiszolgáltatottságát, ugyanakkor csökkentse az EU-ban az édesvízfogyasztás 50%-áért felelős ágazat által az édesvíztartalékokra gyakorolt nyomást;
- W. mivel korszerűbb, egyszerűbb és méltányosabb kifizetési rendszerre, valamint az egyenlőség és a legitimitás növelésére van szükség;
- X. mivel a jelenlegi KAP-ból hiányoznak azok az eszközök, amelyek tisztességes jövedelmet tudnának biztosítani ahhoz, hogy az idős mezőgazdasági termelők méltó életet tudjanak élni;
- Y. mivel nincsenek olyan megfelelő eszközök, amelyek ösztönöznék a mezőgazdasági termelők között az üzleti tevékenység átruházását az idősebb generációkról a fiatalabbakra;
- Z. mivel az Európai Számvevőszéknek „A KAP jövője” című, 2018. márciusi tájékoztató dokumentuma szerint 2010-ben minden 100, 55 év feletti mezőgazdasági üzemvezetőre 14, 35 év alatti mezőgazdasági üzemvezető jutott, és ez a szám 2013-ban 10,8 mezőgazdasági üzemvezetőre csökkent; mivel az uniós gazdálkodók átlagéletkora 49,2-ről 51,4-re emelkedett a 2004 és 2013 közötti időszakban; mivel a legkisebb mezőgazdasági üzemek leginkább idősebb mezőgazdasági gazdálkodók birtokában vannak;
- Aa. mivel a globális kereskedelem bővülése lehetőségeket és kihívásokat is tartogat, többek között a környezet, az éghajlatváltozás, a vízvédelem, a mezőgazdasági földterületek hiánya és a talajromlás tekintetében, ezért szükségessé teszi a nemzetközi kereskedelmi szabályok átalakítását, amely lehetővé teszi a magas szintű normákon, valamint méltányos és fenntartható feltételeken alapuló, az áru- és szolgáltatás-kereskedelemre kiterjedő egyenlő versenyfeltételek, illetve megújult, hatékony piacvédelmi mechanizmusok megteremtését, összhangban az Unió meglévő szociális, gazdasági, környezetvédelmi, egészségügyi, növényegészségügyi és állatjóléti normáival;

- Ab. mivel ezeket a magas szintű normákat fenn kell tartani és elő kell mozdítani globális szinten, különösen a Világgazdaság Szervezet (WTO) keretein belül, védelmezve az európai termelők és fogyasztók érdekeit az európai normáknak az importra vonatkozó kereskedelmi megállapodásokon belüli biztosítása révén;
- Ac. mivel az Unióban a szükséges fehérje körülbelül 80 %-át harmadik országokból importálják, és eddig a KAP-ban megközelítőleg sem került sor megfelelő fehérjestratégia végrehajtására;
- Ad. mivel, bár öröndetes, hogy az erőforrás-takarékos termék- és folyamatinnovációt célzó kutatás és fejlesztés nagyobb figyelmet kap, többet kell tenni az ahhoz szükséges kutatási kapacitások és infrastruktúra fejlesztése érdekében, hogy a kutatások eredményeiből megfelelő támogatás segítségével élelmiszeripari, mezőgazdasági, illetve fenntartható agrár-erdészeti gyakorlatok szülessenek, továbbá hogy kialakuljon egy, a mezőgazdasági termelők köré összpontosuló többszereplős megközelítés, amelyet valamennyi tagállamban és régióban független, átlátható és kellő finanszírozással rendelkező uniós szintű mezőgazdasági szaktanácsadás, továbbá tagállami szintű ismeretátadási és képzési szolgáltatások támogatnak;
- Ae. mivel a közvetlen beruházási támogatásnak célzottabban a gazdasági és környezeti teljesítmény kettős követelményére kell irányulnia, valamint figyelembe kell vennie a mezőgazdasági termelők igényeit;
- Af. mivel az Európai Unió számos űrprogramot (EGNOS és Galileo) és földmegfigyelő programot (Kopernikusz) fejlesztett ki, amelyeknek a KAP végrehajtását megkönnyítő ellenőrzés és az európai mezőgazdaságról a precíziós mezőgazdaságra és a gazdaságok kettős, környezetvédelmi és gazdasági teljesítményére való átállás terén fennálló potenciálját a lehető legnagyobb mértékben ki kell aknázni;
- Ag. mivel a legtöbb biotechnológiai kutatás jelenleg az Unión kívül helyezkedik el, ahol jellemzően az Unió számára jelentőséggel nem bíró agroökonómiai kérdésekre összpontosítanak, ami a beruházások és a fókuszpont esetleges elvesztéséhez vezethet;
- Ah. mivel a jelenlegi tapasztalatok alapján valószínűleg csökkentené a költségeket, ha kihasználnánk és előmozdítanánk azokat a természetes folyamatokat, amelyekkel növelhető a terméshozam és az ellenálló képesség;
- Ai. mivel a versenyképes mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdészeti ágazatnak továbbra is erőteljes szerepet kell játszania a környezet megővésére és az éghajlatra vonatkozó, nemzetközi megállapodásokban, többek között a COP21 és az ENSZ fenntartható fejlesztési céljai keretében meghatározott uniós célkitűzések elérésében, mégpedig azáltal, hogy a mezőgazdasági termelők ösztönzésben és javadalmazásban részesülnek hozzájárulásukért, és vállalt intézkedéseik végrehajtása során támogatást kapnak a szükségtelen szabályozási és adminisztratív terhek csökkentése révén;
- Aj. mivel a globális felszíni átlaghőmérséklet 21. században várható növekedésének mértéke és az éghajlati viszonyokat érintő azonnali következmények környezeti szempontból fenntartható élelmiszerrendszert tesznek szükségessé, amely garantálja a biztonságos és bőséges termelést, ugyanakkor nem engedi, hogy az Unió más piacoktól függjön;

- Ak. mivel fontos, hogy a jövőbeli KAP összhangban legyen az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival, a Párizsi Megállapodással és a – különösen a fenntarthatóság, a környezet, az éghajlat, a közegészség és az élelmiszer-politika területéhez tartozó – uniós szakpolitikákkal;
- Al. mivel a mezőgazdaság a gazdaság egyik azon ágazata, amelytől azt várják, hogy az erőfeszítés-megosztási rendelet keretében járuljon hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2005-ös szinthez képest 30%-kal való csökkentésére vonatkozó, 2030-ig teljesítendő célkitűzés eléréséhez;
- Am. mivel a mezőgazdasági kistermelők teszik ki az uniós gazdaságok körülbelül 40%-át, de a KAP-támogatások mindössze 8%-a kerül e gazdaságokhoz;
- An. mivel a 17 fenntartható fejlesztési cél új, egyértelmű célkitűzéseket határoz meg a 2020 utáni KAP tekintetében;
- Ao. mivel a KAP fokozatosan környezetvédelmi célkitűzéseket épített be annak biztosítása révén, hogy a szabályai összhangban vannak az uniós jogszabályokban megállapított környezetvédelmi követelményekkel, és azoknak a mezőgazdasági termelők is eleget tesznek, valamint előmozdítja az olyan fenntartható mezőgazdasági módszereket, amelyek védik a környezetet és a biológiai sokféleséget;
- Ap. mivel a telített zsírsavak és a vörös húsok fogyasztása az Unióban továbbra is jóval meghaladja az ajánlott táplálkozási értékeket, és az élelmiszeripar továbbra is jelentősen hozzájárul az üvegházhatású gázok és a nitrogén kibocsátásához;
- Aq. mivel a zárt termelési ciklusok – ami alatt az ugyanazon régióban megvalósuló termelési folyamatokat, feldolgozást és csomagolást értjük – az adott régióban tartják a hozzáadott értéket, és ezáltal több munkahelyet biztosítanak az érintett területen és így lehetőséget kínálnak a vidéki térségek újjáélesztéséhez;
- Ar. mivel a KAP-nak két egymástól elválaszthatatlan, gazdasági és környezetvédelmi jellegű célkitűzése van, és ezt a kettős megközelítést meg kell őrizni és erősíteni kell az I. pillér reformjának és a zöldítési rendszer keretében a fenntartható és hatékony európai mezőgazdasági modellre való átváltás érdekében;
- As. mivel a jövőbeli KAP keretében az Európai Uniónak arra kell törekednie, hogy a fenntartható mezőgazdasági termelés megerősítése érdekében jelentősen korlátozza az antibiotikumok mezőgazdasági ágazaton és élelmiszeriparon belüli használatát;
- At. mivel a mezőgazdasági rendszerek és területek hosszú távú ellenálló képességének és fenntarthatóságának növelése az EU egészének az előnyére fog válni;
- Au. mivel az Európai Számvevőszék hangsúlyozta azt a tényt, hogy a gyakran csupán a jelenlegi gyakorlatokat tükröző zöldítési követelmények miatt a 2013. évi reform részeként bevezetett „zöld” kifizetések növelik az összetettséget és a bürokráciát, nehezen érthető, és az Európai Számvevőszék véleménye szerint nem javítják kellő mértékben a KAP környezetvédelmi és éghajlati teljesítményét a kialakításukból adódóan, és ezeket a tényezőket fontos szem előtt tartani a KAP új környezetbarát szerkezetének kialakításakor;

- Av. mivel az Európai Számvevőszék a második pillér végrehajtását illetően számottevő hiányosságokat állapított meg, különös tekintettel a hosszú jóváhagyási folyamatra, valamint a vidékfejlesztési programok összetett és bürokratikus jellegére;
- Aw. mivel a tudományos tanulmányok metaértékelése, a bizonyítékokon alapuló „célravezetőségi vizsgálat” megállapította, hogy az ökológizálási intézkedések nem javították jelentősen a környezeti teljesítményt, nagyrészt mivel ezeket a követelményeket már teljesítették;
- Ax. mivel a „Jobb életminőség a vidéki területeken” című Cork 2.0 nyilatkozat célkitűzései között szerepelnek a dinamikus vidéki területek, az intelligens multifunkcionalitás, a biológiai sokféleség a mezőgazdaságban és az erdőszetben, illetve azokon túl, a ritka állatfajok és a talajmegőrzést biztosító növények, az ökológiai gazdálkodás, a kedvezőtlen adottságú területek támogatása, valamint a Natura 2000 keretében tett kötelezettségvállalások; mivel a nyilatkozat ezenkívül kiemeli a vidéki területek elnéptelenedésének megakadályozására irányuló erőfeszítéseknek, illetve a nők és fiatalok e folyamatban játszott szerepének fontosságát, valamint annak szükségességét, hogy a vidéki területek saját forrásait hatékonyabban használják fel integrált stratégiák és több ágazatot átfogó megközelítések végrehajtása révén, amelyek erősítik az alulról felfelé irányuló megközelítést és az érdekelt felek közötti szinergiákat, valamint szükségessé teszik a vidéki területek életképességébe való befektetést, a természeti erőforrások megőrzését és hatékonyabb kezelését, az éghajlat-politikai fellépés ösztönzését, az ismeretek és az innováció elősegítését, a vidéki területek irányításának megerősítését, valamint a vidékfejlesztési politika egyszerűbb kialakítását és végrehajtását;
- Ay. mivel a KAP-nak figyelembe kell vennie a kedvezőtlen adottságú területeket, például a városfejlesztés és a mezőgazdaság között megvalósuló erős verseny által érintett régiókat, ahol még korlátozottabb a mezőgazdaság fenntartásához szükséges földterületekhez való hozzáférés;
- Az. mivel a KAP-nak továbbra is kompenzálnia kell a kedvezőtlen adottságú területeket, például a hegyvidéki és legkülső régiókat az egyedi hátrányos helyzetükből fakadó pótlólagos költségek miatt annak érdekében, hogy e térségekben fennmaradjon a mezőgazdasági tevékenység;
- Ba. mivel a KAP keretében kellően el kell ismerni az egyes ágazatok, például a juh- és kecskeágazat, illetve fehérjenövények ágazata által kínált jelentős környezeti előnyöket;
- Bb. mivel a méhészeti ágazat kulcsfontosságú az EU számára, továbbá jelentősen hozzájárul a társadalomhoz, gazdasági és ökológiai szempontból is;
- Bc. mivel tovább kell erősíteni a mezőgazdasági termelők élelmiszer-ellátási láncban elfoglalt pozícióját, lehetővé kell tenni az egységes piacon a tisztességes versenyt olyan méltányos és átlátható szabályok használata révén, amelyek figyelembe veszik a mezőgazdaság sajátos jellegét a termelés és az élelmiszer-ellátási lánc más, felfelé és lefelé elhelyezkedő szereplői közötti kapcsolatok terén, és ösztönzőket kell alkalmazni a kockázatok és válságok hatékony megelőzése érdekében, többek között olyan aktív irányítási eszközökkel, amelyek képesek jobban összehangolni a kínálatot a kereslettel, és alkalmazhatók ágazati szinten és az állami hatóságok által, amint arra a

mezőgazdasági piacokat vizsgáló munkacsoport jelentése is rámutat; mivel a KAP hatályán kívül eső, a mezőgazdasági termelők versenyképességét és egyenlő versenyfeltételeit érintő szempontokat is kellően figyelembe kell venni és nyomon kell követni;

- Bd. mivel az európai mezőgazdaság előtt álló, az élelmezésbiztonságot és az élelmezési autonómiát érintő új kihívások az Unió politikai prioritásain belül – amint ez az Európai Unió pénzügyeinek jövőjéről szóló bizottsági vitadokumentumban is szerepel – megkívánják, hogy a következő többéves pénzügyi keretben – rögzített euróárfolyamon számítva – növeljék vagy tartsák változatlan szinten a mezőgazdasági költségvetést a jelenlegi, illetve az új kihívások kezelése céljából;
- Be. mivel a társadalom a mezőgazdasági termelőktől módszereik megváltoztatását várja, hogy teljesen fenntarthatóvá váljanak, ezért állami forrásokból támogatni kell őket az erre való átállásban;
- Bf. mivel a jelenlegi KAP bármiféle módosítását úgy kell végrehajtani, hogy az megfelelő átmeneti időszakok és intézkedések révén az ágazat számára lehetővé tegye a stabilitást, a mezőgazdasági termelők és erdőtulajdonosok számára pedig a jogbiztonságot és a biztonságos tervezést;
- Bg. mivel a Parlamentnek sokrétű szerepet kell betöltenie egy olyan világos szakpolitikai keret kialakítása során, amely segít életben tartani a közös európai törekvéseket és a demokratikus vitát az olyan stratégiai kérdésekben, amelyek hatással vannak a polgárok mindennapi életére, mint például a természeti erőforrások, többek között a víz, a talaj és a levegő fenntartható felhasználása, élelmiszereink minősége, a mezőgazdasági termelők pénzügyi stabilitása, az élelmiszer-biztonság, az egészségügy és a mezőgazdasági és higiéniai gyakorlatok fenntartható modernizálása, a termelők és a fogyasztók közötti, európai szintű társadalmi szerződés létrehozásának céljával;
- Bh. mivel szükség van egy olyan átdolgozott KAP-ra, amely eredményesnek bizonyulhat a jelenlegi kihívásokkal szemben, és mivel haladéktalanul szükség van arra, hogy a társjogalkotók megkapják a megbízatásuk szabályozott időkereten belüli maradéktalan végrehajtásához szükséges eszközöket, és mivel a brexitet számos bizonytalanság övezi;
- Bi. mivel Európában az élelmiszer-biztonság jövőjét biztosítani kell mind az Egyesült Királyság, mind az EU 27 tagállama számára, és mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy mindkét fél számára minimálisra csökkenjen a termelésben és az élelmiszerhez való hozzáférésben bekövetkező zavar; mivel minden erőfeszítést meg kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy a környezetvédelmi és élelmiszer-biztonsági normák egységesen igazodjanak egymáshoz, biztosítva ezzel, hogy sem az Egyesült Királyság, sem az EU polgárai ne szembesüljenek az élelmiszerek minőségének csökkenésével és az élelmiszer-biztonság romlásával;
- Bj. mivel a mezőgazdasághoz és erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó, többek között a Natura 2000 területeken lévő ökoszisztémák helyreállítása, megőrzése és javítása egyike az EU 6 fő vidékfejlesztési prioritásának;
- Bk. mivel jelenleg folyamatban van fehérjenövények önellátás érdekében történő támogatására irányuló uniós fehérjestratégia kidolgozása;

- Bl. mivel 2017-ben 51 országban 124 millió személyt sújtott az akut élelmezési bizonytalanság, és ez 16 millióval több embert jelent, mint 2016-ban; mivel az élelmezési bizonytalansággal érintett személyek többsége vidéki környezetben él;
- Bm. mivel a nemek közötti egyenlőség az Unió és a tagállamok alapvető célkitűzése; mivel a nők által a vidéki térségekben betöltött számos szerepkör hozzájárul az életképes mezőgazdasági vállalkozások és vidéki közösségek fenntartásához; mivel a vidék elnéptelenedésének megakadályozására irányuló erőfeszítések összefüggnek a nők és a fiatalok előtt álló lehetőségekkel; mivel a vidéken élő nők még mindig számos kihívással néznek szembe, ugyanakkor a mezőgazdasági és vidékfejlesztési politikák nem veszik figyelembe kellő mértékben a nemi szempontokat; mivel, bár a közvetlen kifizetések vagy a vidékfejlesztés kedvezményezettjeinek neme nem szolgál megbízható jelzésül a programok hatására vonatkozóan, a női pályázók vagy kedvezményezettek alulreprezentáltak;
- Bn. mivel ahhoz, hogy a KAP költségvetése indokolható legyen az európai adófizetők felé, a jövőbeli finanszírozást egyrészt biztonságos és magas minőségű élelmiszerek előállításához, másrészt egyértelmű társadalmi hozzáadott értékhez kell kötni a fenntartható mezőgazdaság, az ambiciózus környezeti és éghajlati teljesítmény, a közegészségügyre, az állatok egészségére és jólétére vonatkozó normák és a KAP egyéb társadalmi hatásai tekintetében, hogy ezáltal ténylegesen egyenlő versenyfeltételek jöjjenek létre mind az EU-ban, mind azon kívül;
- Bo. mivel a 442. sz. tematikus Eurobarométer felmérés, amely az európaiak állatjóléttel kapcsolatos attitűdjeit vizsgálta, azt jelzi, hogy az európai polgárok 82%-a úgy véli, hogy a mezőgazdasági haszonállatok jólétét növelni kell;
- Bp. mivel a peszticidek felhasználása, a biológiai sokféleség csökkenése és a mezőgazdasági környezet változásai negatív hatással lehetnek a beporzók mennyiségére és a beporzófajok változatosságára; mivel a házasított és a vad beporzók jelentős problémákkal szembesülnek, és ez káros hatással lehet az uniós mezőgazdaságra és élelmiszer-biztonságra, tekintve, hogy az uniós termelés többsége függ a beporzástól; mivel a beporzáshoz kapcsoló uniós kezdeményezés keretében 2018 januárjában nyilvános konzultációt indítottak el, hogy feltárják, hogyan lehetne a legjobban megközelíteni a beporzók számának az EU-ban való visszaesését, és milyen lépések szükségesek az ezzel való megbirkózáshoz;
- Bq. mivel az integrált növényvédelem (IPM) nyolc európai uniós elve alapján a vidékfejlesztésen belüli egyedi intézkedést kell kidolgozni a peszticidek használata komoly csökkentésének ösztönzése és a nem kémiai jellegű alternatívák elterjedésének előmozdítása érdekében,
- Br. mivel a KAP-nak továbbra is kompenzálnia kell a kedvezőtlen adottságú területeket, például a hegyvidéki és legkülső régiókat az egyedi hátrányos helyzetükből fakadó pótlólagos költségek miatt annak érdekében, hogy e térségekben fennmaradjon a mezőgazdasági tevékenység;
- Bs. mivel a KAP keretrendszerének a legkülső régiókon belüli alkalmazása során teljes mértékben figyelembe kell venni az EUMSZ 349. cikkének hatályát, hiszen ezek a területek különösen hátrányos helyzetben vannak a társadalmi-gazdasági fejlődés terén,

többek között a népesség elöregedése és csökkenése szempontjából; mivel a POSEI hatékony eszköz, amelynek célja az ágazatok strukturálásának fejlesztése és erősítése, választ adva a legkülső régiók sajátos mezőgazdasági problémáira; emlékeztet arra, hogy a Bizottság a Parlamentnek és a Tanácsnak készített, a POSEI végrehajtásáról szóló 2016. december 15-i jelentésében megállapítja, hogy „a rendszer [...] értékelésére tekintettel nem szükséges a 228/2013/EU alaprendelet módosítása”;

Bt. mivel mind az erdőgazdálkodás, mind a – legelőkhöz vagy mezőgazdasági növényekhez viszonyított felsőbb szintet jelentő fás növényzetet magában foglaló – agrárerdészet képes hozzájárulni a gazdaságok és a vidék ellenálló képességének növeléséhez és a szükséges környezeti és éghajlatváltozás-mérséklési intézkedésekhez, erdészeti vagy mezőgazdasági termékeket, illetve egyéb ökoszisztéma-szolgáltatásokat biztosítva és ezáltal megerősítve a KAP célkitűzéseit és lehetővé téve, hogy a körforgásos gazdaság és a biogazdaság hozzájáruljon olyan új üzleti modellek kidolgozásához, amelyekből a mezőgazdasági termelőknek, az erdészeknek és a vidéki területeknek is hasznuk származik; mivel az uniós erdőgazdálkodási stratégia következetesen és holisztikusan szemléli az erdőgazdálkodást és az erdők nyújtotta sokféle előnyt, és figyelembe veszi a teljes erdészeti értékláncot; hangsúlyozza, hogy a KAP létfontosságú szerepet játszik a stratégia céljainak elérésében, és kiemelt figyelmet fordít a Földközi-tenger térségében található erdőkre, amelyeket jobban sújt az éghajlatváltozás és az erdőtüzek, ami veszélyezteti a biológiai sokféleséget és a mezőgazdasági termelési lehetőségeket is;

Új kapcsolat az Európai Unió, a tagállamok, a régiók és a mezőgazdasági termelők között

1. üdvözli a KAP egyszerűsítésére és modernizálására irányuló szándékot, amelynek célja a mezőgazdasági termelők gazdasági előnyhöz juttatása és a polgárok elvárásainak teljesítése, azonban hangsúlyozza, hogy a reform mindenek felett álló prioritásai a Római Szerződésben meghatározott elvek, az egységes piac integritása és egy megfelelő uniós finanszírozásban részesülő, modern és eredményorientált, a fenntartható mezőgazdaságot támogató és biztonságos, magas minőségű és változatos élelmiszereket biztosító, a vidéki területek foglalkoztatását és fejlesztését elősegítő, valóban közös szakpolitika kialakítása kell hogy legyen;
2. tudomásul veszi az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló bizottsági közleményt, és üdvözli annak elismerését, hogy a KAP egyik céljának a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás javítását és biztosítását, valamint az EU környezetvédelmi és éghajlat-politikai céljaihoz való hozzájárulást kell tekinteni;
3. olyan KAP-ot szorgalmaz, amelynek fő prioritása minden egyes európai gazdaság olyan vállalkozássá való átalakítása, amely a gazdasági teljesítményszabványokat környezeti teljesítményszabványokkal egyesíti;
4. hangsúlyozza, hogy a KAP-nak fenn kell tartania az alapvető kapcsolatot az uniós jogalkotók, a mezőgazdasági termelők és a polgárok között; elutasítja a KAP újbóli nemzeti hatáskörbe helyezésének bármilyen lehetőségét, amely növelné az egyenlőtlenségeket az egységes piacon folyó versenyben;
5. felhívja a figyelmet a kis- és közepes méretű gazdaságok által játszott jelentős szerepre, amelyet el kell ismerni és értékelni kell;

6. rámutat, hogy a tagállamoknak az alapvető jogszabályok által előírt opciókkal kapcsolatos, jelenleg nyújtott rugalmasság lehetővé teszi a konkrét helyzetekre való reagálást, ugyanakkor azt mutatja, hogy a KAP egyes részei már nem tekinthetők közösnek; hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az egységes piacon érvényesülő verseny feltételeit, biztosítani kell, hogy a mezőgazdasági termelők egységes módon férjenek hozzá a támogatáshoz a különböző tagállamokban vagy régiókban, és megfelelő, hatékony megoldásokat kell találni a versenytorzító vagy a kohéziót fenyegető kockázatok minimalizálására;
7. úgy véli, hogy a tagállamoknak észszerű mértékű rugalmasságot kell biztosítani a társjogalkotó által uniós szinten jóváhagyott uniós szabályok, alapvető előírások, beavatkozási eszközök, ellenőrzések és pénzügyi előirányzatok alkotta erőteljes közös keretrendszeren belül, biztosítva a mezőgazdasági termelők számára az egyenlő versenyfeltételeket és különösen az I. pillér szerinti támogatás uniós megközelítését azzal a céllal, hogy a tisztességes verseny feltételeinek tiszteletben tartása biztosított legyen;
8. úgy véli, hogy annak érdekében, hogy a KAP végrehajtása hatékonyabb legyen és jobban megfeleljen az Európában létező különféle gazdálkodási típusok realitásainak, racionalizálni kell az I. és a II. pillér keretében rendelkezésre álló, az EU által meghatározott eszközkészlet keretében hozott nemzeti döntéseket, és a tagállamoknak valamennyi érdekelt fél bevonásával ki kell alakítaniuk saját koherens, tényeken alapuló nemzeti stratégiájukat az uniós célkitűzések, valamint a lehetséges – szintén uniós szinten meghatározandó – beavatkozási eszközök főbb típusaira vonatkozó mutatószámok és saját kiválasztási kritériumaik alapján, az egész Unióban érvényes szabályok alkotta egyértelmű közös keretrendszeren belül, az egységes piac szabályainak és elveinek kellő tiszteletben tartása mellett;
9. hangsúlyozza, hogy a további szubszidiaritás biztosításának feltétele az uniós szabályok, célkitűzések, mutatószámok és ellenőrzések alkotta erőteljes közös keretrendszer megléte;
10. hangsúlyozza a nemzeti és regionális szintű túlszabályozás kockázatait és a mezőgazdasági termelőket érintő nagyfokú bizonytalanságot, amely abból adódik, hogy a tagállamoknak lehetőségük van önállóan meghatározni saját nemzeti tervüket, és döntésüket évente felülvizsgálni az aktuális kormány álláspontjától függően; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a jogalkotási javaslataival együtt nyújtson be a társjogalkotóknak egy nemzeti stratégiai tervre vonatkozó egyértelmű, egyszerű modellt, lehetővé téve a társjogalkotók számára, hogy értékeljék az ilyen tervek hatókörét, részletezettségét és tartalmát, amelyek fontos elemeit képezik a Bizottság küszöbön álló javaslatának, továbbá annak tisztázására, hogy milyen kritériumok alapján fogják értékelni ezeket a nemzeti stratégiákat;
11. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson olyan eszközöket, amelyek célja a KAP és a kohéziós politika finanszírozása közötti szinergiák kihasználásának fokozása;
12. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli KAP-nak teljes mértékben tiszteletben kell tartania az egyes tagállamokban, gyakran azok alkotmányában rögzített hatáskörmegosztást, különösen ami az uniós régiók jogi hatásköreit illeti a szakpolitikák, például az EMVA kialakítása, kezelése és végrehajtása során; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a

mezőgazdasági termelőket és más kedvezményezetteket megfelelően bevonják a szakpolitika kidolgozásának valamennyi szakaszába;

13. üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a program megtervezését, végrehajtását és ellenőrzését eredményalapúvá tegye, a megfelelés helyett inkább a teljesítményt ösztönözve, ugyanakkor egyértelműen meghatározott, egyszerűbb, kevésbé bürokratikus (a túlszabályozástól is mentes), stabil, átlátható és mérhető uniós mutatószámok révén biztosítva a megfelelő kockázatalapú nyomon követést, beleértve a tagállamok általi intézkedések, programtervezés és -végrehajtás, illetve szankciók megfelelő ellenőrzését; szükségesnek tartja, hogy – a tagállamok vagy a régiók által alkalmazott különböző intézkedések végrehajtásában észlelt, azonos jellegű kötelezettségzegeségekre válaszul – a hasonló szankciók kiszabására vonatkozóan alapvető és egységes kritériumokat állapítsanak meg az Unió által meghatározott általános és közös célkitűzések elérése érdekében;
14. hangsúlyozza, hogy a tisztán a végterméken alapuló megközelítés kockázattal járna a azon tagállamok számára, amelyek meghatározott körülményeik miatt nem képesek maradéktalanul elérni a nemzeti terveikben meghatározott eredményeket, és amelyek esetében utólagosan csökkentenék nemzeti kereteiket, valamint felfüggesztenék a finanszírozást;
15. elismeri, hogy az új teljesítési modell több éven át tartó finomhangolást és módosítást igényel majd annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelőket ne szankcionálják a végterméken alapuló modellre való áttérés miatt;
16. megállapítja azonban, hogy a KAP stratégiai terveinek az elfogadásában bekövetkező esetleges késedelem késedelmes kifizetésekhez vezethet, amit el kell kerülni;
17. megállapítja, hogy az I. pillérben a tagállamok az EU által létrehozott prioritási katalógusból választhatnak programokat;
18. szorgalmazza a többletköltségek elkerülése, valamint a pénzeszközök felhasználásának tagállamokban történő csökkentése érdekében a végrehajtási modell módosításához szükséges megfelelő intézményi és jogi változások rendszerének kialakítását;
19. úgy véli, hogy az információk gyűjtésének műholdképeken és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer adatbázisain kell alapulnia, nem pedig az egyes mezőgazdasági termelők által benyújtott adatokon;
20. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki releváns szinergiákat az uniós űrkutatási vezérprojektek és a KAP között, konkrétan a Kopernikusz programmal, amely különösen fontos a gazdálkodó közösség számára az éghajlatváltozás és a környezet monitoringja szempontjából.
21. olyan intézkedéseket kér, amelyek fokozzák a tápanyagok újrahasznosítását; kéri, hogy a mezőgazdasági strukturális politikát igazítsák ki a környezeti támogatási rendszernek megfelelően, például a növénytermesztés és az állattartás megfelelőbb ötvözésével;
22. kéri az egyszerűsített mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer megőrzését;

23. úgy gondolja, hogy azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik 5 hektárnál kevesebb földdel rendelkeznek, lehetőséget kell kapniuk arra, hogy önkéntesen belépjenek ebbe a rendszerbe;
24. felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen pénzügyi és teljesítményellenőrzéseket, illetve - auditokat annak garانتálása érdekében, hogy a feladatokat minden tagállamban ugyanolyan magas színvonalon és azonos kritériumok szerint végzik el, függetlenül a tagállamoknak a program megtervezésében és kezelésében nyújtott nagyobb rugalmasságtól, és különösen szem előtt tartva a pénzeszközök időben történő folyósítását valamennyi tagállamban az arra jogosult mezőgazdasági termelők és vidéki közösségek számára, a kedvezményezettek nehezedő adminisztratív terhek minimálisra csökkentése mellett;
25. emlékeztet arra, hogy az előző reform során nehéz volt megegyezni az „aktív mezőgazdasági termelő” fogalmában; ezért úgy véli, hogy a gazdaság teljesítménye (pl. a föld jó mezőgazdasági állapotban tartása, jó állattenyésztés megvalósítása, a körforgásos gazdasághoz való hozzájárulás) célzottabb és mérhető megoldást jelenthet a fenti fogalommeghatározás tekintetében;
26. úgy véli, hogy az uniós pénzügyek ellenőrzésében részt vevő összes szereplőnek, ideértve az Európai Számvevőszéket is, azonosan kell értelmeznie a teljesítményalapú ellenőrzési rendszert, hogy a tagállamok vagy a kedvezményezettek ne szembesüljenek váratlan pénzügyi korrekciókkal;
27. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelőket vállalkozóknak kell tekinteni, és ezért részükre biztosítani kell a vállalkozás szabadságát annak érdekében, hogy termékeikkel a piacon megfelelő árakat célozhassanak meg;
28. hangsúlyozza, hogy a részmunkaidős mezőgazdasági termelőket és a más jövedelemmel is rendelkező mezőgazdasági termelőket nem szabad kizárni;
29. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy nyújtsanak nagyobb rugalmasságot a tagállamoknak, a régióknak és a mezőgazdasági termelőknek a mezőgazdasági *de minimis* szabályok magasabb pénzügyi küszöbértéke révén, a belső piac integritásának megőrzése mellett;
30. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy biztosítson nagyobb rugalmasságot a tagállamok számára a mezőgazdasági állami támogatási szabályok keretében, hogy önkéntes elővigyázatossági megtakarítások létrehozására ösztönözze a mezőgazdasági termelőket azzal a céllal, hogy jobban meg tudjanak birkózni az éghajlattal kapcsolatos és egészségügyi kockázatok jelentős növekedésével, valamint a gazdasági válságokkal;
31. szorgalmazza azonban a mikro- és kisméretű mezőgazdasági vállalkozások által nyújtott közjavak, ezen belül a szövetkezeti és közösségi törekvésekben való részvételük méltányos díjazását;
32. felhívja a tagállamokat, hogy keressenek jobb szinergiákat a KAP és más szakpolitikák és alapok – így például a kohéziós, strukturális és egyéb beruházási alapok – között, hogy sokszorozó hatást érjnek el a vidéki térségek számára;

33. kéri a KAP és más uniós szakpolitikák és fellépések megfelelőbb szakpolitikai összehangolását konkrétan a 2000/60/EK irányelvvel, a 91/676/EGK irányelvvel és az 1107/2009 rendelettel, az olyan vízforrások fenntartható védelme érdekében, amelyek mennyiségét és minőségét a mezőgazdaság kedvezőtlenül érinti; ösztönzőkre hív fel a mezőgazdasági termelők és a vízszolgáltatók közötti helyi együttműködési projektek támogatása érdekében, a vízforrások megfelelőbb védelme céljából;
34. megállapítja, hogy egyes tagállamokban adminisztratív okok miatt számos falu és régió vidéki jellege ellenére kimarad a vidékfejlesztési programok hatálya alól, ami hátrányos helyzetbe hozza e településeket;
35. e tekintetben rugalmasabb megközelítések mérlegelésére kéri a tagállamokat, hogy ne részesítsék kedvezőtlen bánásmódban e régiókat és termelőiket;

Egy intelligens, hatékony, fenntartható és tisztességes KAP – a mezőgazdasági termelők, a polgárok, a vidék és a környezet szolgálatában

36. szükségesnek tartja megőrizni a jelenlegi kétpilléres struktúrát, és hangsúlyozza, hogy a pilléreknek koherensnek kell lenniük és ki kell egészíteniük egymást: a teljes mértékben uniós forrásokból finanszírozott I. pillér a jövedelmek, a kezdeti környezetvédelmi intézkedések és a meglévő piaci intézkedések folytatásának hatékony támogatására, míg a II. pillér a tagállamok egyedi igényeinek kielégítésére szolgál; ugyanakkor szükségesnek tartja a mezőgazdasági termelők és más kedvezményezettek ösztönzését a piac által nem díjazott, környezeti és társadalmi jellegű közjavakat létrehozó intézkedések megtételéért, valamint az új és bevett gazdálkodási gyakorlatok tiszteletben tartásáért közös, egységes és objektív kritériumok alapján, lehetővé téve ugyanakkor, hogy a tagállamok a helyi és ágazati körülmények függvényében egyedi megközelítést alkalmazzanak; úgy véli, hogy kiemelt prioritásként kell kezelni valamennyi európai gazdaságnak a fenntarthatóságra való átállását és a körforgásos gazdaságba való teljes körű integrálását, ötvözve a gazdasági és környezeti teljesítményi normákat, a szociális vagy foglalkoztatási normák bármiféle csökkentése nélkül;
37. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy az EUMSZ 39. cikkében meghatározott közös agrárpolitikai célkitűzések a mezőgazdasági termelékenység növelése, s ezáltal a mezőgazdasági termelők megfelelő életszínvonalának biztosítása, a piacok stabilizálása, valamint gondoskodás arról, hogy az ellátás folyamatos legyen, és a fogyasztók számára elfogadható ár ellenében történjék;
38. hangsúlyozza a technológiai innovációkban rejlő lehetőséget egy intelligens és hatékony ágazat számára, amely hozzájárul a fenntarthatósághoz, mégpedig az erőforrások hatékony felhasználása, a növények és állatok egészségének nyomon követése, valamint a környezet tekintetében;
39. kéri, hogy a KAP könnyítse meg és támogassa az ilyen innovációk alkalmazását;
40. úgy véli, hogy jövőbeli formájában a KAP csak megfelelő finanszírozással érheti el céljait; ezért szorgalmazza, hogy a KAP költségvetését a következő többéves pénzügyi keretben – rögzített euróárfolyamon számítva – növeljék vagy tartsák változatlan szinten, és így valóra váljon az a törekvés, hogy a 2020 utáni időszakra egy felülvizsgált, hatékony KAP jöjjön létre;

41. véleménye szerint a további piaci liberalizáció és a mezőgazdasági termelők védelmének ehhez kapcsolódó csökkentése azzal jár, hogy kompenzálni kell a mezőgazdasági ágazatot és különösen a versenyhátránnyal küzdő – kiváltképp a mezőgazdasági földhasználattal összefüggő nehézségeket tapasztaló vagy hegyvidéki térségben lévő – gazdaságokat, és hogy csak ezek az intézkedések képesek biztosítani a mezőgazdasági területekkel való extenzív gazdálkodást és a kultúrtáj megőrzését;
42. hangsúlyozza, hogy a KAP költségvetését hozzá kell igazítani a jövőbeli – így például a brexit és az EU által fő kereskedelmi partnereivel elfogadott szabadkereskedelmi megállapodások hatásaiból származó – szükségletekhez és kihívásokhoz;
43. rámutat a különböző régiók és tagállamok vidéki területeinek fejlődése között meglévő egyenlőtlenségekre, és ezért úgy ítéli meg, hogy a társadalmi szempontnak továbbra is fontos szerepet kell játszania a II. pillérben rendelkezésre álló pénzeszközök tagállamok közötti szétosztásában;
44. hangsúlyozza, hogy a KAP általános költségvetésén belül jelentős költségvetést kell előirányozni a második pillér (vidékfejlesztési politika) számára;
45. úgy véli, hogy a mezőgazdasági termelőket támogatni kell a teljes fenntarthatóságra való áttérésben;
46. úgy véli, hogy az új uniós szakpolitikák és célkitűzések kidolgozása nem mehet a sikeres KAP és forrásainak rovására;
47. elismeri a KAP jövőbeli költségvetését övező jelenlegi bizonytalanságot;
48. hangsúlyozza, hogy a KAP forrásai az adófizetők egyes tagállamokból származó pénzei, és az adófizetőknek az egész EU-ban joguk van ahhoz, hogy biztosítsák őket, hogy ezeket a forrásokat kizárólag célzott és átlátható módon használják fel;
49. úgy véli, hogy el kell kerülni az új vidékfejlesztési sorokat, amelyekhez nem társulnak többletforrások;
50. úgy véli, hogy a különféle mezőgazdasági rendszerek, különösen a kis- és közepes méretű családi gazdaságok és a fiatal mezőgazdasági termelők célzottabb támogatására van szükség, hogy egy gazdasági, környezeti és társadalmi szempontból termelékeny mezőgazdaság révén erősítsék a regionális gazdaságokat; úgy véli, hogy ez – tekintettel az Unióban működő különféle méretű gazdaságokra – a mezőgazdasági üzemek első hektárjai után járó kötelező, átcsoportosítással nyújtható magasabb támogatási aránnyal érhető el, amelyet a tagállamokban jellemző átlagos üzemméret alapján állapítanak meg; hangsúlyozza, hogy a nagyobb gazdaságok támogatásának méretgazdaságossági okokból degresszívnek kell lennie, és európai szinten kell dönteni a felső korlát kötelező bevezetéséről olyan rugalmas kritériumok mellett, amelyek révén figyelembe vehető a gazdaságok vagy szervezetek azon képessége, hogy stabil munkahelyeket biztosítsanak, amelyeknek köszönhetően az emberek a vidéki területen maradnak; úgy véli, hogy a felső korlát bevezetése és a degresszivitás révén szabadabbá tett pénzeszközöknek abban a tagállamban vagy régióban kell maradniuk, ahonnan származnak;

51. úgy gondolja, hogy alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy a támogatást a valódi mezőgazdasági termelők kapják, különösen azok, akik aktív mezőgazdasági termelést végeznek a megélhetésük érdekében;
52. szükségesnek tartja egy egyszerűsített rendszer fenntartását a kistermelők számára, amely megkönnyíti a KAP kifizetéseihez való hozzájutást és azok kezelését;
53. hangsúlyozza, hogy szükséges meghatározni a legfontosabb elemeit egy olyan kiegyensúlyozott, átlátható, egyszerű és objektív szankció- és ösztönzőrendszernek, amely a kedvezményezettek közjavak biztosításáért járó közfinanszírozásra való jogosultságát megállapító átlátható és időszerű rendszerrel egészül ki, egyszerű, önkéntes és kötelező intézkedésekből áll, továbbá eredményorientált, így a hangsúly a megfelelésről a tényleges teljesítményre helyeződik át;
54. hangsúlyozza, hogy a bizottsági közlemény szerint igazi mezőgazdasági termelőknek minősülnek a részmunkaidős mezőgazdasági termelők és a bevételeket kombináló gazdaságok, amelyek sokféle módon élesztik fel a vidéket, és a megélhetésük biztosítása érdekében folytatnak mezőgazdasági termelést;
55. szorgalmazza – különösen azokban a tagállamokban, ahol a jogosultságok értékét részben még mindig a múltbeli referenciaértékek alapján számítják ki – az I. pillér szerinti közvetlen kifizetések kiszámítására szolgáló jelenlegi rendszer modernizálását és egy, a kifizetések kiszámítására szolgáló uniós módszerrel való felváltását, amelynek alapeleme a mezőgazdasági termelőknek bizonyos határokon belül nyújtott jövedelemtámogatás lenne, és amely az EU 2030-ig tartó időszakra szóló célkitűzéseivel és célszámaival összhangban a közjavak biztosításához való hozzájárulással párhuzamosan növekedhetne, a rendszer egyszerűbbé és átláthatóbbá tétele érdekében;
56. üdvözli az egyszerű, indokolt, átlátható és könnyen végrehajtható egységes területalapú támogatási rendszert, amelyet számos tagállamban sikerrel alkalmaztak; következésképpen kéri az egységes területalapú támogatási rendszer 2020 utáni megőrzését, valamint javasolja, hogy ezt bármely tagállam vagy az EU-ban lévő bármely mezőgazdasági termelő alkalmazhassa;
57. hangsúlyozza, hogy ezáltal a támogatási jogosultságok adminisztratív szempontból bonyolult rendszere helyettesíthetővé válna, ami a bürokrácia jelentős leépítéséhez vezetne;
58. úgy gondolja, hogy ezek az új kifizetések hosszú távú eredményességük biztosítása érdekében nem válhatnak forgalomképes árukká;
59. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kifizetési kérelmek szükségességét a WTO-szabályokkal való összeegyeztethetőséget illetően;
60. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi KAP azon forrásait, amelyeket a mezőgazdasági termelők konkrét tevékenységeire fordítanak, nagyon aprólékos és kisléptékű ellenőrzéseknek vetik alá, míg a KAP-költségvetés nagyobb összegeit (közvetlen kifizetések) a föld ellenőrizetlen birtoklása alapján biztosítják, következésképpen e kiadások nem indokolhatók az európai polgárok számára;

61. úgy véli, hogy a kifizetésekhez erőteljes közös feltételrendszernek is kell kapcsolódnia, amely környezeti eredményeket és más közjavakat – így például minőségi munkahelyeket – foglal magában;
62. emlékeztet, hogy „A termőföldek koncentrációjának jelenlegi állapota az Unióban: a mezőgazdasági termelők földhöz jutásának megkönnyítése” című parlamenti állásfoglalás elismeri, hogy a világos feltételrendszer nélküli területalapú kifizetések torzulásokhoz vezetnek a földpiacon, és így befolyásolják az egyre több földterület kevés kézben való összpontosulását;
63. egyértelművé teszi, hogy a közjavak olyan szolgáltatások, amelyek túllépnek a kötelező környezetvédelmi, éghajlat-politikai és állatjóléti jogszabályokon, ideértve különösen a vizek megőrzését, a biológiai sokféleség védelmét, a talaj termőképességének védelmét, a beporzók védelmét, a humuszréteg védelmét és az állatjólétet;
64. hangsúlyozza a közvetlen kifizetések tagállamok közötti méltányos elosztásának szükségességét, amely alapvető az egységes piac működéséhez, és amelynek figyelembe kell vennie objektív kritériumokat, például a tagállamok által az I. és a II. pillér keretében kapott összegeket, valamint azt, hogy az EU-n belül nem azonosak a természeti feltételek, a foglalkoztatási és társadalmi-gazdasági körülmények, az általános életszínvonal, a termelési költségek és különösen a földárak, illetve a vásárlóerő sem;
65. hangsúlyozza, hogy a közvetlen kifizetések összegének tagállamok közötti fokozott konvergenciája csak a költségvetés megfelelő mértékű növelésével érhető el;
66. hangsúlyozza, hogy a közvetlen kifizetések célja, hogy az élelmiszertermeléshez, valamint a környezetvédelmi és az állatjóléti követelmények teljesítéséhez kapcsolódó támogatást biztosítsanak a gazdák számára;
67. úgy véli, hogy – azzal a szigorú feltétellel, hogy az egységes piacon garantálhatók az egységes versenyfeltételek, megelőzhető a versenytorzulások, különösen a nyersanyagok tekintetében, biztosítható a WTO-szabályokkal való összhang, és nem sérülnek a környezeti és éghajlati célkitűzések – fenn kell tartani a termeléstől függő önkéntes támogatások (VCS) rendszerét, amelyet azonban csak a Bizottság általi értékelést követően szabad aktiválni; úgy véli, hogy a termeléstől függő önkéntes támogatások az érzékeny ágazatok igényeinek kielégítésére, a környezeti, éghajlati vagy a mezőgazdasági termékek minőségéhez és forgalmazásához kapcsolódó egyedi célkitűzések elérésére, a magas színvonalú állatjóléti és környezetvédelmi normákat kielégítő gazdálkodási gyakorlatok ösztönzésére, valamint konkrét nehézségek, különösen a kedvezőtlen adottságú és hegyvidéki régiók strukturális versenyhátrányából adódó, illetve a jellegükben inkább átmeneti, például a régi jogosultsági rendszerről való átállásból eredő nehézségek ellensúlyozására szolgáló eszközként szolgálnak; úgy véli továbbá, hogy a termeléstől függő önkéntes támogatások révén a jövőben elő lehet mozdítani a stratégiai szempontból fontos termelést, például a fehérjenövények termesztését, vagy ellensúlyozni lehet a szabadkereskedelmi megállapodások hatásait; hangsúlyozza továbbá, hogy a termeléstől függő önkéntes támogatásoknak nagy a jelentőségük az uniós mezőgazdasági termelés sokszínűségének fenntartásában, a mezőgazdasági munkahelyek tekintetében, és a kiegyensúlyozott termelési rendszer biztosításában;

68. emlékeztet arra, hogy a generációs megújulás és az új belépők kérdése számos tagállamban kihívást jelent a mezőgazdasági termelés számára, ezért minden nemzeti vagy regionális stratégiának foglalkoznia kell ezzel a kérdéssel egy átfogó megközelítés révén, mobilizálva a KAP valamennyi pénzügyi erőforrását, ideértve a fiatal mezőgazdasági termelők I. pillér szerinti kiegészítő támogatását és a fiatal mezőgazdasági termelők indulását segítő, II. pillér szerinti intézkedéseket, amelyeket a tagállamok számára kötelezővé kell tenni, az új pénzügyi eszközökből, például a források korlátozottsága esetén tőkéhez jutást garantáló eszközökből származó támogatásokon felül; hangsúlyozza továbbá a szabályozási és gazdasági akadályok elhárítására irányuló nemzeti intézkedések fontosságát, egyszersmind előmozdítva a gazdaságutódlási tervezést, a nyugdíjsomagokat és a földhöz jutást, továbbá elősegítve és ösztönözve az idős és a fiatal gazdák közötti együttműködési megállapodásokat, például a partnerségeket, a részesművelést, a szerződéses állattartást és a lízingelést; úgy véli, hogy az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályoknak a generációs megújulás fontosságát is szem előtt kell tartaniuk, és meg kell előzniük a családi gazdaságok eltűnését;
69. úgy véli, hogy az új jogszabályoknak élesebben el kell választaniuk egymástól a „fiatal mezőgazdasági termelők” és a „mezőgazdasági termelésbe újonnan belépők” számára nyújtott ösztönzők alapját képező kritériumokat (a fiatal mezőgazdasági termelőket az életkoruk alapján, az új belépőket pedig a gazdaságuk megalakulása óta eltelt évek alapján határozzák meg), hogy jobban ki lehessen aknázni a generációs megújulás és a vidéki területek életszínvonalának javítása terén a két csoportban rejlő potenciált;
70. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat annak elismerésére, hogy az új társadalmi, technológiai és gazdasági változások, például a tiszta energia, a digitalizáció és az intelligens megoldások hatással vannak a vidéki életre;
71. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a vidéki térségek életminőségének javítását célzó erőfeszítéseket annak érdekében, hogy ösztönözze a polgárokat és különösen a fiatalokat a vidéki térségekben történő maradásra vagy az ide történő visszatérésre, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák bizonyos új szolgáltatásoknak a vállalkozások, különösen nők és fiatalok révén történő kifejlesztését;
72. aggodalommal állapítja meg, hogy a munkaerőhiány számos mezőgazdasági ágazatban a termelő tevékenységek felfüggesztéséhez vezet; támogatás nyújtását szorgalmazza a munkavállalók mezőgazdaságba csábítása érdekében;
73. hangsúlyozza, hogy meg kell osztani azokat a sikeres tagállami modelleket, amelyek a fiatal és az idős mezőgazdasági termelők generációs megújulás céljából történő összefogásáról szólnak;
74. javasolja a finanszírozáshoz jutás javítását az új belépők számára nyújtott kedvezményes kamatozású kölcsönök révén;
75. emlékeztet arra, hogy a vidéki területeknek és településeknek különös figyelemre és integrált erőfeszítésekre van szükségük ahhoz, hogy intelligens falvakat tudjanak létrehozni;
76. felszólít az Európai Beruházási Bankkal (EBB) és az Európai Beruházási Alappal

(EBA) folytatott együttműködés továbbfejlesztésére a fiatal gazdálkodóknak szánt pénzügyi eszközök valamennyi tagállamban történő létrehozásának előmozdítása érdekében;

77. egyenlő versenyfeltételek biztosítását szorgalmazza a vidéki központok és hálózatok sajátos technológiai fejlesztései tekintetében;
78. hangsúlyozza a vidékfejlesztés, ezen belül a LEADER kezdeményezés jelentőségét a különböző szakpolitikák közötti szinergiák javításában és a versenyképesség növelésében, a hatékony és fenntartható gazdaság támogatásában, a fenntartható és multifunkcionális mezőgazdaság és erdészet támogatásában, valamint a hozzáadott értéket és munkahelyeket teremtő élelmiszeripari és nem élelmiszeripari termékek és szolgáltatások biztosításában; hangsúlyozza a vidékfejlesztés fontosságát a mezőgazdasági termelők, a helyi közösségek és a civil társadalom közötti partnerségek támogatásában, a kiegészítő vállalkozási tevékenységek és lehetőségek ösztönzésében (amelyeket igen gyakran nem lehet áthelyezni), az agrárvállalkozásokban, az agroturizmusban, a direkt marketingben, a közösségi támogatású mezőgazdaságban, a biogazdaságban, illetve a fenntartható bioenergia- és megújulóenergia-termelésben, amelyek mindegyike segíti a gazdasági tevékenység régiókban való megőrzését; hangsúlyozza ezért a II. pillér pénzügyi megerősítésének fontosságát, ezáltal növelve a benne rejlő potenciált a jövedelemtermelésre, az elnéptelenedés, a munkanélküliség és a szegénység kezelésére, valamint a társadalmi befogadás, a szociális szolgáltatások előmozdítására, illetve a vidéki területek társadalmi-gazdasági szerkezetének megerősítésére, a vidéki területeken élők életminőségének javítását tűzve ki átfogó célként;
79. felszólítja a Bizottságot, hogy a 2020 utáni jogalkotási időszakban vezessen be a beruházások több forrásból történő finanszírozását előtérbe helyező megközelítést, amely biztosítja az integrált vidékfejlesztési eszközök – például az intelligens falvakat célzó kezdeményezés – zökkenőmentes megvalósítását;
80. felszólítja a közösségvezérelt helyi fejlesztéseket szolgáló új alap létrehozására, amely a LEADER kezdeményezésre és a területen szerzett eddigi tapasztalatokra épül, és amelynek végrehajtásához minden strukturális alap 10%-át el kell különíteni a közösségi szinten irányított helyi stratégiákban meghatározott célkitűzésekre, a decentralizáltan felhasználható strukturális alapok közötti elhatárolás nélkül;
81. hangsúlyozza, hogy a vidékfejlesztési programoknak hozzáadott értéket kell képezniük a mezőgazdasági üzemek számára, és meg kell őrizniük fontos szerepüket abban, hogy lehetőséget biztosítsanak az innovatív gyakorlatokat és az agrár-környezetvédelmi intézkedéseket célzó, hosszú távú fellépésekre;
82. úgy véli, hogy a LEADER kezdeményezésen belül a szükséges pénzügyi támogatás nyújtásán felül további figyelmet kell fordítani a mikroméretű családi gazdaságok szükségleteire és projektjeire;
83. úgy véli, hogy bebizonyosodott, hogy a vidéki területeken szükség van arra, hogy a nők és a férfiak kis- és közepes méretű gazdálkodásba fogjanak;
84. hangsúlyozza, hogy fontos fenntartani a kedvezőtlen helyzetű térségekben található

gazdaságoknak nyújtott egyedi kompenzációs támogatást, amelynek feltételeit a tagállamok a helyi sajátosságaik függvényében határozzák meg;

85. ezen túlmenően kiemeli, hogy a vidékfejlesztés vonatkozásában a pénzügyi eszközök végrehajtásának önkéntes alapon kell történnie, ugyanakkor meg kell erősíteni a vidéki területeken megvalósuló beruházásokat;
86. felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be az intelligens falvakat célzó kezdeményezéshez kapcsolódó intézkedéseket, hogy az intelligens falvakat a következő vidékfejlesztési politika egyik prioritásává tehesse;
87. úgy véli, hogy a méhészet II. pillér keretén belüli finanszírozását célravezetőbbé és hatékonyabbá kellene tenni, valamint hogy az új jogalkotási keretnek új támogatási programot kellene biztosítania a méhészek számára az I. pillérben, beleértve a méhközösségenként nyújtott közvetlen támogatást is;
88. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasághoz kevésbé szorosan kapcsolódó intézkedéseket megnövelt társfinanszírozási aránnyal kell alkalmazni;
89. felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be egy olyan új, koherens, megerősített és egyszerűsített feltételrendszert az I. pillérben, amely lehetővé teszi a létező környezetvédelmi fellépések, például a jelenlegi kölcsönös megfeleltetési és zöldítési intézkedések különböző típusainak integrálását és végrehajtását; hangsúlyozza, hogy kötelezővé kell tenni a fenntartható mezőgazdasági fejlődéssel kapcsolatos I. pillérbeli alapkövetelményt, és egyértelműen ki kell mondani, hogy milyen intézkedéseket és eredményeket várnak el a mezőgazdasági termelőktől az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, egyszersmind gondoskodva arról, hogy minimális bürokrácia háruljon a mezőgazdasági üzemekre, ugyanakkor a helyi körülmények figyelembe vételével biztosítható legyen a tagállamok általi megfelelő ellenőrzés; ezenkívül egy új és egyszerű rendszert szorgalmaz, amely a tagállamok számára kötelező, a mezőgazdasági üzemek számára pedig választható, és amely olyan uniós szabályokon alapul, amelyek túlmutatnak az éghajlat és a környezet szempontjából fenntartható módszerekre és gyakorlatokra való átállás ösztönzésén, és amelyek összeegyeztethetők a II. pillér éghajlatváltozáshoz kapcsolódó agrár-környezetvédelmi intézkedéseivel; úgy véli, hogy e rendszer végrehajtását a nemzeti stratégiai tervekben kell meghatározni egy uniós kereten belül;
90. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a II. pillér vidékfejlesztési célú, éghajlatváltozáshoz kapcsolódó agrár-környezetvédelmi intézkedései a továbbiakban is ellentételezzék a mezőgazdasági termelők által önkéntes alapon bevezetett környezet- és éghajlat-kímélő gyakorlatokhoz kapcsolódó többletköltségeket és veszteségeket, és lehetőség nyíljon a környezetvédelem, a biológiai sokféleség és az erőforrás-hatékonyság terén eszközölt beruházások ösztönzésére; úgy véli, hogy ezeket a programokat egyszerűsíteni kell, célzottabbá és hatékonyabbá kell tenni annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők hatékonyan járulhassanak hozzá a környezet megóvásához, a biológiai sokféleséghez, a vízgazdálkodáshoz, illetve az éghajlat-politikai fellépésekhez és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez, egyszersmind gondoskodva arról, hogy minimális bürokrácia háruljon a mezőgazdasági üzemekre, ugyanakkor a helyi körülmények figyelembe vételével biztosítható legyen a tagállamok általi megfelelő ellenőrzés;

91. szorgalmazza, hogy azok mellett a gazdaságok mellett, amelyek a 834/2007/EK rendelet 11. cikke alapján tisztán ökológiai mezőgazdasági termelést folytatnak és mentesülnek az 1307/2013/EU rendelet 43. cikkében meghatározott ökológizálási kötelezettségek alól, azok a gazdaságok is mentesüljenek, amelyek az 1305/2013/EU rendelet értelmében agrár-környezetvédelmi intézkedéseket hajtanak végre;
92. hangsúlyozza, hogy az Unió földközi-tengeri régiói kiszolgáltatottabbak az éghajlatváltozás hatásainak, például az aszálynak, a tüzeknek és az elsivatagosodásnak, ezért az e területeken gazdálkodóknak nagyobb erőfeszítéseket kell tenniük, hogy tevékenységeiket a megváltozott környezethez alakítsák;
93. úgy véli, hogy Bizottság jövőbeli jogalkotási javaslatait úgy kell kialakítani, hogy azokból a lehető legtöbb mezőgazdasági termelő kaphasson támogatást arra, hogy a fenntarthatóbb mezőgazdasági fejlesztéshez kapcsolódó modernizációt hajtsa végre;
94. a KAP egyszerűsítése érdekében szorgalmazza, hogy a 15 hektár alatti, legkisebb gazdaságok esetében tartsák fenn az eddigi mentességet, és ne terheljék azokat a KAP kiegészítő környezetvédelmi és éghajlatügyi intézkedéseivel;
95. javasolja, hogy az ökológizálás ezen új formájához a II. pillérben érdemi, koordinált és hatékonyabb eszközöknek kell kapcsolódniuk célzott materiális vagy immateriális beruházásokon (tudásátadáson, képzésen, tanácsadáson, a know-how megosztásán, hálózatépítésen, valamint az európai innovációs partnerségeken révén megvalósuló innovációkon) keresztül, amelyek szintén elősegítik a változást;
96. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a KAP-ra irányuló jogalkotási javaslatok tartalmazzanak megfelelő intézkedéseket és eszközöket, amelyek a fehérjenövények termesztését fejlett vetésgazdálkodásba integrálják a jelenlegi fehérjehiány leküzdése, a mezőgazdasági termelők jövedelmének növelése és a mezőgazdaság előtt álló fő kihívások, így az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség és a talaj termőképességének csökkenése, valamint a vízkészletek védelme és a velük való fenntartható gazdálkodás kezelése érdekében;
97. úgy véli, hogy a II. pillérben rendelkezésre álló teljes költségvetés egy minimális részét az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó agrár-környezetvédelmi intézkedésekre kell elkülöníteni, ideértve a biogazdálkodást, a szénmegkötést, a talaj egészségét, a fenntartható erdőgazdálkodási intézkedéseket, a biológiai sokféleség érdekében történő tápanyag-gazdálkodási tervezést, a beporzást, valamint az állatok és a növények genetikai sokféleségét; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a Natura 2000 kifizetéseket, illetve biztosítani kell, hogy azok tényleges ösztönzőt jelentsenek a mezőgazdasági termelők számára;
98. kiemeli, hogy szükség van a vidékfejlesztés keretében biztosított kifizetésekre a hátrányos természeti adottságú, kedvezőtlen éghajlati viszonyokkal rendelkező, meredek lejtős vagy gyenge talajminőségű területeken gazdálkodó mezőgazdasági termelők számára; felszólítja a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatási program egyszerűsítésére és célirányosabb alkalmazására a 2020 utáni időszakban;
99. emlékeztet arra, hogy a Parlament már kiemelte, hogy a Natura 2000 irányelv

célravezetőségi vizsgálata szerint javítani kell a koherenciát a KAP-pal, és hangsúlyozza a fajok és élőhelyek mezőgazdasághoz kapcsolódó aggasztó csökkenését; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a KAP biológiai sokféleségre kifejtett hatását; magasabb Natura 2000 kifizetéseket szorgalmaz, hogy jobban ösztönözzék a mezőgazdasági Natura 2000 területek védelmét, amelyek nagyon rossz állapotban vannak;

100. szorgalmazza éghajlattudatos mezőgazdasági intézkedések végrehajtását és megerősítését, mivel az éghajlatváltozás mezőgazdaságra gyakorolt hatásai a jövőben erősödni fognak Európában;
101. úgy ítéli meg, hogy a KAP-nak a megművelt tájak egészén kezelnie kell az éghajlatváltozással és a talajromlással kapcsolatos kockázatokat, oly módon, hogy beruház az agrár-ökorendszerek ellenállóvá és megbízhatóvá tételébe, továbbá az ökológiai infrastruktúrába a termőréteg kialakítása, a talajerózió visszafordítása, a vetésforgó bevezetése/meghosszabbítása, a táj további fákkal való beültetése, valamint a mezőgazdasági üzemekben a biológiai és strukturális sokféleség fellendítése érdekében;
102. úgy véli, hogy a támogatni és ösztönözni kell a mezőgazdasági táblán keletkező növényi maradványok megújuló, hatékony és fenntartható energiaforrásként való nagyobb mértékű felhasználását;
103. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze az innovációt, a kutatást és a modernizációt a mezőgazdasági termelésben, az agrár-erdészetben és az élelmiszer-ágazatban, támogatva egy szilárd tanácsadási rendszert és a KAP kedvezményezettjeinek igényeihez jobban igazodó képzést a fokozott fenntarthatóságot és erőforrás-védelmet biztosító gyakorlatok kialakítása tekintetében, támogatva továbbá az intelligens technológiák alkalmazását abból a célból, hogy hatékonyabban meg lehessen felelni az egészségügyi, környezetvédelmi és versenyképességbeli kihívásoknak; hangsúlyozza, hogy a képzést és a szaktanácsadást valamennyi tagállamban a programok kidolgozása és végrehajtása egyik előfeltételének kell tekinteni, és hogy ez alapvető fontosságú a tudástranszfer, a legjobb gyakorlati modellek, valamint a tagállamok szövetkezetei és termelői szervezetei közötti cserekapcsolatok ösztönzése tekintetében, például az európai mezőgazdasági információs és ismeretrendszer révén; úgy véli, hogy az agroökológiai módszerek és a precíziós gazdálkodást alátámasztó alapelvek jelentős haszonnal járhatnak a környezet szempontjából, előmozdíthatják a mezőgazdasági termelők jövedelmének növekedését, észszerűsíthetik a mezőgazdasági gépek használatát, és jelentős mértékben fokozhatják az erőforrás-hatékonyságot;
104. kiemeli, hogy nagy szükség van arra, hogy a KAP, a Horizont 2020 és más pénzügyi támogatási rendszerek ösztönözzék a mezőgazdasági termelőket arra, hogy beruházzanak a gazdaságuk méretének megfelelő új technológiákba, például olyan precíziós és a digitális gazdálkodási eszközökbe, amelyek javítják a mezőgazdaság ellenálló képességét és környezeti hatásait;
105. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze az innovatív technológiák fejlesztését és elterjesztését minden gazdaságtípus esetében, függetlenül annak méretétől és az ott folyó termeléstől, legyen az akár hagyományos vagy ökológiai, állattartás vagy szántóföldi gazdálkodás, kis léptékű vagy nagyüzemi;

106. felszólítja a Bizottságot, hogy alakítson ki olyan KAP-ot, amely nagyobb mértékű innovációt ér el, hozzájárul a biogazdaság fejlődéséhez és a biológiai sokféleség, az éghajlat és a környezet szempontjából kedvező megoldásokhoz;
107. felszólítja a Bizottságot, hogy összpontosítson a vidéki területeken elérhető életminőségre, és tegye a vidéki életet vonzóvá mindenki, különösen a fiatalabb generáció számára;
108. úgy véli, hogy a KAP keretében támogatott digitalizált és precíziós mezőgazdaság nem növelheti a mezőgazdasági termelők további inputanyagoktól vagy külső finanszírozástól való függőségét, és nem akadályozhatja az erőforrásokhoz való hozzáférésüket, hanem nyílt forráskódra kell épülnie, fejlesztésének pedig a mezőgazdasági termelők részvételével kell megtörténnie;
109. a vidékfejlesztésre szánt uniós támogatás teljes összege újbóli meghatározásának sérelme nélkül felszólít az 1305/2013/EU rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megfelelően jóváhagyott jelenlegi vidékfejlesztési programok 2024-ig vagy egy új reform elfogadásáig történő további alkalmazására;
110. üdvözli az „intelligens falvak” koncepciójának uniós előmozdítására irányuló bizottsági kötelezettségvállalást, melynek segítségével a különböző szakpolitikák koordináltabb kialakításán keresztül átfogó módon lehet fellépni széles sávú kapcsolatok hiányosságaival szemben, valamint a vidéki munkahely-lehetőségek és szolgáltatások biztosítása érdekében;
111. nyomatékosan kéri az uniós mezőgazdasági üzemekben sérüléseket és haláleseteket kiváltó mezőgazdasági balesetek problémájának kezelésére irányuló lépések megtételét, a biztonsági intézkedések és képzések finanszírozására biztosított II. pillér szerinti támogatás formájában;
112. az uniós fehérjenövény-stratégia létrehozása keretében szorgalmazza, hogy a fehérjenövényekkel borított valamennyi termőföld tekintetében engedélyezzék a növényvédő szerek egyszeri terítését a vetés előtti időszaktól nem sokkal a vetést követő időszakig bezárólag;
113. úgy véli, hogy az innovációba, az oktatásba és a képzésbe történő beruházás meghatározó jelentőségű Európa mezőgazdaságának jövője szempontjából;
114. kiemeli, hogy a tagállami és regionális szinten alkalmazott eredményalapú megközelítést és a tanúsítási rendszerek által azonosított innovatív megoldásokat tovább kell vizsgálni a jövőbeli KAP keretében, oly módon, hogy az nem jár további bürokráciával és helyszíni ellenőrzésekkel;
115. felszólít célzott modernizációs és struktúrajavító intézkedések bevezetésére a II. pilléren belül, a Digital Farming 4.0-hoz hasonló kiemelt célok megvalósítása érdekében;
116. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy védjék és mozdítsák elő a kistermelők és a peremre szorult csoportok vetőmagokhoz és mezőgazdasági inputanyagokhoz való hozzáférését, elő kell mozdítani és védelmezni kell a vetőmagok cseréjét és köztulajdonban tartását, valamint a hagyományos és fenntartható technikákat, amelyek

szavatolják a megfelelő élelmiszerekhez és táplálkozáshoz való emberi jogot;

117. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a falvakra irányuló és a falvakból induló szolgáltatásokkal kapcsolatos vállalkozási lehetőségekre;
118. megjegyzi, hogy minden mezőgazdasági üzem különböző, ezért egyedi megoldásokra van szükség;

A mezőgazdasági termelők pozíciójának megerősítése a globális élelmiszerrendszerben

119. felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa fenn az egységes közös piacszerzés jelenlegi keretét az I. pilléren belül, ideértve az egyedi szakpolitikai eszközöket és a forgalmazási előírásokat, valamint javítsa az uniós iskolagyümölcs-, iskolazöldség- és iskolatejprogramot; hangsúlyozza a meghatározott termékekre vonatkozó létező termelésirányítási rendszerek fontosságát, valamint azt, hogy a termelő országokban fenn kell tartani a kötelező egyedi ágazati programokat (bor, zöldség-gyümölcs, olívaolaj, méhészet) azzal a céllal, hogy meg lehessen erősíteni az egyes ágazatok fenntarthatóságát és versenyképességét, és egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani, egyszersmind lehetővé téve a részvételt valamennyi mezőgazdasági termelő számára;
120. úgy véli, hogy az egységes közös piacszerzésnek a gyümölcs- és zöldségágazatban a termelői szervezetek által végrehajtott, a forgalmazott termékek értéke alapján finanszírozott operatív programjaiból leszűrt pozitív és piacorientált tapasztalatok bizonyították ezek hatékonyságát a versenyképesség fokozása, a célzott ágazatok strukturálása és azok fenntarthatóságának növelése terén; felkéri ezért a Bizottságot, hogy vegye fontolóra hasonló operatív programok bevezetését más ágazatokra vonatkozóan is; úgy véli, hogy ez különösen hasznos lehet azon termelői szervezetek számára, amelyek az Unió hegyvidéki területeinek és nehezen megközelíthető külső régióinak tejtermelőit képviselik, akik magas minőségű termékeket dolgoznak fel és hoznak forgalomba, és fenntartják a tejtermelést ezeken a nehéz termelési területeken;
121. emlékeztet arra, hogy az egyenlőtlen piaci erőviszonyok a tejágazatban különösen akadályozzák a költségeket fedező termelést;
122. felhívja a figyelmet arra, hogy a mezőgazdasági piacok közös szervezése lehetőséget biztosít önkéntes tejkínálat-csökkentő program bevezetésére;
123. az olívaolajra vonatkozó új önálló irányítási eszköz bevezetésre szólít fel, amely lehetővé tenné a tárolást azokban az években, amikor túltermelés van, majd a termék piaci forgalomba hozatalát, amikor a kereslet meghaladja a kínálatot;
124. hangsúlyozza annak égető szükségét, hogy a jövőbeli KAP hatékonyabban, méltányosabban és gyorsabban segítsen a mezőgazdasági termelőknek megbirkózni az éghajlati, időjárás, egészségügyi és piaci kockázatokból eredő ár- és jövedelemingadozásokkal, mégpedig a kockázatkezelési és stabilizációs eszközök (biztosítási rendszerek, jövedelemstabilizáló eszközök, egyéni juttatási mechanizmusok és kölcsönös alapok) kialakítására és önkéntes használatára irányuló további ösztönzők és piaci feltételek megteremtésével, biztosítva emellett a széles körű hozzáférést és a meglévő nemzeti rendszerekkel való összeegyeztethetőséget;

125. szorgalmazza, hogy jobban támogassák a hüvelyesek termelésének növelését az Unióban, és nyújtsanak egyedi támogatást a külterjes juh- és kecsketenyésztők számára, figyelembe véve ezen ágazatok környezetre gyakorolt pozitív hatását, valamint azt, hogy csökkenteni kell az Unió takarmányozási célú fehérje-behozataltól való függőségét;
126. hangsúlyozza, hogy a jövőorientált KAP-ot úgy kell megtervezni, hogy hatékonyabban kezelje az olyan kritikus egészségügyi kérdéseket, mint amilyen az antimikrobiális rezisztencia, a levegőminőség és az egészségesebb táplálkozás;
127. hangsúlyozza, hogy az antimikrobiális rezisztencia kihívást jelent az állati és az emberi egészségre nézve; úgy véli, hogy az új jogi keretnek aktívan elő kell mozdítania a magasabb szintű állategészséget és állatjólétet mint az antibiotikumokkal szembeni ellenállás eszközt, ezáltal jobban megvédve a közegészséget és a mezőgazdasági ágazat egészét;
128. felhívja a figyelmet arra, hogy a piaci kockázatok azáltal is kezelhetők, hogy az uniós agrár- és élelmiszertermékek jobb piacra jutást kapnak az exportpiacokon;
129. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az elsődleges termelők pozícióját az élelmiszer-ellátási láncban, különösen a hozzáadott érték termelők, feldolgozók és kiskereskedők közötti méltányos elosztásának biztosításával, a vertikális és horizontális gazdasági szervezetek (például termelői szervezetek, köztük szövetkezetek, és ezek egyesületei és ágazatközi szervezetei) létrehozásának és fejlődésének támogatásához szükséges pénzügyi források és ösztönzők bevezetésével, az élelmiszer-ellátási láncon belüli tisztességtelen és visszaélészerű kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni fellépés harmonizált minimumkövetelményeinek kidolgozásával, valamint a piacok átláthatóbbá tételével és válságmegelőzési eszközök révén;
130. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 39. cikkében meghatározott céloknak és az EUMSZ 42. cikkében meghatározott kivételnek megfelelően a salátarendelet tisztázta az egységes közös piacszervezés rendelkezései és az EU versenyszabályai közötti jogi kapcsolatot, valamint új kollektív lehetőségeket vezetett be a mezőgazdasági termelők számára, hogy erősíteni tudják alkupozíciójukat az élelmiszer-ellátási láncban; úgy véli, hogy ezek a rendelkezések elengedhetetlenek a jövőbeli KAP keretében, és ezeket tovább kell javítani;
131. úgy véli, hogy a különböző uniós megfigyelőközpontok (tej-, hús-, cukor- és növénypiaci megfigyelőközpont) működése során levont tanulságok alapján ezeket az eszközöket ki kell terjeszteni a még nem lefedett ágazatokra, és tovább kell fejleszteni őket, hogy megbízható adatokat és előrejelzéseket szolgáltatassanak a piaci szereplők számára, és hogy piaci zavarok esetén korai előrejelzést biztosítsanak, továbbá lehetővé tegyék a gyors és megelőző jellegű intézkedések meghozását, a válságok megelőzése céljából;
132. szorgalmazza a helyi piacok és rövid ellátási láncok előmozdítását és támogatásának növelését; hangsúlyozza, hogy fejleszteni kell a rövid ellátási láncokkal kapcsolatos helyi szolgáltatásokat;
133. felszólítja a Bizottságot a termelői szervezetekre és ágazatközi szervezetekre vonatkozó

szabályok további pontosítására és – szükség esetén – aktualizálására, különösen a versenypolitika, többek között az ágazatközi szervezetek intézkedései és megállapodásai tekintetében, hogy megfeleljenek a társadalmi követelményeknek;

134. hangsúlyozza, hogy a KAP korábbi piacirányítási eszközei, azaz az állami beavatkozás és a magántárolás, a globális gazdaság kontextusában nem elég hatékonyak, és hogy a kockázatkezelési eszközök nem mindig elegendők a jelentős áringadozások és a súlyos piaci zavarok kezeléséhez;
135. hangsúlyozza ezért, hogy az egységes közös piacszerzésnek továbbra is fontos szerepet kell játszania a jövőbeni közös agrárpolitikán belül, biztonsági hálót alkotva a gyorsan stabilizálódó mezőgazdasági piacokon, és hozzájárulva a válságok megelőzéséhez, továbbá kiemeli a salátarendelet fontosságát az innovatív piaci és válságkezelési eszközök, például az önkéntes ágazati megállapodások alkalmazásának – különösen a tejágazatban a korábbi piaci válságok tapasztalatai alapján történő – lehetővé tétele és ösztönzése tekintetében annak érdekében, hogy kezelje és adott esetben csökkentse a kínálat mennyiségét a termelők, a termelői szervezetek, a termelői szervezetek egyesületei, valamint az ágazatközi szervezetek és feldolgozók között (pl.: a tejtermelés csökkentésére irányuló uniós rendszer);
136. üdvözli a fehérjével kapcsolatos fenntartható uniós stratégia terén végzett munkát;
137. megjegyzi, hogy Uniószerre létre kell hozni a hüvelyes növények helyi és regionális piacait, vetésforgóban történő növénytermesztésen keresztül javítani kell a környezeti teljesítményt, miközben csökkenteni kell a behozott takarmánytól, műtrágyától és növényvédő szerektől való függőséget, valamint javítani kell a fenntarthatóbb gazdálkodási módszerekre való átállás megvalósíthatóságát és gazdasági ösztönzőit;
138. úgy véli, hogy az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott sajtra és sonkára, illetve a borra vonatkozó kínálatszabályozási intézkedések hatékonynak bizonyultak a megcélzott termékek fenntarthatóságának, versenyképességének és minőségének javításában, és ezért ezeket fenn kell tartani, valamint adott esetben ki kell terjeszteni minden olyan minőségi címkével ellátott termékre, amelyek összhangban vannak a KAP célkitűzéseivel;
139. szorgalmazza a válságtartalék jelenlegi mechanizmusának részletes felülvizsgálatát egy olyan önálló és működőképes uniós mezőgazdasági válságkezelési alap létrehozása érdekében, amely mentesül az évenkéntiség költségvetési elve alól, így lehetővé teszi az adott évről a következő évre történő költségvetési átcsoportosításokat, különösen amikor kellően magasak a piaci árak, ugyanakkor a többéves pénzügyi keret teljes időszakában állandó szinten tartja a válságtartalékot, ezáltal gyorsabb, koherensebb és hatékonyabb megelőzési lépéseket és válaszintézkedéseket tesz lehetővé, amelyek kiegészítik a piacirányítási és kockázatkezelési eszközök használatát súlyos válsághelyzetekben, ideértve azokat a helyzeteket, amikor állategészségügyi problémák, növénybetegségek vagy az élelmiszer-biztonság gazdasági hatást gyakorolnak a mezőgazdasági termelőkre, vagy amikor külső sokkhatások a mezőgazdaságot is érintik;
140. úgy véli, hogy bár a kereskedelmi megállapodások általában véve jótékony hatással vannak az uniós mezőgazdaság bizonyos ágazataira és szükségesek az EU globális

mezőgazdasági piacon elfoglalt pozíciójának erősítéséhez, továbbá hasznosak az uniós gazdaság egésze számára, számos kihívást is rejtenek, különösen a kis- és közepes mezőgazdasági termelők és az érzékeny ágazatok számára, és e kihívásokat figyelembe kell venni, például az uniós egészségügyi, növényegészségügyi, állatjóléti, környezeti és szociális normák tiszteletben tartását, ami koherenciát követel meg a kereskedelempolitika és a KAP bizonyos célkitűzései között, és amelynek nem szabad gyengítenie a szigorú európai normákat, továbbá nem szabad kockázatot jelentenie a vidéki területekre nézve;

141. hangsúlyozza, hogy az eltérő normák alkalmazása növelné annak a kockázatát, hogy a vidékfejlesztés, a környezet és bizonyos esetekben az élelmiszerminőség kárára külföldre exportálják az uniós belföldi termelést;
142. hangsúlyozza, hogy a megerősített védintézkedések szükségességének rá kell világítania a jövőbeli kereskedelmi megállapodásokat (Mercosur, Új-Zéland, Ausztrália stb.) övező vitákra és e megállapodások mezőgazdaságra gyakorolt hatására Európában;
143. hangsúlyozza, hogy miközben fontos folytatni a munkát az európai mezőgazdasági termékek piacra jutásának javítása érdekében, megfelelő, az ágazatspecifikus aggályokat szem előtt tartó intézkedésekre van szükség az európai mezőgazdaság védelme érdekében, például védelmi mechanizmusokra, a legérzékenyebb ágazatok tárgyalásokból való kizárására vagy a termelési feltételekben a viszonyosság elvének alkalmazására azzal a céllal, hogy egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani az uniós mezőgazdasági termelők és külföldi versenytársaik között; leszögezi, hogy az európai termelést nem szabad rosszabb minőségű és normák alatti importtal aláásni;
144. felszólítja a Bizottságot, hogy stratégiai tevékenységként tekintsen a mezőgazdaságra, és a szabadkereskedelmi megállapodásokat úgy közelítse meg, hogy a mezőgazdaságot ne a kereskedelemben részt vevő többi ágazat kiigazítási változójának tekintse, és hogy megvédje az olyan kulcsfontosságú ágazatokat, mint a nyerstej-termelési ágazat;
145. úgy véli, hogy a nemzetközi kereskedelem követelményei és a WTO egyaránt jelentős hatással voltak a KAP 1990-es évek óta végrehajtott különböző reformjaira; úgy véli, hogy ezek a reformok versenyképesebbé tették az európai mezőgazdasági termékeket és az európai agrár-élelmiszeripari ágazatot, ugyanakkor a globális piacok instabilitása miatt aláásták a mezőgazdasági ágazat jelentős részét; úgy véli, hogy – ahogyan azt az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló bizottsági közlemény is javasolja – eljött az ideje annak, hogy nagyobb mértékben összpontosítsunk egyéb KAP-célkitűzésekre, például a mezőgazdasági termelők életszínvonalára, valamint az egészséget, a foglalkoztatást, a környezetet és az éghajlatot érintő kérdésekre;
146. hangsúlyozza, hogy az Unió kereskedelempolitikájának összhangban kell állnia a többi uniós politikával, például a fejlesztési és a környezetvédelmi politikával, és támogatnia kell a fenntartható fejlesztési célok elérését, és hogy e politika hozzájárulhat a KAP célkitűzéseinek megvalósításához, nevezetesen a mezőgazdasági közösség méltányos életszínvonalának biztosításához és a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátásához; hangsúlyozza, hogy az Unió agrár-élelmiszeripari ágazatának ki kell használnia az export által kínált növekedési lehetőségeket, tekintettel arra, hogy az elkövetkező évtizedben az agrár-élelmiszeripari termékek iránti további globális kereslet 90%-a a becslések szerint Európán kívüli területről fog érkezni; hangsúlyozza,

hogy a KAP-nak az európai társadalom élelmiszerrel, környezettel és éghajlattal kapcsolatos szükségleteit kell kielégítenie, és csak ezt követően összpontosíthat a nemzetközi mezőgazdasági piacon történő eladásra szánt termelésre; hangsúlyozza, hogy az úgynevezett fejlődő országoknak elegendő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kialakíthassák és fenntarthatassák saját erős agrár-élelmiszeripari ágazatukat;

147. emlékeztet a fejlesztéspolitikáról szóló új európai konszenzusra, amely révén az Unió és tagállamai megerősítik az EUMSZ 208. cikke által létrehozott fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia hatékony végrehajtása iránti elkötelezettségüket és elismerik annak kiemelkedő fontosságát, amiből az következik, hogy figyelembe veszik a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit valamennyi olyan uniós szakpolitikában – beleértve a mezőgazdasági politikát és támogatásokat is –, amelyek valószínűsíthetően negatívan érintik a fejlődő országokat; ebben az összefüggésben úgy véli, hogy KAP reformjának tiszteletben kell tartania a fejlődő országok jogát saját mezőgazdasági és élelmiszer-politikájuk alakítására az élelmiszer-termelési kapacitásuk és hosszú távú élelmiszerbiztonságuk gyengítése nélkül, különösen a legkevésbé fejlett országok tekintetében;
148. emlékeztet az Unió és a tagállamok fenntartható fejlesztési célok melletti elkötelezettségére, és hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a KAP és a fenntartható fejlesztési célok koherenciája, különösen a 2. (az éhezés megszüntetése), az 5. (a nemek közötti egyenlőség), a 12. (felelős fogyasztás és termelés), a 13. (fellépés az éghajlatváltozás ellen) és a 15. (szárazföldi ökoszisztémák védelme) cél tekintetében, amelyekhez a jövőbeli KAP-nak igazodnia kell;
149. a költségvetési hatékonyság elvével összhangban felhív a KAP és más uniós szakpolitikák és nemzetközi kötelezettségvállalások közötti nagyobb koherencia és szinergiák létrehozására, különös tekintettel az energiára, a vízellátásra, a földhasználatra, a biodiverzitásra és az ökoszisztémákra, valamint a távoli és hegyvidéki területek fejlesztésére;
150. felszólítja a Bizottságot, hogy minden kereskedelmi megállapodás tekintetében végezze el a mezőgazdasági ágazatot érintő rendelkezések rendszerszintű hatásvizsgálatát, és nyújtson egyedi stratégiákat annak biztosítása érdekében, hogy egyetlen mezőgazdasági ágazat se szenvedjen el hátrányos hatást a harmadik országokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodások miatt;
151. kitarthat emellett, hogy a folyamatok és gyártási módszerek (PPM) a társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi előírások elengedhetetlen részét képezik a globális mezőgazdasági kereskedelemben, és ösztönzi a Bizottságot, hogy sürgesse a WTO-t a PPM mint olyan elismerésére;
152. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás céljai teljesítésének és a fenntartható fejlesztési célok megvalósításának a mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos bármilyen kereskedelmi politika vezérlő elvei közé kell tartozniuk; megjegyzi, hogy a Bizottság a globalizáció előnyünkre fordításáról szóló vitaanyagában helyesen jelzi, hogy a változó globalizációs tendencia miatt több méltányos kereskedelemről származó, fenntartható és helyi termékre van szükség; hangsúlyozza, hogy az uniós kereskedelmi politika rendkívüli módon hozzájárulhat a fenntartható fejlesztési célok, valamint a Párizsi Megállapodásban rögzített éghajlati

célok eléréséhez;

153. emlékeztet arra, hogy az Unió saját részéről megszüntette az exporttámogatásokat, és hogy a jelenlegi uniós költségvetésben nincsen az exporttámogatásra vonatkozó költségvetési sor; felkéri az EU kereskedelmi partnereit, hogy e tekintetben vállaljanak kötelezettséget a kereskedelmet torzító hazai támogatás csökkentésére; felszólítja a WTO tagjait, hogy továbbra is nyújtsanak exporttámogatást a Nairobiban 2015. december 19-én elfogadott, exportversenyre vonatkozó miniszteri határozat végrehajtása érdekében;
154. éberségre inti a Bizottságot, és kéri, hogy fokozza az Unió védintézkedéseit a harmadik országok piacához való hozzáférés előtti jelenlegi és jövőbeli, egyre növekvő korlátok megszüntetése érdekében, tiszteletben tartva ugyanakkor a környezetet és az emberi jogokat, többek között az élelemhez való jogot; hangsúlyozza, hogy e korlátok többsége a mezőgazdasági termékeket érinti (a Bizottság piacrajutási adatbázisa szerint 27%-ban), azon belül pedig elsősorban a piaci hozzáférés egészségügyi és növény-egészségügyi szabályozására vonatkozó intézkedéseikhez kapcsolódnak;
155. felszólítja a Bizottságot, hogy az ajánlatok cseréje és a kontingensek kiszámítása során vegye figyelembe a brexit előre látható hatásait;
156. felkéri a Bizottságot, hogy indítson egyértelmű és átlátható kezdeményezéseket az uniós termelés, a biztonság, az állatjólét, a környezeti normák és a rövid ellátási láncok előmozdításának további erősítése érdekében, támogassa a minőségi élelmiszerek előállítására irányuló rendszereket, amelyek többek között európai származási címkézési rendszerek révén lennének megvalósíthatók, valamint támogassa a KAP keretében egyedi szakpolitikai eszközökre támaszkodó ágazatok belső piacon és harmadik országok piacain folytatott marketing- és promóciós tevékenységeit; ragaszkodik a bürokrácia és a szükségtelen feltételek csökkentéséhez annak érdekében, hogy a kisebb termelők is részt vehessenek ezekben a rendszerekben; üdvözli a promóciós programok számára rendelkezésre álló költségvetés folyamatos növelését, és sürgeti a Bizottságot, hogy a mezőgazdasági termelők növekvő érdeklődése fényében tartsa fenn e költségvetés növelésének ütemét;
157. hangsúlyozza a rövid, helyi és regionális ellátási láncok jelentőségét, melyek – a kisebb szállítási igényből eredő kisebb környezetszennyezés következtében – környezeti nézőpontból fenntarthatóbbak, és amelyeknek köszönhetően a termékek frissebbek és könnyebben nyomon követhetők;
158. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi mezőgazdasági termelők számára lehetőséget biztosítsanak az értékláncban való feljebb lépésre az organikus termékek, a hozzáadott értékkel rendelkező termékek, valamint az új ismeretek és technológiák terén nyújtott segítség és támogatás révén, mivel a fenntarthatóság eléréséhez szükséges a természeti erőforrások megóvására, védelmére és bővítése irányuló közvetlen cselekvés;
159. emlékeztet arra, hogy a helyi termelés támogatja a helyi élelmiszer-kultúrát és a helyi gazdaságokat;
160. hangsúlyozza, hogy a jövőben a mezőgazdaságnak a magas minőségű élelmiszerek

termelésére kell összpontosítani, mivel ebben rejlik Európa versenyelőnye; hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani és lehetőség szerint fokozni kell az uniós élelmiszeripari normákat; intézkedéseket szorgalmaz az élelmiszer-termelési ágazat hosszú távú termelékenységének és versenyképességének további növelésére, valamint új technológiák bevezetésére és az erőforrások hatékonyabb felhasználására, így erősítve az Unió világelsőként betöltött szerepét;

161. elfogadhatatlannak tartja, hogy minőségi különbségek vannak az egységes piacon ugyanazon márkanévvel és azonos csomagolásban reklámozott és forgalmazott élelmiszertermékek között; üdvözli, hogy a Bizottság a kettős élelmiszer-minőség problémájának kezelésére, többek között a közös vizsgálati módszertan kidolgozására ösztönöz;
162. üdvözli az Unió mezőgazdasági érdekeinek a közelmúltbeli kétoldalú kereskedelmi tárgyalások során elért előmozdítását, nevezetesen a kiváló minőségű uniós agrár-élelmiszeripari termékek piacra jutása és a földrajzi jelzések harmadik országokban való oltalma tekintetében; bízik benne, hogy ez a tendencia folytatódhat és javulhat;

Átlátható döntéshozatali folyamat egy szilárd javaslatához a KAP 2021 és 2028 közötti időszakára

163. hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek és a Tanácsnak az együttdöntési eljárás keretében meg kell határozniuk az általános közös célkitűzéseket, az alapvető normákat, az intézkedéseket és pénzügyi előirányzatokat, továbbá az ahhoz szükséges rugalmasság megfelelő mértékét, hogy a tagállamok és régiók kezelni tudják egyedi sajátosságaikat és igényeiket az egységes piac elveivel összhangban, hogy elkerüljék a verseny nemzeti döntések miatt történő torzulását;
164. sajnálatosnak tartja, hogy a KAP 2020 utáni időszakra szóló programozásának egész folyamata – konzultáció, kommunikáció, hatásvizsgálat és jogalkotási javaslatok – ismét jelentős késéssel kezdődik, hiszen a nyolcadik jogalkotási ciklus a végéhez közeledik, ami azzal a kockázattal jár, hogy a KAP jövőjéről folyó vitát túlzottan beárnyékolják a választási viták, és kétségessé teszi, hogy az európai választások előtt végleges megállapodás születik;
165. felszólítja a Bizottságot egy olyan átmeneti szabályozás bevezetésére, amely az új KAP késedelmes elfogadása esetén lehetővé teszi, hogy a mezőgazdasági termelők továbbra is hozzá tudjanak férni a vidékfejlesztési programok eszközeihez, nevezetesen a környezetvédelem és a befektetések terén;
166. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az új reform végrehajtása során ne kerüljön sor késedelmekre a mezőgazdasági termelők kifizetéseinek teljesítésében, továbbá vállalják a felelősséget, és esetleges késedelem esetén kompenzálják a mezőgazdasági termelőket;
167. hangsúlyozza azonban, hogy a jelenlegi parlamenti ciklus végéig a lehető legnagyobb mértékben előbbre kell jutni, és ezt a témakört a parlamenti választási kampány során előtérbe kell helyezni;
168. elismeri, hogy a KAP döntéshozatali folyamatába fontos bevonni azokat az

intézményeket és szakértőket, amelyek és akik a biológiai sokféleséget, az éghajlatváltozást, valamint a levegő-, talaj- és vízszennyezést érintő egészségügyi és környezetvédelmi szakpolitikákért felelnek;

169. felszólítja a Bizottságot, hogy a KAP tervezésének és/vagy végrehajtásának minden jelentős megváltoztatása előtt tegyen javaslatot egy átmeneti időszakra, amely elég hosszú ahhoz, hogy biztosítsa a „puha landolást” és időt adjon a tagállamok számára az új szakpolitika rendezett módon történő végrehajtásához, elkerülendő minden késedelmet a mezőgazdasági termelők éves kifizetéseinek teljesítése és a vidékfejlesztési programok végrehajtása során;
170. felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy erősítsék meg a fejlődő országokkal folytatott párbeszédet, valamint hogy bocsásítsák rendelkezésre szakértelmüket és nyújtsanak pénzügyi támogatást az ökológiailag fenntartható mezőgazdaság előmozdítása érdekében, amely kisüzemi és családi gazdálkodáson alapul, különösen a nőket és a fiatalokat célozva meg, amire 2017-ben tettek kötelezettségvállalást az Afrikai Unió–EU csúcstalálkozó „Befektetés az ifjúságba a meggyorsított inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés érdekében” című együttes nyilatkozatában; emlékeztet a nők vidéki térségekben betöltött szerepére vállalkozóként és a fenntartható fejlődés ösztönzőjeként; hangsúlyozza, hogy fejleszteni kell a fenntartható mezőgazdasággal kapcsolatos potenciáljukat és öfenntartó képességüket a vidéki területeken;
171. emlékeztet, hogy a fejlődő országokban az éhezés és a rossz táplálkozás oka elsősorban a vásárlóerő hiánya és/vagy a vidéki szegények önellátásra való képtelensége; ezért sürgeti az Uniót, hogy tevékenyen segítse a fejlődő országokat abban, hogy leküzdjék a saját mezőgazdasági termelésüket gátló akadályokat (például a rossz infrastruktúra és logisztika terén);
172. hangsúlyozza, hogy 2050-re a legkevésbé fejlett országok lakosságának több mint fele továbbra is vidéki területeken él majd, valamint, hogy a fejlődő országokban a fenntartható mezőgazdaság fejlesztése hozzájárul majd vidéki közösségeik potenciáljának felszabadításához, a vidéki területek lakosságának megtartásához, az alulfoglalkoztatás, a szegénység és az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának csökkentéséhez, és ezáltal a kényszerű migráció kiváltó okainak kezeléséhez is;
173. elismeri, hogy az űrtechnológiák, például az Európai GNSS Ügynökség (GSA) által irányított uniós űr- és műholdprogramok (a Galileo, az EGNOS és a Kopernikusz) keretében kidolgozott technológiák kritikus szerepet játszhatnak az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak elérésében azáltal, hogy megfizethető megoldásokat kínálnak a precíziós gazdálkodásra való áttérés megkönnyítéséhez, ezáltal kiküszöbölhetők a hulladékok, idő takarítható meg, csökkenthető a kimerültség mértéke és optimalizálható a berendezések használata;
174. kéri az Európai Bizottságot, hogy foglalkozzon az űrtechnológiák és -alkalmazások, valamint a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó globális partnerség mechanizmusaival a növények, az állatállomány, az erdőszet, a halászat, az akvakultúra megfigyelésének támogatása szempontjából, továbbá a mezőgazdasági termelők, a halászok, az erdőbirtokosok és a döntéshozók arra irányuló erőfeszítéseinek támogatására, hogy különféle módszereket alkalmazzanak a fenntartható élelmiszer-termelés megvalósítására, valamint hogy reagáljanak a kapcsolódó kihívásokra;

175. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok cselekvési terveikben garantálják a vidéki területeken élő nők és férfiak egyenlőségét; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a nők egyenlő képviselését az intézmények által az ágazattal folytatott párbeszéd érdekében létrehozott struktúrákon belül, illetve az ágazat szakmai szervezeteinek, szövetkezeteinek és egyesületeinek döntéshozatali szerveiben; úgy véli, hogy az új uniós jogszabályoknak jelentősen javítaniuk kell a vidéki területeken élő nők érdekében kidolgozott tematikus alprogramokat;
176. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak továbbra is minden körülmények között és valamennyi tagállamban biztosítani kell az uniós állatjóléti szabályozás szigorú végrehajtását, megfelelő ellenőrzés és szankciók mellett; felkéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az állategészségügy és az állatjólét kérdését, ideértve az állatok szállítását is, és tegyen jelentést a témáról; emlékeztet arra, hogy az EU-ba belépő termékeknek tiszteletben kell tartaniuk az európai állatjóléti, környezetvédelmi és szociális normákat; pénzügyi ösztönzőket szorgalmaz a minimális jogszabályi előírásokon túlmenő állatjóléti intézkedések önkéntes bevezetése érdekében;
177. felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre és érvényesítse a vonatkozó uniós jogot, különös tekintettel az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről szóló 2004. december 22-i 2005/1/EK tanácsi rendeletre; ezzel összefüggésben szükségesnek tartja az Európai Unió Bírósága ítéletének való megfelelést, mely szerint az állatok jólétének védelme nem korlátozódik az uniós területére, és hogy ezért azoknak a szállítványozóknak, akik az Unió területén kívülre szállítanak állatokat, az uniós határain kívül is tartaniuk kell magukat az állatjóléttel kapcsolatos európai jogszabályokhoz;
178. leszögezi, hogy külön figyelmet kell fordítani azokra a mezőgazdasági termelőkre, akikre többletköltségek hárulnak az értékes természetes területekre, például hegyvidéki területekre, szigetekre, legkülső régiókra és más kedvezőtlen adottságú területekre vonatkozó korlátozások miatt; úgy véli, hogy a KAP finanszírozása az egyedi sajátosságaik miatt létfontosságú e régiók számára, és hogy minden csökkentés jelentős káros hatást gyakorolna sok mezőgazdasági termékre; sürgeti a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és vezessenek be minőségbiztosítási rendszereket, hogy lehetőséget adjanak azoknak a termelőknek a gyors piaci bevezetésre, akik érdeklődnek ez iránt;
179. úgy véli, hogy a POSEI költségvetését – ahogyan azt az Európai Parlament több alkalommal kérte – megfelelő szinten kell tartani ahhoz, hogy meg tudjon felelni a legkülső régiókban a mezőgazdaság előtt álló kihívásoknak; üdvözi a Bizottság legutóbbi jelentését a POSEI végrehajtásáról, és úgy véli, hogy a legkülső régióknak és a kisebb égei-tengeri szigeteknek szóló programokat továbbra is el kell különíteni az általános uniós közvetlen kifizetési rendszertől annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a kiegyensúlyozott területfejlesztést, megelőzve a termelés megszűnésének kockázatát, amely a távoli fekvésből, a szigetjellegből, a kisebb méretből, a kedvezőtlen domborzati és éghajlati viszonyokból vagy a néhány terméktől való gazdasági függésből fakad;
180. felszólítja a Bizottságot, hogy a Tejpiaci Megfigyelőközponton belül hozzon létre egy önálló egységet, amely a legkülső régiókban megfigyelhető árat tanulmányozza, hogy azonnal reagálhasson az ágazatban bekövetkező válságokra; úgy véli, hogy a „válság”

fogalom meghatározását és a Bizottság beavatkozását a legkülső régiókhoz kell igazítani, figyelembe véve a piac méretét, a korlátozott számú gazdasági tevékenységtől való függőséget és az alacsonyabb diverzifikációs képességet;

181. kéri a „körforgásos gazdaság” erőteljesebb érvényesítését, ami biztosítja az alapanyagok és melléktermékek feltörekvő biogazdaság általi lehető legjobb és leghatékonyabb felhasználását, ugyanakkor figyelembe véve a biomassza, a föld és más ökoszisztéma-szolgáltatások korlátozott hozzáférhetőségét, valamint úgy véli, hogy a bioalapú ipar fejlődése a vidéki területeken olyan új üzleti modelleket tudna biztosítani, amelyek segíteni tudnának a mezőgazdasági termelőknek és az erdőtulajdonosoknak abban, hogy termékeiknek új piacokat tudjanak találni és új munkahelyeket tudjanak teremteni; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak kellő támogatást a mezőgazdasági és az erdészeti ágazatban azzal a céllal, hogy nagyobb mértékben járuljanak hozzá az uniós biogazdálkodás továbbfejlesztéséhez; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani az agrárerdészetet, amely többcélú, rekreációs és produktív ökoszisztémákat és mikroklímákat biztosít, továbbá fel kell számolni azokat a hiányosságokat, amelyek akadályozhatják az agrárerdészet fejlődését;
182. úgy véli, hogy az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó agrár-környezetvédelmi támogatások a tagállami szintű ökoszisztémákkal kiegészülve képesek fedezni a mezőgazdasági termelők új, fenntartható gyakorlatokra való, például az agrárerdészet ösztönzése és támogatása, és a biológiai sokféleséget, illetve egyéb, az állat- és növényfajok genetikai sokféleségét támogató fenntartható erdőgazdálkodási intézkedések révén történő átállásának és a változó éghajlati feltételekhez való alkalmazkodásának költségeit;
183. felkéri a Bizottságot, hogy garantálja az agrárerdészeti és az erdészeti innovációt, kutatást és modernizációt egy szilárd és személyre szabott tanácsadási rendszer, célzott képzések és az innovációt, illetve a szaktudás és a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti megosztását ösztönző, személyre szabott megoldások támogatásával, a releváns új technológiákra és a digitalizációra helyezve az általános hangsúlyt; hangsúlyozza ugyanakkor az erdőtulajdonosok szervezeteinek alapvető szerepét az információ és az innováció átadásában, a kisüzemi erdészeti vállalkozók oktatásában és továbbképzésében és az aktív multifunkcionális erdőgazdálkodás megvalósításában;
184. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

2017. november 29-én a Bizottság elfogadta a közös agrárpolitika (KAP) modernizálásáról és egyszerűsítéséről szóló közleményét „*Az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövője*” címmel (COM(2017)0713).

Juncker elnök 2016-ban már bejelentette ezt a közleményt, amely a Bizottság 2017. évi munkaprogramjában is szerepel, és kiadását eredetileg 2017 tavaszára tervezték. A 26 oldalas szöveg elindítja azt a többlépcsős folyamatot, amelynek végére az EU27 intézményeinek meg kell állapodniuk a 2020 utáni KAP-ot meghatározó jogszabályokról. A közlemény tehát egyrészt alapot, másrészt keretet kíván biztosítani az EU27 intézményi és egyéni, illetve köz- és magánszférabeli érdekeltjei között zajló megbeszélésekhez.

Ezután jogalkotási javaslatok következnek, amelyek a következő, 2020–2027-es programozási időszak jogalapját jelentik, és egy hatásvizsgálat is készül a javaslatok tényekkel való alátámasztására. A javaslatok közzétételére a többéves pénzügyi keret elfogadása után kerül sor, amely 2018 májusában várható.

A közlemény eredeti céljai a következők:

- az EU-t érintő főbb mezőgazdasági kihívások bemutatása (az élelmiszerek kifejezett említése nélkül);
- annak hangsúlyozása, hogyan járul hozzá a mezőgazdasági ágazat a Bizottság tíz prioritásához és a fenntartható fejlesztési célokhoz, az egyéb uniós szakpolitikákkal való szinergiákkal együtt;
- a jövőbeli KAP szakpolitikai prioritásainak meghatározása a KAP uniós hozzáadott értékének növelése céljával;
- a KAP egyszerűsítésére, az irányítás javítására, a sokféleségnek az uniós mezőgazdaságban való jobb figyelembevételére, a szubszidiaritás fokozására, a kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentésére és az eredményorientáltság növelésére irányuló operatív javaslatok feltérképezése.

A közlemény ezenkívül három alapvető célkitűzést is meghatároz a mezőgazdaság számára, szemben a Szerződésen alapuló eredeti célkitűzésekkel:

1. az intelligens és rugalmas mezőgazdasági szektor kialakításának elősegítése;
2. a környezetvédelemmel és éghajlatváltozással kapcsolatos intézkedések ösztönzése;
3. a vidéki térségek társadalmi-gazdasági felépítésének megerősítése.

A KAP 2020 utáni időszakra szóló programozási folyamatában az első lépés egy széles körű online ***nyilvános konzultáció*** volt, amelyre több mint 320 000 online válasz érkezett az összes uniós tagállamból, túlnyomórészt magánszemélyektől, valamint több mint 1400 állásfoglalás.

A második lépés egy átfogó hatásvizsgálat kidolgozása, amelynek célja a 2013–2020 közötti programozási időszak végrehajtásából származó tanulságok levonása és különösen egy „zöldebb, egyszerűbb, méltányosabb” KAP megvalósítása. Ezért amellet, hogy nagy vonalakban ismerteti a jelenlegi nyilvános vitában felmerült szempontokat, a hatásvizsgálat több szakpolitikai lehetőséget is kidolgoz a fejlesztésre vonatkozóan, annak értékelésével együtt, hogy a szakpolitikai célkitűzések hogyan érhetőek el a legeredményesebben:

- Az 1. lehetőség (kiindulási helyzet) a KAP változatlanul hagyásának hatását értékeli, beleértve a nemrégiben elfogadott salátarendelet-javaslatot.

- A 2. lehetőség a „KAP nélküli” forgatókönyv hatását értékeli, azaz megvizsgálja, milyen következményekkel járna a szakpolitikai beavatkozás hiánya a KAP-ból származó gazdasági, környezetvédelmi és szociális uniós hozzáadott értékére nézve.
- A 3. lehetőség a KAP tagállamok/régiók általi programozását értékeli az uniós prioritások mentén, a megállapított szükségletek alapján. A középpontban a kockázatkezelés, a mezőgazdasági és vidéki kkv-k szerkezetátalakítási és üzletfejlesztési célú beruházásai, az éghajlati és környezetvédelmi szolgáltatások, illetve az innovációhoz, a tudáshoz és az ikt-hoz való hozzáférés áll.
- A 4. lehetőség újra definiálja a feladatoknak az Unió, a tagállamok és a gazdaságok közötti megosztását, amelynek célja, hogy javítsa a jövedelembiztosító biztonsági hálót és még több szinergiát teremtsen a közvetlen támogatás (ezen belül a területalapú kifizetések) és a kockázatkezelés között az éghajlat-politikai és környezetvédelmi fellépés célzottabbá tétele, illetve az ellenőrzések egyszerűsítése és a teljesítményalapú eredmények jegyében történő modernizálása érdekében.
- Az 5. lehetőség a közvetlen támogatásoknak a kisméretű és környezetbarát gazdaságok javára történő jelentős átcsoportosítását irányozza elő, és a rövid ellátási láncokat támogatja.

A közlemény és a hatásvizsgálat ténybeli alapja a következő:

- A DG AGRI saját közös értékelési és nyomonkövetési keretrendszere, amely a KAP teljesítményét a tagállamok mutatószámai alapján méri;
- A fenntartható fejlesztési célok nyomon követése céljából elfogadott uniós szintű célértékek és mérőszámok („Európai fellépés a fenntarthatóságért” című közlemény, COM(2016)0739);
- Az EU27 éves végrehajtási jelentései adatokat szolgáltatnak a célértékekhez viszonyított előrelépésről és a megfelelő költségvetési keretekről;
- A DG AGRI rendszeres értékelő tanulmányai a KAP 2013. évi általános célkitűzéseiről, illetve hozzájárulása a kilátásokról szóló, 2017 végén tartott konferenciához;

Tágabb európai kontextusban a KAP reformjának fő mozgatórugója a költségvetés kérdése: a KAP továbbra is az Unió költségvetésének legnagyobb önálló kiadási tétele, amely az összes kiadás mintegy 38%-át teszi ki. A következő többéves pénzügyi keretben az EU-nak olyan új, jelentős kihívásokra kell választ találnia, mint a migráció, a biztonság és a növekedés, ugyanakkor az Egyesült Királyság távozásával csökken a rendelkezésre álló költségvetés, a tagállamok pedig erősen vonakodnak a teljes költségvetés (a GNI 1%-a) megemelésétől;

A **köz- és magánszférabeli érdekelteket** érintő kulcskérdések tehát a közlemény szerint az alábbiak:

- Nemzeti stratégia – kidolgozás, elfogadás és végrehajtás, különösen az irányítási struktúra (jogi szempontok, például a régiók és a központi állam viszonya, az átláthatóság és a polgárok részvétele), a belső egységesség (összhang a vidékfejlesztési programokkal és ágazati tervekkel) és a külső egységesség (pl. európai strukturális és beruházási alapok);
- Teljesítési modell – eredményorientált és teljesítményalapú finanszírozási programok: ellenőrzés és audit (uniós és nemzeti hatáskörök), mutatószámok (azok megléte és meghatározása, minőségellenőrzés, szankciók), gazdálkodási modellek (egyszerűsített költségelszámolási opciók), tagállamok közötti egységes megközelítés (támogathatóság, kötelező/önkéntes, ellenőrzések);

- Környezetvédelmi és éghajlat-politikai fellépés – a kompenzációs célú környezetvédelmi szolgáltatások integrált megközelítése a jelenlegi KAP részét képező ökológizálás, kölcsönös megfeleltetési rendszer, jó mezőgazdasági gyakorlat és vidékfejlesztési intézkedések összevonása révén, lehetővé téve a közjavakért nyújtott kompenzációt, ideértve az éghajlat-politikai fellépést, illetve az emberek, állatok és növények egészségét és jólétét;
- Pénzügyi előirányzatok – Uniós támogatási programok: a csökkentett/célzott finanszírozásra irányuló átállási modellek, tagállamok közötti differenciálás (külső konvergencia) objektív kritériumok alapján (lásd európai strukturális és beruházási alapok), régiók és tagállamok általi társfinanszírozás, jogosultság a tagállamok régióinak társadalmi-gazdasági helyzete függvényében (belső konvergencia);

Az *előretékinő perspektívát* illetően érdemes emlékeztetni arra, hogy a KAP legutóbbi, 2013–2020-as időszakra szóló programozása két évet vett igénybe a 2014–2020-ig tartó többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslat részét képező bizottsági javaslatok eredeti közzétételétől (2011. június) a politikai megállapodásig (2013. június), illetve a végleges jogszabályi jóváhagyásig (2013. december), ami átmeneti intézkedéseket tett szükségessé a különböző ágazatokban (2015-ig). Ez azonban nem esett egybe sem a Bizottság megbízatásának, sem pedig az EP jogalkotási ciklusának végével.

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részére

az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről
(2018/2037(INI))

A vélemény előadója: Maria Noichl

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy az élelmiszer-ellátás akut bizonytalansága 124 millió embert érintett 2017-ben 51 országban, ami 16 millióval több, mint 2016-ban, és hogy az élelmiszer-ellátás bizonytalansága által érintettek túlnyomó része vidéki területeken él;
2. emlékeztet, hogy az Unió a mezőgazdasági termékek legnagyobb exportőre és legnagyobb importőre, és mivel ezért alapvető szerepet játszik a globális mezőgazdasági piacokon; megjegyzi, hogy az EU a fejlődő országok legfontosabb kereskedelmi partnere a mezőgazdasági termékek tekintetében;
3. emlékeztet a fejlesztéspolitikáról szóló új európai konszenzusra, amely révén az EU és tagállamai megerősítik – az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikke által létrehozott – a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia hatékony végrehajtása (PFK) iránti elkötelezettségüket és elismerik annak kiemelkedő fontosságát, amiből az következik, hogy figyelembe veszik a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit valamennyi olyan uniós szakpolitikában – beleértve a mezőgazdasági politikát és támogatásokat is –, amelyek valószínűsíthetően negatívan érintik a fejlődő országokat; ebben az összefüggésben úgy véli, hogy a közös agrárpolitika (KAP) reformjának tiszteletben kell tartania a fejlődő országok jogát saját mezőgazdasági és élelmiszer-politikájuk alakítására az élelmiszer-termelési kapacitásuk és hosszú távú élelmiszerbiztonságuk gyengítése nélkül, különösen a legkevésbé fejlett országok tekintetében;
4. emlékeztet az Unió és a tagállamok fenntartható fejlesztési célok melletti elkötelezettségére, és hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a KAP és a fenntartható

fejlesztési célok koherenciája, különösen a 2. (az éhezés megszüntetése), az 5. (nemek közötti egyenlőség), a 12. (felelős fogyasztás és termelés), a 13. (fellépés az éghajlatváltozás ellen) és a 15. (szárazföldi ökoszisztémák védelme) cél tekintetében, amelyekhez a jövőbeli KAP-nak igazodnia kell;

5. elismeri, hogy a KAP messze nem tökéletes, és jobban kell támogatnia a fejlesztést, megelőzve a torzító hatásokat mind Európában, mind a nemzetközi mezőgazdasági piacokon, előnyben részesítve a fenntarthatóbb mezőgazdaság és az ellenállóképes mezőgazdasági gyakorlatok felé való átmenetet, amelyek hozzájárulnak az ökoszisztémák és a természeti erőforrások védelméhez és erősítik azok alkalmazkodóképességét az éghajlatváltozáshoz, a szélsőséges időjárási viszonyokhoz, az aszályhoz, az árvizekhez és más katasztrófákhoz, valamint amelyek folyamatosan javítják a talaj minőségét, összhangban a második fenntartható fejlesztési céllal;
6. emlékeztet, hogy nem fenntartható az a mezőgazdaság, amely nem védi meg és nem javítja a vidékiek megélhetését, a méltányosságot és a társadalmi jólétet; kéri, hogy az Unió dolgozzon ki méltányos és környezeti szempontból fenntartható élelmiszer-termelési rendszereket, ösztönözze a felelős fogyasztást és népszerűsítse a fenntartható étrendeket valamennyi olyan szakpolitikában, amelyek valószínűsíthetően kihatnak a fejlődő országokra;
7. hangsúlyozza, hogy a KAP reformjának hozzá kell járulnia egy új európai élelmezési rendszer kiépítéséhez, összhangban a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend transzformatív jellegével és a Párizsi Megállapodással; úgy véli, hogy ennek érdekében paradigmaváltásra van szükség, áthelyezve a hangsúlyt a „zöld forradalomról” az „agroökológiai megközelítésre”, összhangban a mezőgazdasági ismeretekről, tudományról és fejlesztési technológiáról szóló nemzetközi felmérés (IAASTD) következtetéseivel és az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-előadó ajánlásaival, ami a mezőgazdaság multifunkcionalitásának elismerését jelenti, valamint gyors átállást von maga után a vegyszerek intenzív használatán alapuló, monokultúrás termesztésről egy diverzifikált és fenntartható mezőgazdaságra, amely agrár-ökológiai termelési gyakorlatokon alapszik, továbbá a helyi élelmiszerrendszerek és a kisüzemi gazdálkodás erősítését, valamint a hagyományos szerveződési formák támogatását;
8. sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy hajtsák végre a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus keretében tett kötelezettségvállalást az agroökológia támogatására, többek között a külső beruházási terv mezőgazdasági beruházási kerete révén;
9. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy erősítsék meg a fejlődő országokkal folytatott párbeszédet, valamint hogy bocsátsák rendelkezésre szakértelmüket és nyújtsanak pénzügyi támogatást az ökológiailag fenntartható mezőgazdaság előmozdítása érdekében, amely kisüzemi és családi gazdálkodáson alapul, különösen a nőket és a fiatalokat célozva meg, amire 2017-ben tettek kötelezettségvállalást az Afrikai Unió–EU csúcstalálkozó „Befektetés az ifjúságba a meggyorsított inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés érdekében” című együttes nyilatkozatában; emlékeztet a nők vidéki térségekben betöltött szerepére vállalkozóként és a fenntartható fejlődés ösztönzőjeként; hangsúlyozza, hogy fejleszteni kell a fenntartható mezőgazdasággal kapcsolatos potenciáljukat és önfenntartó képességüket a vidéki területeken;

10. emlékeztetve a KAP-nak az EUMSZ 39. cikkében foglalt eredeti célkitűzéseire, felhív a 2020 utáni KAP-ra vonatkozó jogalkotás egy újabb fejezettel való kiegészítésére, amely a KAP fejlesztéspolitikai kérdésekkel kapcsolatos felelősségéről szól a környezetvédelmi célok és a fenntartható fejlesztési célok jobb integrációja révén, mivel az exporttámogatások tilalma azt jelenti, hogy továbbra is gazdasági torzulások állnak fenn, amelyek lehetővé teszik az uniós mezőgazdasági ágazat számára, hogy az átlagos előállítási költségek alatt exportálja a mezőgazdasági termékeket;
11. kéri a Bizottságot, hogy rendszeresen hajtson végre előzetes és utólagos hatásvizsgálatokat a KAP külső hatásait illetően, a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó indikátorok segítségével, továbbá dolgozzon ki módszertani keretet a KAP által a fejlődő országok mezőgazdasági termelési ágazatára, valamint az élelmiszerek megfizethetőségére és elérhetőségére gyakorolt hatások megfigyelése és értékelése céljából; javasolja, hogy az említett adatokat egy olyan riasztási mechanizmus keretében használják fel, amely jelzi a KAP által a fejlődő országok mezőgazdasági kistermelői, különösen a női gazdálkodók megélhetésére gyakorolt kedvezőtlen hatásokat;
12. hangsúlyozza, hogy a KAP-nak tiszteletben kell tartania a „ne árts” elvet, és koherensnek kell lennie a fejlesztés területére, valamint az emberi jogok, a környezet, az éghajlat, az állatok jogai és a természet védelmére vonatkozó más uniós politikákkal és nemzetközi kötelezettségekkel; megállapítja továbbá, hogy az uniós költségvetési kiadások szempontjából nem hatékony, hogy először kedvezőtlen külső hatásokat okozunk, majd kifizetjük az ilyen hatások miatt felmerülő költségeket;
13. úgy véli, hogy a 2030-ig tartó menetrend politikáinak és a fenntartható fejlődés célkitűzéseinek megfelelően el kell ismerni a mezőgazdasági ágazatban a kereskedelmi kapcsolatok és a verseny területén fennálló földrajzi egyenlőtlenségeket a fejlődő országok és az Unió között, továbbá elő kell mozdítani a kereskedelmi partnerekkel való kiegyensúlyozottabb kapcsolatot;
14. annak biztosítására kéri az Uniót, hogy a jövőbeli KAP megoldja a jelenlegi exportorientált mezőgazdasági modellel kapcsolatos problémákat azáltal, hogy fenntartható módon bővíti az Unió belső piacát és a rövid élelmiszer-ellátási láncokat, annak érdekében, hogy ne veszélyeztesse az országok fejlődését, másrészt pedig hogy biztosítsa a külső sokkhatásokkal és fenyegetésekkel szembeni ellenálló képességet;
15. megjegyzi, hogy az agrár-élelmiszeripari termékek uniós exportja és importja kereskedelmi megállapodásokon alapul; hangsúlyozza, hogy ezen megállapodásokban egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani az uniós és a világ más részein működő mezőgazdasági termelők számára, illetve kedvezményeket a fejlődő országok számára;
16. sürgeti a tagállamokat, hogy vessék el az egyre intenzívebben gazdálkodó európai mezőgazdaság célját, és a területalapú állattenyésztési rendszer kötelező bevezetése révén szüntessék meg az állattenyésztési ágazatban jelentkező túltermelést; aggodalommal állapítja meg, hogy az Unió importált állati takarmánytól, különösen a szójától való függése külföldön hozzájárult a termőföld iránti növekvő kereslethez, amely Dél-Amerikában erdőirtásokhoz, a biodiverzitás csökkenéséhez, a közösségek lakóhelyelhagyásához és a mérgező anyagok mennyiségének – a genetikailag módosított szója növényvédő szerek intenzív alkalmazásával folyó termelése miatti – növekedéséhez vezet; ezért sürgeti a tagállamokat, hogy csökkentsék és fokozatosan

szüntessék meg a fehérjenövények harmadik országból – például Argentínából és Brazíliából – történő importját;

17. kéri továbbá hüvelyeseket tartalmazó vetésforgó alkalmazását minden erre alkalmas szántóföldön, továbbá egy olyan uniós szintű fehérjeestratégia végrehajtását, amelynek célja a fejlődő országoktól való importfüggés csökkentése; szorgalmazza a fentiek megvalósításáig fenntarthatósági kritériumok bevezetését a növényi fehérje behozatala esetében;
18. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi mezőgazdasági termelők számára lehetőséget biztosítsanak az értékláncban való feljebb lépésre az organikus termékek, a hozzáadott értékkel rendelkező termékek, valamint az új ismeretek és technológiák terén nyújtott segítség és támogatás révén, mivel a fenntarthatóság eléréséhez szükséges a természeti erőforrások megóvására, védelmére és bővítése irányuló közvetlen cselekvés;
19. felhív a közvetett és nem célzott támogatások – például a területalapú támogatások – arányának fokozatos csökkentésére; kéri, hogy csak akkor nyújtsanak támogatásokat, ha ezek hozzájárulnak a közjavakhoz, például a helyi foglalkoztatáshoz, a biológiai sokféleséghez, az állatjóléthez, a tiszta levegőhöz és vízhez, valamint az egészséges, élő talajokhoz;
20. emlékeztet ebben az összefüggésben a 2014–2020 közötti KAP-ban a termeléstől függő támogatás ismételt bevezetésének piactorzító hatásaira; emlékeztet, hogy a tejkvóták 2015. évi eltörlése és az európai mezőgazdasági termékek fejlődő országokban található új felvevőpiacaival kapcsolatos remények súlyosbították a túltermelést, amely alacsonyabb árakat eredményezett és ezzel kihatott Európa, továbbá a fejlődő országok tejágazatának fejlődésére;
21. megismétli azon nézetét, hogy a kifizetések elosztása nem kiegyensúlyozott; véleménye szerint a nagyobb mezőgazdasági üzemeknek nem feltétlenül van szükségük ugyanolyan fokú támogatásra a mezőgazdasági üzemek jövedelmének stabilizálásához, mint a kisebb vagy alacsonyabb bevételű mezőgazdasági üzemeknek a jövedelemingadozás idején, mivel ki tudják használni a méretgazdaságosságot, ami vélhetően ellenállóbbá teszi őket;
22. emlékeztet, hogy a fejlődő országokban az éhezés és a rossz táplálkozás oka elsősorban a vásárlóerő hiánya és/vagy a vidéki szegények önellátásra való képtelensége; ezért sürgeti az Uniót, hogy tevékenyen segítse a fejlődő országokat abban, hogy leküzdjék a saját mezőgazdasági termelésüket gátló akadályokat (például a rossz infrastruktúra és logisztika terén);
23. kéri az Uniót és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a fejlődő országok belföldi élelmiszer-termelését a fenntartható fejlesztési célokban foglaltak szerint, ahelyett, hogy növelnék a fejlődő országokba irányuló uniós mezőgazdasági exportot; sürgeti az Uniót, hogy ösztönözze a fejlődő országokat arra, hogy növeljék és diverzifikálják élelmiszer-termelésüket a belföldi élelmiszer-kereslet és a dél–dél piac növekvő keresletének kielégítése érdekében, mivel nem egyedül az uniós mezőgazdasági politika feladata a világ növekvő népességének élelmezése; hasonló okból hangsúlyozza, hogy küzdeni kell a fejlődő országokban a nagyarányú földszerzések gyakorlata ellen;

24. felszólítja az Uniót, hogy reagáljon a fejlődő országoknak az élelmiszer-termelésük megővésére, valamint lakosságuknak az olcsó behozatalok esetlegesen romboló hatásaitól való védelmére irányuló felhívásaira;
25. hangsúlyozza, hogy 2050-re a legkevésbé fejlett országok lakosságának több mint fele továbbra is vidéki területeken él majd, valamint, hogy a fejlődő országokban a fenntartható mezőgazdaság fejlesztése hozzájárul majd vidéki közösségeik potenciáljának felszabadításához, a vidéki területek lakosságának megtartásához, az alulfoglalkoztatás, a szegénység és az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának csökkentéséhez, és ezáltal a kényszerű migráció kiváltó okainak kezeléséhez is;
26. üdvözli az Európai Bizottság azon javaslatát, hogy a migránsok származási és tranzitországaiban a közös agrárpolitika által támogatott projektek révén foglalkoztatási lehetőségeket és jövedelemtermelő tevékenységeket teremtsenek; felszólítja a Bizottságot, hogy indítson az Unió és az Afrikai Unió közötti csereprogramokat az agrár-élelmiszeripari termelés és a mezőgazdasági innováció terén folytatott együttműködés és párbeszéd révén;
27. elismeri, hogy az űrtechnológiák, például az Európai GNSS Ügynökség (GSA) által irányított uniós űr- és műholdprogramok (a Galileo, az EGNOS és a Kopernikusz) keretében kidolgozott technológiák kritikus szerepet játszhatnak az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak elérésében azáltal, hogy megfizethető megoldásokat kínálnak a precíziós gazdálkodásra való áttérés megkönnyítéséhez, ezáltal kiküszöbölhető a hulladékok, idő takarítható meg, csökkenthető a kimerültség mértéke és optimalizálható a berendezések használata;
28. kéri az Európai Bizottságot, hogy foglalkozzon az űrtechnológiák és -alkalmazások, valamint a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó globális partnerség mechanizmusaival a növények, az állatállomány, az erdészet, a halászat, az akvakultúra megfigyelésének támogatása szempontjából, továbbá a mezőgazdasági termelők, a halászok, az erdőbirtokosok és a döntéshozók arra irányuló erőfeszítéseinek támogatására, hogy különféle módszereket alkalmazzanak a fenntartható élelmiszer-termelés megvalósítására, valamint hogy reagáljanak a kapcsolódó kihívásokra;
29. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termékek kereskedelmének általánosságban – partnerségi alapon – hozzá kell járulnia a globális egyenlőtlenségek mérsékléséhez és ahhoz, hogy a jövőben minden kereskedelmi partner számára inkluzívabb társadalmi előnyök valósuljanak meg, bolygónk ökológiai korlátain belül maradva.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	24.4.2018
A zárószavazás eredménye	+: 15 -: 0 0: 7
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličá, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Pál Csáky, Monika Vana

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

15	+
ALDE	Paavo Väyrynen
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey
PPE	Joachim Zeller
S&D	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Monika Vana

0	-

7	0
ECR	Nirj Deva
PPE	Pál Csáky, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Željana Zovko

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

18.4.2018

VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részére

az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről
2018/2037(INI))

A vélemény előadója: Seán Kelly

JAVASLATOK

A Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság felhívja a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel az uniós kereskedelmi megállapodások mezőgazdasági ágazatra gyakorolt hatásáról szóló, 2016. decemberi bizottsági tanulmány szerint az EU Mexikóval, Dél-Koreával és Svájjal kötött megállapodásai több mint egymilliárd euróval növelték az EU agrárélelmiszer-exportját, és 600 millió eurós hozzáadott értéket teremtettek az agrár-élelmiszeripari ágazatban; mivel a Peruval és Kolumbiával kötött (2013. márciusi és 2013. augusztusi) uniós szabadkereskedelmi megállapodások alkalmazása óta mindkét országba jelentősen nőtt a mezőgazdasági termékek uniós exportja (Peru esetében 73%-kal, Kolumbia esetében pedig 82%-kal);
- B. mivel 2013 óta az EU az agrár-élelmiszeripari termékek legnagyobb exportőre és 2010 óta exporttöbblettel rendelkezik; mivel az EU harmadik országokba irányuló agrárélelmiszer-exportja növekszik, és 2017-ben rekordértékű 137,9 milliárd eurós értéket ért el; mivel az EU egyben a fejlődő országok mezőgazdasági termékeinek legnagyobb importőre is;
- 1. hangsúlyozza, hogy az EU kereskedelempolitikájának összhangban kell állnia a többi uniós politikával, például a fejlesztési és a környezetvédelmi politikával, és támogatnia kell a fenntartható fejlesztési célok elérését, és hogy e politika hozzájárulhat a közös agrárpolitika (KAP) célkitűzéseinek megvalósításához, nevezetesen a mezőgazdasági közösség méltányos életszínvonalának biztosításához és a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátásához; hangsúlyozza, hogy az EU agrár-élelmiszeripari ágazatának ki kell használnia az export által kínált növekedési lehetőségeket, tekintettel arra, hogy az elkövetkező évtizedben az agrár-élelmiszeripari termékek iránti további globális kereslet 90%-a a becslések szerint Európán kívüli területről fog érkezni;

hangsúlyozza, hogy a KAP-nak az európai társadalom élelmiszerrel, környezettel és éghajlattal kapcsolatos szükségleteit kell kielégítenie, és csak ezt követően összpontosíthat a nemzetközi mezőgazdasági piacon történő eladásra szánt termelésre; hangsúlyozza, hogy az úgynevezett fejlődő országoknak elegendő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kialakíthassák és fenntarthatassák saját erős agrár-élelmiszeripari ágazatukat;

2. úgy véli, hogy a nemzetközi kereskedelem követelményei és a WTO egyaránt jelentős hatással voltak a KAP 1990-es évek óta végrehajtott különböző reformjaira; úgy véli, hogy ezek a reformok versenyképesebbé tették az európai mezőgazdasági termékeket és az európai agrár-élelmiszeripari ágazatot, ugyanakkor a globális piacok instabilitása miatt aláásták a mezőgazdasági ágazat jelentős részét; úgy véli, hogy — ahogyan azt az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló bizottsági közlemény is javasolja — eljött az ideje annak, hogy nagyobb mértékben összpontosítsunk egyéb KAP-célkitűzésekre, például a mezőgazdasági termelők életszínvonalára, valamint az egészséget, a foglalkoztatást, a környezetet és az éghajlatot érintő kérdésekre;
3. megerősíti, hogy az Unió kereskedelmi és mezőgazdasági politikái szorosan összefonódnak, és ez a jövőben is így marad, valamint hogy az előbbi nem élvezhet előnyt az utóbbival szemben, illetve hogy a fenntartható mezőgazdaság kialakításának elsőbbséget kell élveznie; hangsúlyozza, hogy ez az összefonódás rámutat arra, milyen fontos szerepet játszik a mezőgazdaság az uniós szabadkereskedelmi megállapodások kapcsán folytatott kétoldalú, illetve a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében folytatott multilaterális tárgyalások során, olyan kérdéseket illetően, mint a mezőgazdasági termékek piacra jutása, a belföldi támogatás, az exporttámogatás, a földrajzi jelzések oltalma, az egészségügyi és növény-egészségügyi szabályok, az antimikrobiális gyógyszerek körütekintő használata az antimikrobiális rezisztencia terjedésének csökkentése érdekében, valamint a behozatali eljárások egyszerűsítése, továbbá annak biztosítása, hogy a belső piacra behozott mezőgazdasági termékeket az uniós munkaügyi, környezetvédelmi normákkal, az elővigyázatosság elvével az állatjóléti és egyéb biztonsági normákkal összhangban állítsák elő;
4. kitarthat emellett, hogy a folyamatok és gyártási módszerek (PPM) a társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi előírások elengedhetetlen részét képezik a globális mezőgazdasági kereskedelemben, és ösztönzi a Bizottságot, hogy sürgesse a Kereskedelmi Világszervezetet a PPM mint olyan elismerésére;
5. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás céljai teljesítésének és a fenntartható fejlesztési célok megvalósításának a mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos bármilyen kereskedelmi politika vezérlő elvei közé kell tartozniuk; megjegyzi, hogy a Bizottság a globalizáció előnyünkre fordításáról szóló vitaanyagában helyesen jelzi, hogy a változó globalizációs tendencia miatt több méltányos kereskedelemről származó, fenntartható és helyi termékre van szükség; hangsúlyozza, hogy az uniós kereskedelmi politika rendkívüli módon hozzájárulhat a fenntartható fejlesztési célok, valamint a Párizsi Megállapodásban rögzített éghajlati célok eléréséhez;
6. úgy véli, hogy míg a kereskedelmi megállapodások elsősorban az Unión belüli és kívüli nagy mezőgazdasági vállalatoknak kedveznek, komoly negatív társadalmi-gazdasági

hatással lehetnek az Unió és a harmadik országok kisüzemi gazdálkodására;

7. üdvözli az EU mezőgazdasági érdekeinek az közelmúltbeli kétoldalú kereskedelmi tárgyalások során elért előmozdítását, nevezetesen a kiváló minőségű uniós agrár-élelmiszeripari termékek piacra jutása és a földrajzi jelzések harmadik országokban való oltalma tekintetében; bízik benne, hogy ez a tendencia folytatódhat és javulhat;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal folytatott, folyamatban lévő és jövőbeni kétoldalú kereskedelmi tárgyalások kapcsán biztosítson egyenlő versenyfeltételeket, és mind a harmadik országok, mind pedig az Unió tekintetében a lehető legnagyobb gonddal közelítse meg a piaci hozzáférés liberalizálásának kérdését az érzékeny mezőgazdasági ágazatokban azáltal, hogy fontolóra veszi elsősorban átmeneti időszakok, vámkontingensek, valamint az Unióra és az export-célországokra gyakorolt társadalmi, környezeti és gazdasági hatásokat figyelembe vevő, megfelelő védintézkedések bevezetését és eseti vizsgálat alapján a legérzékenyebb termékek esetleges kizárásának lehetőségét a megállapodások hatálya alól, a harmadik országok saját érzékeny mezőgazdasági ágazatára vonatkozó viszonyossági szabályoknak megfelelően; megjegyzi, hogy ez a szóban forgó kereskedelmi partnerektől függően különböző termékeket érinthet; hangsúlyozza, hogy az Unió által az összes nemzetközi kötelezettségvállalása keretében nyújtott mezőgazdasági koncessziók maximális halmozott összegét az érzékeny termékek esetében, valamint minden egyes ágazat tekintetében figyelembe kell venni;
9. emlékeztet arra, hogy a kereskedelmi megállapodásokba olyan hatékony védzáradékokat kell illeszteni, amelyeket az érzékeny ágazatokra nézve hátrányos piaci zavarok esetén a kedvezmények ideiglenes felfüggesztése érdekében gyorsan végre lehet hajtani;
10. kiemeli ezért a minősített piacra jutás elvét, amely azt jelenti, hogy a behozott áruknak meg kell felelniük az uniós normáknak;
11. úgy véli továbbá, hogy az erdőirtáshoz, a nagyarányú földszerzéshez és erőforrásszerzéshez, valamint az emberi jogok megsértéséhez kapcsolódóan előállított termékek nem kaphatnak hozzáférést az uniós piachoz;
12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a WTO 11. miniszteri konferenciáján nem történt előrehaladás a mezőgazdaság belföldi támogatása kérdésében; ugyanakkor üdvözli az Unió és a cairnsi csoport által a konferencián ismertetett közös nyilatkozatot, és felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa a belső támogatással kapcsolatos együttműködést; megismétli, hogy az e témával kapcsolatos jövőbeni uniós álláspontoknak nem szabad háttérbe szorítaniuk a KAP jövőjével és felülvizsgálatával kapcsolatos megbeszéléseket, és kellően tiszteletben kell tartaniuk a megreformált KAP kereteit; ezzel összefüggésben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nemzetközi kereskedelmi szabályok ne csökkentsék az európai mezőgazdaság belső támogatásának lehetőségét, melynek célja a piaci válságok megelőzése és kezelése, a mezőgazdasági gyakorlatok gazdasági szempontból hatékony, valamint környezet- és éghajlatbarát termelési rendszerek irányába történő elmozdítása, valamint a növényi fehérjék stratégiai készleteinek jobb védelme, hogy végre elő lehessen mozdítani a körforgásos gazdaság kialakulását; megállapítja, hogy a szigorú környezeti és társadalmi normák tovább növelnék az e politika által az európaiak számára biztosított közjavak minőségét;

13. emlékeztet arra, hogy az Unió saját részéről megszüntette az exporttámogatásokat, és hogy a jelenlegi uniós költségvetésben nincsen az exporttámogatásra vonatkozó költségvetési sor; felkéri az EU kereskedelmi partnereit, hogy e tekintetben vállaljanak kötelezettséget a kereskedelmet torzító hazai támogatás csökkentésére; felszólítja a WTO tagjait, hogy továbbra is nyújtsanak exporttámogatást a Nairobiban 2015. december 19-én elfogadott, exportversenyre vonatkozó miniszteri határozat végrehajtása érdekében;
14. éberségre inti a Bizottságot, és kéri, hogy fokozza az Unió védintézkedéseit a harmadik országok piacához való hozzáférés előtti jelenlegi és jövőbeli, egyre növekvő korlátok megszüntetése érdekében, tiszteletben tartva ugyanakkor a környezetet és az emberi jogokat, többek között az élelemhez való jogot; hangsúlyozza, hogy e korlátok többsége a mezőgazdasági termékeket érinti (a Bizottság piacrajutási adatbázisa szerint 27%-ban), azon belül pedig elsősorban a piaci hozzáférés egészségügyi és növényegészségügyi szabályozására vonatkozó intézkedéseikhez kapcsolódnak.
15. felszólítja a Bizottságot, hogy az ajánlatok cseréje és a kontingensek kiszámítása során vegye figyelembe a brexit előre látható hatásait.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	24.4.2018
A zárószavazás eredménye	+: 32 -: 0 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikiene, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Aixelà, Karoline Graswander-Hainz, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Eric Andrieu, Goffredo Maria Bettini, Reimer Böge, Klaus Buchner, Dita Charanzová, Agnes Jongerius, Frédérique Ries

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

32	+
ALDE	Dita Charanzová, Nadja Hirsch, Frédérique Ries
ECR	David Campbell Bannerman, Emma McClarkin, Joachim Starbatty, Jan Zahradil
EFDD	Tiziana Beghin, William (The Earl of) Dartmouth
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Reimer Böge, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
S&D	Eric Andrieu, Goffredo Maria Bettini, Karoline Graswander-Hainz, Agnes Jongerius, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Joachim Schuster
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Yannick Jadot

0	-

3	0
ENF	France Jamet
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Helmut Scholz

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részére

az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről
(2018/2037(INI))

A vélemény előadója: Nedzhmi Ali

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felhívja a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a közös agrárpolitika (KAP) az Unió egyik legintegráltabb szakpolitikája, amely teljesítette az élelmiszer-ellátás növelésére irányuló eredeti célkitűzéseit egyikeként azáltal, hogy támogatta az európai mezőgazdasági termelőket, valamint eleget tett az élelmezésbiztonság, illetve az élelmiszerek biztonsága, minősége és fenntarthatósága tekintetében a polgárok által támasztott igényeknek; mivel a KAP előtt új kihívások állnak, különösen az éghajlatváltozáshoz és a biológiai sokféleség csökkenéséhez kapcsolódóan; mivel fontos, hogy a KAP összhangban legyen a Párizsi Megállapodással és egyéb nemzetközi megállapodásokkal, amelyek az éghajlat és a környezet védelmére irányulnak;
- B. mivel a valódi mezőgazdasági termelőket támogatni kell, ugyanakkor továbbra is támogatást kell nyújtani a diverzifikált termelési folyamatokkal és jövedelmekkel rendelkező kedvezményezetteknek (miután szakpolitikai jelzések évtizedekig ezt ajánlották nekik), a kis mezőgazdasági üzemek számára pedig elsőbbséget kell biztosítani, és meg kell jutalmazni őket a különféle közjavak társadalom számára történő biztosításáért, ugyanakkor garantálni kell a támogatás különböző méretű mezőgazdasági üzemek közötti igazságos elosztását; mivel fontos a regionális gazdaságok megerősítése, valamint a modernizált, fenntartható, gazdasági, környezetvédelmi és társadalmi szempontból teljesítő mezőgazdaság támogatása az EU-ban a különféle mezőgazdasági rendszerek, különösen a családi gazdaságok előmozdítása érdekében; mivel alapvető fontosságú a mezőgazdasági termelés biztosítása az EU egész területén, beleértve a hátrányos természeti adottságú területeket, valamint a megfelelő életszínvonal biztosítása minden régióban és tagállamban;

- C. mivel a jövedelem tekintetében különbség van a mezőgazdasági ágazat és más gazdasági ágazatok között, és a mezőgazdaságból származó jövedelem rendkívül ingadozó; mivel a hátrányos természeti adottságú területeken fennáll a földterületek művelésből való kivonásának veszélye; mivel megfelelő beruházásra van szükség a mezőgazdasági üzemek szerkezetátalakítása, modernizálása, az innováció, a diverzifikáció és az új technológiák alkalmazása terén;
- D. mivel az Európai Számvevőszéknek „A KAP jövője” című, 2018. márciusi tájékoztató dokumentuma szerint 2010-ben minden 100, 55 év feletti mezőgazdasági üzemvezetőre 14, 35 év alatti mezőgazdasági üzemvezető jutott, és ez a szám 2013-ban 10,8 mezőgazdasági üzemvezetőre csökkent; mivel az uniós gazdálkodók átlagéletkora 49,2-ről 51,4-re emelkedett a 2004 és 2013 közötti időszakban; mivel a legkisebb mezőgazdasági üzemek leginkább idősebb mezőgazdasági gazdálkodók birtokában vannak;
- E. mivel a kontroll- és ellenőrzési rendszer túlzott adminisztratív terheinek, valamint az I. és II. pillér átfedéseinek fényében egyszerűsíteni kell a KAP általános adminisztratív terheit, javítani kell megtérülését, valamint az ambiciózus szakpolitikai célkitűzések veszélyeztetése nélkül átláthatóvá kell tenni; mivel a bürokrácia csökkentése javítja az ökologizálás terén elért eredményeket, valamint hatékonyabb támogatást nyújt a mezőgazdasági termelők számára, hogy gazdálkodási rendszerüket a környezeti és éghajlati kihívásoknak megfelelően átalakítsák;
- F. mivel az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló bizottsági közleményben kiemeltnek megfelelően a jövőbeli KAP meghatározza az alapvető politikai paramétereket, és a tagállamoknak akár nemzeti, akár regionális szinten nagyobb felelősséget kell mutatniuk, hogy hogyan valósítják meg a célkitűzéseket az egyenlő versenyfeltételek fenntartása, a piaci torzulások megelőzése és az uniós szinten kitűzött célok elérése érdekében; mivel a jövőbeli KAP teljesítési modelljének eredményközpontúnak kell lennie az erőforrás-hatékonyság, a környezetvédelmi és éghajlatváltozással kapcsolatos fellépés tekintetében;
1. hangsúlyozza, hogy a KAP-nak továbbra is közös uniós politikának kell maradnia, amely csak megfelelő finanszírozással érheti el céljait; felszólít ezért arra, hogy a 2020 utáni időszakra vonatkozó következő többéves pénzügyi keretben változatlan áron számítsa a KAP költségvetését legalább a jelenlegi szinten tartsák fenn a felülvizsgált és hatékony KAP törekvéseinek megvalósítása érdekében;
 2. hangsúlyozza, hogy a KAP-nak a mezőgazdaság fenntartható fejlesztését – amely a vidéki térségekben döntő fontosságú a biztonságos élelmiszerek, a munkahelyek és a növekedés biztosításához –, valamint a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodást kell támogatnia; megjegyzi, hogy az audit és az ellenőrzés tekintetében hatékony megközelítéseket kell alkalmazni annak biztosítására, hogy a megreformált KAP keretében az új teljesítési modell teljesítse a környezetvédelmi és társadalmi kritériumokat annak érdekében, hogy az ágazat 2030-ra nagyobb fenntarthatóságot érjen el;
 3. üdvözli a KAP egyszerűsítésére és korszerűsítésére irányuló szándékot; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a pénzügyi és teljesítmény-ellenőrzési, illetve -auditálási feladatokat minden tagállamban ugyanolyan magas színvonalú folyamatos

fejlesztés szerint végezzék el, a szubszidiaritás és a rugalmasság elvének maradéktalan tiszteletben tartása mellett; hangsúlyozza, hogy a tagállamok számára megfelelő hatáskört kell biztosítani a területükön alkalmazandó támogatási programok tartalmának, nyomon követésének, ellenőrzésének és szankcióinak meghatározásához, ám hangsúlyozza, hogy a KAP egyszerűsítése vagy korszerűsítése nem idézheti elő az uniós törekvések csökkentését és nem vezethet az uniós politikák és programok ágazatává válásához, továbbá nem helyettesítheti a pénzügyi eszközök által nyújtandó támogatásokat;

4. kitar a kifizetések eredményeken alapuló megközelítése mellett; javasolja ezért, hogy a mutatók tekintetében a következőket vegyék figyelembe:

- munkahelyek megtartása és létrehozása az ágazatban;
- kis és közepes méretű mezőgazdasági üzemek fenntartása;
- a talaj, a fajok egészsége és biológiai sokfélesége és a rendszertani egységek gazdagsága;
- a termőtalajréteg védelme és létrehozása, a talaj védelme az erózióval szemben;
- csökkentett tápanyagvesztés és jobb vízminőség;
- biológiai sokféleség, beleértve a madárfajok, vad beporzó rovarok és rovarok gazdagságát és bőségét;
- a peszticidhasználatból való függőség csökkentése és az integrált növényvédelem bevezetése¹;

5. ellenzi a nemzeti hatáskörbe történő bárminemű visszautalást vagy a nemzeti társfinanszírozást; hangsúlyozza a közvetlen kifizetések tagállamok közötti méltányos elosztásának szükségességét, amelynek során figyelembe kell venni a megbízható társadalmi-gazdasági indexeket és előállítási költségeket, hogy a különböző uniós régiók közötti szakadék a következő többéves pénzügyi keretben megszűnjön; emlékeztet, hogy alapvető fontosságú, hogy az EU-n belül minden mezőgazdasági termelő számára egyenlő versenyfeltételek legyenek biztosítottak, figyelembe véve a kisméretű gazdaságok gyenge pontjait és sajátosságait; hangsúlyozza e tekintetben, hogy meg kell reformálni a mezőgazdasági válságokra képzett tartalékokat, az érzékeny ágazatokban bekövetkező különböző ciklikus válságokra adott válaszokkal összhangban növelni kell a finanszírozást, olyan új eszközöket kell létrehozni, amelyek képesek mérsékelni az árak ingadozását, továbbá növelni kell a távoli fekvéssel és szigetjelleggel összefüggő támogatási program (POSEI) finanszírozását;

6. hangsúlyozza, hogy a KAP vidékfejlesztési támogatása minden tagállam számára lehetőséget biztosít versenyképessége növelésére, támogatja a hatékony és fenntartható gazdaságokat, továbbá elősegíti a vidéki térségek fejlesztését, ahol alapvető fontosságú az elnéptelenedés, a munkanélküliség, a szegénység problémájának kezelése és a társadalmi integráció támogatása; hangsúlyozza, hogy továbbra is finanszírozni kell a vidékfejlesztési intézkedéseket, és meg kell erősíteni a KAP második pillérét; helyesli ezzel összefüggésben a LEADER módszer alapelveit, mivel elősegíti az innovációt, a partnerséget és a hálózatépítést a vidéki térségekben;

7. úgy véli, hogy a közvetlen kifizetések határának, azaz felső korlátjának a

¹A peszticidek fenntartható használatára vonatkozó 2009/128/EK irányelvvel és az 1107/2009/EK rendelet 67. cikkével összhangban.

meghatározását nem szabad a tagállamokra hagyni, hanem európai szinten kell elvégezni;

8. javasolja, hogy a nagyobb mezőgazdasági üzemek támogatásának korlátozása érdekében fokozatosan csökkenő kifizetéseket vezessenek be, és jobban összpontosítsanak az átcsoportosítással nyújtható támogatásokra annak érdekében, hogy célzottabb módon lehessen támogatást nyújtani (pl. a kis- és közepes méretű mezőgazdasági üzemeknek);
9. hangsúlyozza, hogy az uniós hozzáadott érték helytálló meghatározásának alkalmazásával kapcsolatos megállapodás előnyös lenne a jövőbeli uniós kiadásokat érintő nyilvános vita és döntéshozatal szempontjából; támogatja a mezőgazdasági termelés és az uniós hozzáadott érték hatékonyságának növelése irányába való elmozdulást, de óva int minden arra irányuló törekvéstől, hogy ezt a meghatározást az uniós politikák és programok relevanciájának pusztán mennyiségi vagy rövid távú gazdasági szempontok alapján történő megkérdőjelezésére használják; hangsúlyozza a fenntartható fejlődés megerősítésének, valamint a vidéki területek, az éghajlat-politika és a környezetvédelem fejlesztésének szükségességét olyan agrárpolitika révén, amely a teljesítménycélok elérésén alapul; megjegyzi, hogy a hozzáadott érték létrehozása érdekében meghatározott eredményekkel, teljesítményekkel és hatásokkal kell rendelkezni, és a Bizottságnak és a tagállamoknak tényeken alapuló mutatókban kell megállapodniuk, mielőtt meghatározzák nemzeti és regionális cselekvési terveiket a későbbi nyomonkövetési és végrehajtási értékeléshez;
10. szorgalmazza, hogy a vidékfejlesztést elősegítő politikák és a menekültek integrációját támogató politikák között erősebb szinergia jöjjön létre;
11. a költségvetési hatékonyság elvével összhangban felhív a KAP és más uniós szakpolitikák és nemzetközi kötelezettségvállalások közötti nagyobb koherencia és szinergiák létrehozására, különös tekintettel az energiára, a vízellátásra, a földhasználatra, a biodiverzitásra és az ökoszisztémákra, valamint a távoli és hegyvidéki területek fejlesztésére;
12. több támogatást kér a családi mezőgazdasági üzemek és a fiatal mezőgazdasági termelők számára, valamint kéri a mezőgazdasági foglalkoztatás támogatását a vidéki területeken, különösen a fiatal mezőgazdasági termelők számára;
13. hangsúlyozza, hogy a jövőben a mezőgazdaságnak a magas minőségű élelmiszerek termelésére kell összpontosítania, mivel itt rejlik Európa versenyelőnye; hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani és lehetőség szerint fokozni kell az uniós élelmiszeripari normákat; intézkedéseket szorgalmaz az élelmiszer-termelési ágazat hosszú távú termelékenységének és versenyképességének további növelésére, valamint új technológiák bevezetésére és az erőforrások hatékonyabb felhasználására, így erősítve az EU világelsőként betöltött szerepét;
14. elfogadhatatlannak tartja, hogy minőségi különbségek vannak az egységes piacon ugyanazon márkanevvel és azonos csomagolásban reklámozott és forgalmazott élelmiszertermékek között; üdvözli, hogy a Bizottság a kettős élelmiszer-minőség problémájának kezelésére, többek között a közös vizsgálati módszertan kidolgozására ösztönöz;

15. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a mezőgazdasági termékek jelentős áringadozását és ösztönözzék „kockázatkezelési” eszközök bevezetését, mivel ezek segítik a mezőgazdasági termelők bevételeinek védelmét.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	24.4.2018
A zárószavazás eredménye	+: 25 -: 2 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, John Howarth, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Răzvan Popa, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Inese Vaidere, Monika Vana, Tiemo Wölken, Marco Zanni
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Jean-Paul Denanot, Anneli Jäätteenmäki, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Tomáš Zdechovský

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

25	+
ALDE	Jean Arthuis, Gérard Deprez, Anneli Jäätteenmäki
GUE/NGL	Liadh Ní Riada
PPE	Richard Ashworth, Reimer Böge, José Manuel Fernandes, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Ivana Maletić, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Inese Vaidere, Tomáš Zdechovský
S&D	Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, John Howarth, Vladimír Maňka, Răzvan Popa, Manuel dos Santos, Tiemo Wölken
VERTS/ALE	Monika Vana

2	-
ECR	Bernd Kölmel
ENF	André Elissen

1	0
ENF	Marco Zanni

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

26.4.2018

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részére

az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről
(2018/2037(INI))

A vélemény előadója: Angélique Delahaye

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felhívja a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel a Párizsi Megállapodásra, az 1/CP.21 határozatra és az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye részes feleinek Párizsban, 2015. november 30. és december 11. között megtartott 21. konferenciájára (COP 21), az ENSZ 2015–2030-as időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési céljaira, valamint a biológiai sokféleségről szóló egyezményre,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek „Az uniós vízpolitika célkitűzéseinek integrálása a KAP-ba: részleges siker” című, 4/2014. számú, valamint „A zöldítés: bonyolultabb, környezetvédelmi szempontból egyelőre még nem eredményes jövedelemtámogatási rendszer” című, 21/2017. sz. különjelentéseire,
- tekintettel a „Mezőgazdaság és fenntartható vízgazdálkodás az EU-ban” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2017)0153),
- tekintettel a peszticidek fenntartható használatáról szóló 2009/128/EK irányelvre¹ és a tagállamok nemzeti cselekvési terveiről és a peszticidekről szóló 2009/128/EK irányelv végrehajtásában elért haladásról szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági jelentésre (COM(2017)0587),
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek „A KAP jövője” című, 2018. március 19-én

¹ HL L 309., 2009.11.24, 71. o.

közzétett tájékoztató dokumentumára,

- tekintettel a „Tiltsák be a glifozátot, és védjék meg az embereket és a környezetet a mérgező növényvédő szerektől!” elnevezésű európai polgári kezdeményezésre,
 - tekintettel „Az állatjólét az EU-ban” című, 2017. január 16-i tanulmányra, amelynek elkészítésére az EP Petíciós Bizottsága adott megbízást,
 - tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek a hetedik környezetvédelmi cselekvési program nyomon követését támogató, 21/2017. sz. jelentésére,
 - tekintettel „Az Európai Unió új, korszerű többéves pénzügyi kerete a 2020 utáni prioritások megvalósításának hatékony szolgálatában” című, 2018. február 14-i bizottsági közleményre (COM(2018)0098),
 - tekintettel a peszticidek uniós engedélyezési eljárásával foglalkozó különbizottság létrehozásáról szóló, 2018. február 8-i határozatára,
 - tekintettel az „Is the CAP fit for purpose? An evidence-based fitness check assessment” (Alkalmas a KAP a céljára? A célravezetőségi vizsgálat bizonyítékokon alapuló értékelése) című metatanulmányra¹,
 - tekintettel az agrártudományi és fejlesztési technológiai nemzetközi felméréshez (IAASTD) vezető ENSZ-folyamatra, amelynek során értékelték az élelmiszerek és a fenntarthatóság lehetőségeit,
 - tekintettel az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-előadó jelentésére (A/HRC/34/48),
 - tekintettel az Európai Vidékfejlesztési Konferencián kiadott, „Jobb életminőség a vidéki területeken” című, 2016. évi Cork 2.0 nyilatkozatra,
 - tekintettel a környezetvédelmi politikák végrehajtásának 2016-ban bejelentett felülvizsgálatára (COM(2016)0316), amely eszköz arra szolgál, hogy a jobb végrehajtás révén segítsen az uniós környezetvédelmi jog és politikák hasznainak a vállalkozások és a polgárok számára való megvalósításában,
- A. mivel a mezőgazdaság a gazdaság egyik azon ágazata, amelytől azt várják, hogy az erőfeszítés-megosztási rendelet keretében járuljon hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2005-ös szinthez képest 30%-kal való csökkentésére vonatkozó, 2030-ig teljesítendő célkitűzés eléréséhez;
- B. mivel mind a mezőgazdasági termelők, mind a nem mezőgazdasági termelők nagyrészt egyetértenek abban, hogy a mezőgazdaságnak több hasznot kell hoznia a környezet és az éghajlat szempontjából, amint az a KAP korszerűsítésére és egyszerűsítésére vonatkozó 2017-es nyilvános konzultáció során kiderült;
- C. mivel az ökológiai gazdálkodás védi a környezetet, támogatja a biológiai sokféleséget, minimálisra csökkenti a talaj romlását, peszticidek rendszeres alkalmazása nélkül

¹ Pe'er et al, 2017, German Centre for Integrative Biodiversity Research (iDiv).

működik, és ily módon védi a talajvizet a káros szennyező anyagoktól, ám pozitív eredményeit teljes mértékben figyelembe kell venni a KAP kialakításában;

- D. mivel az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló bizottsági közlemény elismeri, hogy a KAP a leginkább integrált egységes piaci szakpolitika, és ez képezi az európai integráció alapját, miközben nem szabad elfelejteni, hogy a KAP tekintetében jelentős munkát kell végezni a polgároknak a biológiai sokféleség erősítésével, a szigorúbb állatjóléti kötelezettségvállalásokkal vagy az éghajlatváltozással és az egészséggel kapcsolatos igényeinek kielégítése érdekében, és a KAP-nak továbbra is megfelelő költségvetéssel rendelkező közös politikának kell maradnia és eszközöket kell előírányoznia környezetvédelmi és éghajlat-politikai intézkedésekre;
- E. mivel az elfogyasztott fehérje, különösen a szója hozzávetőlegesen 80%-át főként Brazíliából, Argentínából és az USA-ból importálják, és az EU-nak sürgősen fehérjestratégiát kell előterjesztenie a KAP keretében, hogy csökkentse az erdőirtást és a nagyarányú földszerzést előidéző behozataltól való függőséget;
- F. mivel a 442. sz. tematikus Eurobarométer felmérés, amely az európaiak állatjóléttel kapcsolatos attitűdjeit vizsgálta, azt jelzi, hogy az európai polgárok 82%-a úgy véli, hogy a mezőgazdasági haszonállatok jólétét növelni kell;
- G. mivel a mezőgazdasági rendszerek intenzívebbé válásának bizonyos aspektusai jelentős nyomást gyakoroltak a környezetre, hasonlóan, mint a talaj funkcióinak csökkenése és a vízszennyezés fokozódása; mivel a jól kialakított szakpolitikai eszközök közreműködhetnek e negatív hatások mérséklésében, és a KAP-ot úgy kell átalakítani, hogy maximálisan előmozdítsa és támogassa a fenntartható mezőgazdasági modelleket;
- H. mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek „A természet helyzete az EU-ban” című 2015-ös értékelése kijelenti, hogy a földi ökoszisztémákat érintő fő nyomást és fenyegetést a tagállamok beszámolóí szerint a mezőgazdaság és a természeti feltételek átalakulása jelenti; mivel a jelenlegi gyakorlatok további folytatása mélyreható és káros hatással lesz a természetre, valamint a jövőbeli gazdasági jólétre; mivel a környezetre káros támogatásokat ki kell vezetni;
- I. mivel a KAP rendkívül fontos Európa-szerte körülbelül 12 millió gazdaság számára;
- J. mivel Európa területének mintegy 47%-a mezőgazdasági terület, és az EU-ban 22 millió mezőgazdasági termelő és mezőgazdasági munkavállaló él;
- K. mivel a mezőgazdasági kistermelők teszik ki az uniós gazdaságok körülbelül 40%-át, de a KAP-támogatások mindössze 8%-a kerül e gazdaságokhoz;
- L. mivel a KAP természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodásra és éghajlat-politikai fellépésre vonatkozó céljának az elérése még várat magára;
- M. mivel a telített zsírsavak és a vörös húsok fogyasztása az Unióban továbbra is jóval meghaladja az ajánlott táplálkozási értékeket, és az élelmiszeripar továbbra is jelentősen hozzájárul az üvegházhatású gázok és a nitrogén kibocsátásához;

- N. mivel a jelenlegi KAP korlátozott szerepet játszik az ökológiai gazdálkodás elterjedésének támogatásában, amely 2015-ben az Unió mezőgazdasági hasznosítású területének mindössze 6%-át fedte le;
- O. mivel a KAP-nak az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 39. cikkében meghatározott célkitűzései továbbra is érvényesek és relevánsak, és mivel a további célkitűzéseknek az élelmiszer-biztonság és -függetlenség, valamint az uniós mezőgazdasági rendszerek és területek rezilienciájának és fenntarthatóságának biztosítására kell irányulniuk, hogy jobban megőrizzék azokat a jövő számára;
- P. mivel a KAP annak biztosítása révén, hogy szabályai összeegyeztethetők legyenek az uniós jogszabályokban megállapított környezetvédelmi követelményekkel, a mezőgazdasági termelők pedig betartsák ezeket, valamint a környezet és a biológiai sokféleség megőrzését segítő fenntartható gazdálkodási gyakorlatok fejlődésének előmozdítása révén célul tűzi ki a környezeti célkitűzések integrálását;
- Q. mivel a KAP-nak fontos szerepet kell játszania az alábbiak biztosításában: fenntartható élelmiszer-termelés, megfelelő életszínvonal minden régióban és tagállamban, megfizethető árak a polgárok és a fogyasztók számára, a természeti erőforrások fenntartható felhasználása és védelme, a vidéki és városi területek kohéziója, a jó minőségű élelmiszerek és az egészséges táplálkozás lehetősége, összhang a fenntartható fejlesztési és éghajlat-politikai célokkal, teljesítve ugyanakkor a környezet megóvására, az éghajlat-politikai fellépésre és az állatok és növények egészségére és jólétére vonatkozó kötelezettségeket is;
- R. mivel a Parlamentnek sokrétű szerepet kell betöltenie egy olyan világos szakpolitikai keret kialakítása során, amely segít meghatározni a közös európai célokat és biztosítani a teljes körű demokratikus vitát az olyan stratégiai kérdésekben, amelyek hatással vannak a polgárok mindennapi életére, mint például a természeti erőforrások felhasználása, élelmiszereink minősége, az egészség és a teljes mértékben fenntartható mezőgazdasági gyakorlatokra való áttérés;
- S. mivel az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló bizottsági közlemény elismeri, hogy a KAP-nak jobban kell kezelnie az alapvető egészségügyi problémákat;
- T. mivel fontos, hogy a jövőbeli KAP összhangban legyen az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival, a Párizsi Megállapodással és a – különösen a fenntarthatóság, a környezet, az éghajlat, a közegészség és az élelmiszer-politika területéhez tartozó – uniós szakpolitikákkal;
- U. mivel a jövőbeli KAP-nak – az Európai Számvevőszék ajánlásával összhangban – fokozott szerepet kell játszania a fenntartható fejlődésben, a közegészségügyben és a környezet- és éghajlatvédelemben, és uniós szinten meg kell állapodni a biológiai sokféleségre, az éghajlatváltozásra és az antimikrobiális rezisztenciára, valamint a levegő, a talaj és a víz védelmére vonatkozó konkrét célkitűzésekben, amelyeket a tagállamoknak teljesíteniük kell;
- V. mivel a fenntartható fejlődés három pillére közül a környezetvédelmi pilléren belüli

nyomon követés/mérés a leggyengébb¹; mivel a KAP-ról szóló bizottsági közlemény azt javasolja, hogy az új teljesítési modell legyen eredményorientáltabb, ezért e modell megvalósításához rendkívül fontos az érintett mutatókra vonatkozó adatok iránti igény kezelése;

- W. mivel a víz és a mezőgazdaság eredendően összekapcsolódik egymással, és a vízzel való fenntartható gazdálkodás alapvető a mezőgazdasági ágazatban a jó minőségű és elégséges élelmiszer termelésének garantálásához és a vízforrások megőrzésének biztosításához;
- X. mivel csak a gazdaságilag egészséges gazdaságok lesznek képesek megvalósítani az uniós környezetvédelmi és éghajlat-politikai célkitűzéseket;
- Y. mivel a KAP-nak – mint ágazati és közös szakpolitikának – a környezetvédelmi és éghajlat-politikai célkitűzések összeegyeztetésének és a mezőgazdasági ágazat gazdasági fenntarthatóságának sarokkövét kell alkotnia, javítva az egyes termelők és a tágabb vidéki közösségek közreműködését a környezetvédelmi és éghajlatvédelmi kihívások leküzdésében, ideértve a körforgásos gazdaságban rejlő lehetőségek kiaknázását, és jutalmazva azokat a mezőgazdasági termelőket, akik már bevezettek a környezetvédelmi és gazdasági teljesítményt ötvöző gyakorlatokat és termelési modelleket, illetve ilyen modellekre kívánnak átállni; mivel néhány mezőgazdasági gyakorlatban benne rejlik annak a lehetősége, hogy jobb környezeti teljesítményt érjenek el a KAP-ban, ugyanakkor a termelési költségek csökkentése révén a mezőgazdasági termelők nagyobb haszonkulcshoz jussanak;
- Z. mivel a KAP és a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2009/128/EK irányelv között kapcsolatot kell létesíteni; mivel az EUMSZ 191. cikkének (2) bekezdése alapján a KAP-nak garantálnia kell a „szennyező fizet” elvnek való megfelelést, elkerülve, hogy versenyhátrányba kerüljenek a legmintaszerűbb vállalatok, amikor csökkentik a peszticidek felhasználását;
- AA. mivel a peszticidek felhasználása, a biológiai sokféleség csökkenése és a mezőgazdasági környezet változásai negatív hatással vannak a beporzók mennyiségére és a beporzófajok változatosságára; mivel a házasított és a vad beporzók jelentős problémákkal szembesülnek, és ez káros hatással lehet az uniós mezőgazdaságra és élelmiszer-biztonságra, tekintve, hogy az uniós termelés többsége függ a beporzástól; mivel a beporzáshoz kapcsoló uniós kezdeményezés keretében 2018 januárjában nyilvános konzultációt indítottak el, hogy feltárják, hogyan lehetne a legjobban megközelíteni a beporzók számának az EU-ban való visszaesését, és milyen lépések szükségesek az ezzel való megbirkózáshoz;
- AB. mivel az Unió mediterrán régiói jobban ki vannak szolgáltatva az éghajlatváltozás hatásainak, így az aszálynak, a tűzvészeknek és az elsivatagosodásnak, ezért e területeken nagyobb erőfeszítésekre lesz szükség a mezőgazdasági termelők részéről, hogy hozzáigazítsák tevékenységeiket a megváltozott környezethez; mivel ezeket az erőfeszítéseket a KAP szakpolitikai keretében is figyelembe kell venni, valamint

¹ Az ENSZ statisztikai részlege, 2016.

támogatni kell;

- AC. mivel a mezőgazdasági rendszerek és területek hosszú távú ellenálló képességének és fenntarthatóságának növelése az EU egészének az előnyére fog válni;
- AD. mivel elismert tény, hogy az európai mezőgazdasági és erdei ökoszisztémák egységes megközelítése nem helyénvaló, emlékeztetve például a hektáronként maximum 100 fára (azaz a maximális záródásra) vonatkozó támogathatósági szabályra, amely fenyegeti az agrárerdészetben alapuló ökoszisztémákat és élőhelyeket;
- AE. mivel a jelenlegi KAP ökológizálási intézkedései részben a bonyolult mentességek miatt nem bontakoztatták ki maradéktalanul a bennük rejlő lehetőségeket, és tovább lehetne őket javítani; mivel ezek az intézkedések azt bizonyítják, hogy az elérendő kötelező mérhető célok hiánya a környezeti közjavak biztosításának elmaradásához vezethet;
- AF. mivel a tudományos tanulmányok metaértékelése, a bizonyítékokon alapuló „célravezetőségi vizsgálat” megállapította, hogy az ökológizálási intézkedések nem javították jelentősen a környezeti teljesítményt, nagyrészt mivel ezeket a követelményeket már teljesítették;
- AG. mivel az ökológizálási intézkedések korábban is létező kölcsönös megfeleltetési intézkedéseken alapultak, nevezetesen az állandó legelők fenntartásán és kisebb mértékben a vetésforgóval és a tájképpel kapcsolatos szempontokon;
- AH. mivel az Európai Számvevőszék hangsúlyozta azt a tényt, hogy a 2013. évi reform részeként bevezetett „zöld” kifizetések növelik az összetettséget és a bürokráciát, nehezen érthetőek, és nem képesek érdemben javítani a KAP környezetvédelmi és éghajlati teljesítményét;
- AI. mivel a társadalom igényeinek teljesítése érdekében a KAP-kifizetések biztosítását határozottan a közjavak – különösen a környezet és a minőségi munkahelyek vonatkozásában – biztosításától kell függővé tenni;
- AJ. mivel szükség van egy olyan átdolgozott KAP-ra, amely eredményesnek bizonyulhat a jelenlegi kihívásokkal szemben, és mivel haladéktalanul szükség van arra, hogy a társjogalkotók megkapják a megbízatásuk szabályozott időkereten belüli maradéktalan végrehajtásához szükséges eszközöket, és mivel a brexitet számos bizonytalanság övezi;
- AK. mivel Európában az élelmiszer-biztonság jövőjét biztosítani kell mind az Egyesült Királyság, mind az EU 27 tagállama számára, és mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy mindkét fél számára minimálisra csökkenjen a termelésben és az élelmiszerhez való hozzáférésben bekövetkező zavar; mivel minden erőfeszítést meg kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy a környezetvédelmi és élelmiszer-biztonsági normák egységesen igazodjanak egymáshoz, biztosítva ezzel, hogy sem az Egyesült Királyság, sem az EU polgárai ne szembesüljenek az élelmiszerek minőségének csökkenésével és az élelmiszer-biztonság romlásával;
- AL. mivel a gazdálkodási tevékenység jelentős hatást gyakorol a környezetre, az éghajlatra, az egészségre, az élelmiszer-biztonságra, a biológiai sokféleségre és az állatjólétre, de

az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésével és a szén-dioxid megkötésével hozzá is járulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez; mivel szükség van arra, hogy a KAP e problémákat célzott eszközökkel és modellekkel kezelje;

- AM. mivel a KAP-nak megfelelő eszközökre van szüksége, hogy kezelje a mezőgazdaság éghajlatváltozással szembeni kiszolgáltatottságát, ugyanakkor csökkentse az EU-ban az édesvízfogyasztás 50%-áért felelős ágazat által az édesvíztartalékokra gyakorolt nyomást;
- AN. mivel a Bizottság „Európa 2020 stratégia – Erőforrás-hatékony Európa” elnevezésű kezdeményezése a fogyasztási szerkezet átalakítását szorgalmazza a gazdaságtól az asztalig tartó élelmiszerlánc jövőbeli integritásának fenntartása érdekében;
- AO. mivel a jövőbeli KAP-nak megfelelőbb eszközöket kell biztosítania a mezőgazdasági termelők számára az Unió természeti tőkéjének védelméhez, megőrzéséhez és növeléséhez, valamint a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, például a legelők pillangópopulációit és a mezőgazdasági területekhez kötődő madárfajokat érintő, különösen aggasztó romló tendenciák megfordításához;
- AP. mivel a jövőbeli KAP-nak foglalkoznia kell a mezőgazdasági ágazatból származó ammóniakibocsátásokkal, amelyek 2015-ben az egész Unió összes ammóniakibocsátásának 94%-át tették ki, és hozzájárultak a levegőszennyezéshez, az eutrofizációhoz és az ökoszisztéma savasodásához;
1. tudomásul veszi az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló bizottsági közleményt, és üdvözli annak elismerését, hogy a KAP egyik céljának a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás javítását és biztosítását, valamint az EU környezetvédelmi és éghajlat-politikai céljaihoz való hozzájárulást kell tekinteni;
 2. különösen hangsúlyozza, hogy a KAP jövőbeli politikáinak hozzá kell járulniuk a gazdasági, környezetvédelmi és társadalmi szempontból fenntartható mezőgazdasági termeléshez, az egészségpolitikához és más uniós szakpolitikákhoz, és segíteniük kell a már vállalt kötelezettségek – különösen a COP 21 Párizsi Megállapodás, az ENSZ fenntartható fejlesztési céljai, valamint a biológiai sokféleségről szóló egyezmény – teljesítését;
 3. olyan KAP-ot szorgalmaz, amely kiemelt prioritásként tekint az összes európai gazdaság gazdasági és környezetvédelmi teljesítménynormákat ötvöző, fenntartható, a körforgásos gazdaságba teljes mértékben integrálódó vállalkozássá való átalakítására, a szociális és foglalkoztatási normák bármiféle csökkentése nélkül;
 4. olyan KAP bevezetését kéri, amely biztosítja, hogy minden mezőgazdasági termelő, köztük a mezőgazdasági kistermelők is méltányos jövedelemben részesüljenek, és amely tiszteletben tartja a környezeti határokat, ezáltal biztosítva az ellenálló képességet és a hosszú távú termelékenységet;
 5. emlékeztet arra, hogy a jövőbeli KAP-nak arra kell ösztönöznie a mezőgazdasági termelőket, hogy a társadalom egészét szolgálják olyan mezőgazdasági termelési módszerek bevezetésével vagy további alkalmazásával, amelyek összeegyeztethetők a környezet védelmével és a tájkép, a talaj, a természeti erőforrások és a genetikai

sokféleség megőrzésével;

6. emlékeztet arra, hogy a Parlament már hangsúlyozta, hogy sürgősen cselekedni kell a biodiverzitást csökkentő fő okok – mint az élőhelyek megsemmisülése és pusztulása – kezelése érdekében, amelyek elsősorban a túlzott talajhasználatra, a szennyezésre, az intenzív földművelésre, a szintetikus kémiai peszticidek használatára, az idegenhonos inváziós fajok terjedésére és az éghajlatváltozásra vezethetők vissza; ezért olyan KAP-ot szorgalmaz, amely összhangban van más uniós környezeti, szociál- és egészségpolitikai célkitűzésekkel és nemzetközi kötelezettségvállalásokkal, így a fenntartható fejlesztési célokkal és az éghajlat-politikai egyezményekkel;
7. új pénzügyi eszközök és nemzeti intézkedések révén támogatást kér az új beruházásokat eszközöző fiatal mezőgazdasági termelők számára azzal a céllal, hogy nemzedékváltás menjen végbe a mezőgazdasági termelők körében;
8. elismeri, hogy az agrárökológiai gyakorlatok, így például az agrárerdészet fontos szerepet játszhat e tekintetben;
9. szorgalmazza az ökológiai mezőgazdasági termelés részarányának növelését;
10. olyan megreformált KAP-ot szorgalmaz, amely egyszerű, elszámoltatható és egyértelműen a fenntartható mezőgazdasággal kapcsolatos eredmények elérésére irányul; úgy véli, hogy a reform révén csökkennie kell az adminisztratív eljárások összetettségének, és ezeknek a mezőgazdasági termelők számára kevésbé megterhelővé kell válniuk, valamint javítani kell a teljesítmény tagállami szintű nyomon követését;
11. olyan eredményalapú KAP-ot szorgalmaz, amely összhangban áll a többi uniós szakpolitikával, és kiemelt prioritásként tekint a piacvezérelt és fenntartható európai mezőgazdaságra való áttérésre a hosszú távú termelékenység és a versenyképesség növelése, valamint a közjavak biztosítására vonatkozó európai környezetvédelmi, fenntarthatósági és társadalmi fejlődési teljesítménycélok meghatározása révén;
12. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a földhöz, vízhez, biodiverzitáshoz, levegőminőséghez, éghajlatváltozási tevékenységhez és tájfeltételek megteremtéséhez kapcsolódó közjavakat és ökoszisztéma-szolgáltatásokat kell biztosítani;
13. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a jövőbeli KAP támogassa a fenntarthatóbb termelési rendszereket és a területgazdálkodás során a közjavak fokozott előállítását;
14. emlékeztet arra, hogy a Parlament hangsúlyozta, hogy a biológiai sokféleség megőrzése kulcsfontosságú a hosszú távú élelmiszer- és takarmánytermesztés megőrzése szempontjából, s mint ilyen, a mezőgazdasági termelők saját érdeke;
15. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a jövőbeli KAP és annak kiadásai a megfelelésen és a szakpolitikai területek nagyobb fokú koherenciáján keresztül ténylegesen elérjék a kitűzött célokat, ami különösen fontos a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és az ehhez a célhoz a KAP keretében rendelt eszközök tekintetében;

16. emlékeztet arra, hogy a Parlament már kiemelte, hogy a Natura 2000 irányelv célravezetőségi vizsgálata szerint javítani kell a koherenciát a KAP-pal, és hangsúlyozza, hogy a fajok és élőhelyek aggasztó csökkenése a mezőgazdasággal áll kapcsolatban; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a KAP biodiverzitásra kifejtett hatását; magasabb Natura 2000 kifizetéseket szorgalmaz, hogy jobban ösztönözzék a mezőgazdasági Natura 2000 területek védelmét, amelyek nagyon rossz állapotban vannak;
17. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelőket megfelelően jutalmazni kell a meglévő élőhelyek fenntartásáért és védelméért; hangsúlyozza e tekintetben, hogy az agrár-környezetvédelmi rendszerekre vonatkozó szabályok ösztönözhetik a mezőgazdasági termelőket arra, hogy megszüntessék a meglévő élőhelyeket és újakat ültessenek annak érdekében, hogy hozzájussanak a kifizetésekhez; rámutat arra, hogy ez veszélyeztetheti a biológiai sokféleség és a környezetvédelem fokozására tett erőfeszítéseket, ezért ismét hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelőket jutalmazni kell a meglévő élőhelyek fenntartásáért és védelméért;
18. szorgalmazza az első pillér integritásának megőrzését, amelynek alapját az egyes gazdálkodóktól várt eredmények maximalizálására kialakított támogató intézkedések fokozott kölcsönös megfeleltetése képezi, és amely jutalmazza a mezőgazdasági termelőket az általuk biztosítható közjavakért, így az éghajlat-politikai fellépésért és a vadvilág megőrzéséért; hangsúlyozza, hogy a KAP-nak kifizetéseket kell magában foglalnia az ökoszisztéma-szolgáltatásokra vonatkozóan a környezetvédelmi hatóságok felügyelete mellett, a meglévő LIFE program megközelítésére építve; hangsúlyozza azonban a mindenféle méretű aktív családi gazdaságok fontosságát a változatos mezőgazdasági tevékenységek fenntartása szempontjából, és hogy ezért az intézkedések célzottabbak lennének, ha a családi gazdaságokra helyeznék a hangsúlyt;
19. határozottan úgy gondolja, hogy a közvetlen kifizetések és az ökológizálási intézkedések közötti feltételességet fenn kell tartani egy fenntarthatóbb európai mezőgazdasági ágazat érdekében, és egy új, önkéntes ösztönzési rendszert szorgalmaz azon mezőgazdasági termelők számára, akik hajlandók a jelenlegi agrár-környezetvédelmi támogatásokon túllépni;
20. felhívja a Bizottságot, hogy összpontosítson a vidéki területek életminőségére, hogy vonzóvá tegye ezt az életet valamennyi ember, különösen a fiatalabb generáció számára;
21. szorgalmazza, hogy a kölcsönös megfeleltetés vagy az annak helyébe lépő rendszer terjedjen ki az összes fajspecifikus állatjóléti jogszabályra, valamint a tojótújkokról és a húscsirkékről szóló irányelvekre;
22. szorgalmazza egy olyan uniós szinten meghatározott első pillér kialakítását, amely felismeri a közvetlen támogatás nyújtása – amely erősen függ a környezeti és társadalmi eredményektől, és amely környezeti és gazdasági szempontból hosszú távon fenntartható hasznokat hoz – és a közjavak és szolgáltatások biztosítása közötti világos kapcsolat jelentőségét, valamint megfelelő mechanizmusokat foglal magában a mezőgazdasági termelők uniós szinten meghatározott, nagyra törő, közös kritériumokon és világosan mérhető célkitűzéseken alapuló jutalmazására, és jobban támogatja a mezőgazdasági termelőket a gazdasági és környezeti teljesítményre való áttérésben;

23. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az első pillér továbbra is a mezőgazdasági termelők fő jövedelemtámogatási rendszere és az egységes piacon belüli egyenlő versenyfeltételek garanciája legyen; ezért hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak meg kell akadályoznia a tagállamok közötti politikai eltéréseket a KAP végrehajtására vonatkozó nemzeti terveikben, amennyiben ezek uniós szinten piaci torzulásokat és tisztességtelen versenyt idézhetnek elő;
24. óva int a közvetlen kifizetések lehetséges nemzeti társfinanszírozásától, mivel ez a KAP közös jellegének kárára válna;
25. óva int az abból származó kockázatoktól, ha a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy önállóan határozzák meg nemzeti terveiket és évente felülvizsgálják döntéseiket uniós szinten meghatározott, szigorú közös szabálykészlet, célkitűzések és intézkedések nélkül; rávilágít arra, hogy ez a lehetőség a nemzeti szinten hozott politikai döntésekből származó nagy mértékű bizonytalanságnak tenné ki a mezőgazdasági termelőket, és negatívan befolyásolhatná a környezetvédelmi kihívásokat;
26. felszólítja a Bizottságot, hogy olyan új, átfogó jogi keretet vezessen be, amely lehetővé teszi a környezetvédelmi és éghajlat-politikai intézkedések következetes végrehajtását, beleértve az ökologizálást, a kölcsönös megfeleltetés rendszerét (beleértve a jó mezőgazdasági és környezeti állapotot és a jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket), valamint a vidékfejlesztési célú agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos támogatásokat, hogy így a mezőgazdasági termelők hatékonyabban, egyszerűbben és célirányosabban járulhassanak hozzá a környezet megóvásához, a biológiai sokféleséghez és az éghajlat-politikai fellépésekhez, ugyanakkor megfelelő ellenőrzési lehetőséget biztosítva a tagállamoknak, és figyelembe véve a helyi körülményeket is; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az I. pillér, illetve a II. pillér alá tartozó intézkedések világos elkülönítését;
27. úgy véli, hogy az első pillér akár 30%-át erre a tagállamok által elhatározott európai ösztönzőrendszerre kellene fordítani a gazdasági és környezetvédelmi teljesítménynormákat ötvöző mezőgazdaságra való átállás segítéséhez;
28. úgy ítéli meg, hogy a fenntartható gazdálkodási rendszerekre való átállást azzal kell elősegíteni, hogy valamennyi tagállamban és régióban független, átlátható, valamint elegendő közfinanszírozásban részesülő mezőgazdasági tanácsadó rendszereket működtetnek, továbbá azzal, hogy az uniós innovációs partnerségek (EIP) keretében a kutatók és a mezőgazdasági termelők közötti egyre bővülő, alulról építkező részvételi alapú kutatások, valamint eredményes szakmaközi cserék valósulnak meg, különösen a terméshozam és az ellenálló képesség fokozása céljából a természetes folyamatokat kiaknázó és ösztönző agrár-ökológiai megközelítések tekintetében;
29. úgy ítéli meg, hogy különös figyelmet kell fordítani a mezőgazdasági tanácsadó rendszerekre és az uniós innovációs partnerségekre, hogy ösztönözhetők legyenek a növényvédő szerek alternatívái, különösen az integrált növényvédelem 8 elvének elterjedése a növényvédő szerektől való függés mérséklése, továbbá a növényvédő szerektől mentes jövő megvalósítására való törekvés érdekében; úgy ítéli meg, hogy a terméshozam és az ellenálló képesség fokozása érdekében a természetes folyamatok kiaknázása és ösztönzése a jelenlegi tapasztalatok alapján valószínűleg mérsékli a termelési költségeket;

30. szorgalmazza egy kevésbé bonyolult és nagyobb hatékonysággal bíró átdolgozott második pillér kialakítását, amely a valóban ösztönző erejű területi és ágazatfejlesztési szakpolitikákra összpontosít, és a beruházásokat, a képzéseket és a tanácsadást, az okos megoldásokat, a fenntarthatóságot, a kutatásokat, az innovációt, az állatjólétet, az agrárgazdaságokat és a vidéki megélhetést helyezi középpontba, ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a tagállamok egyedi megközelítéseket fogadjanak el a helyi feltételeknek és igényeknek megfelelően, ideértve a természeti hátrányokkal kapcsolatos többletköltségek és az ambiciózusabb agrár-környezetvédelmi és éghajlati rendszerek ellensúlyozását is;
31. hangsúlyozza a vidékfejlesztés, ezen belül a LEADER és a közösségvezérelt helyi kezdeményezések jelentőségét a multifunkcionális mezőgazdaság támogatásában és a mezőgazdasági termelők, a helyi közösségek és a civil társadalom közötti partnerségek, továbbá a kiegészítő vállalkozási tevékenységek ösztönzésében, amelyek célja a diverzifikált gazdasági tevékenységekből, például az agrárturizmusból való jövedelemszerzés és a közösségi támogatású mezőgazdaság, illetve a szociális jellegű szolgáltatások megvalósítása a vidéki területeken;
32. felszólít egy olyan második pillérre, amelyben az állatjólét az uniós vidékfejlesztési programok kötelező része, valamint az állatjóléti intézkedésekre való minimális ráfordítás követelményére és hosszú távú ösztönzőkre annak érdekében, hogy több mezőgazdasági termelő fogadjon el a hatályos jogszabályokon túlmutató, magasabb szintű állatjóléti normákat;
33. kéri a jövőbeli KAP-ban az erőforráshatékonyság (többek között a víz) előmozdításának megerősítését, és ösztönzi a mezőgazdasági termelők felelősségvállalását annak érdekében, hogy intelligens technológiák, megfelelő gyakorlatok és az információkhoz való közvetlen hozzáférés, például műholdas adatok révén történő tájékoztatáson alapuló döntéseket hozhassanak a vízre és a tápanyagokra vonatkozó követelményekről;
34. olyan intézkedéseket kér, amelyek fokozzák a tápanyagok újrahasznosítását; kéri, hogy a mezőgazdasági strukturális politikát igazítsák ki a környezeti támogatási rendszernek megfelelően, például a növénytermesztés és az állattartás megfelelőbb ötvözésével;
35. hangsúlyozza, hogy a vidékfejlesztési program keretében kifizetéseket kell biztosítani a hátrányos természeti adottságú, például nehéz éghajlati feltételekkel vagy meredek lejtőkkel rendelkező vagy rossz talajminőségű területeken működő mezőgazdasági termelők számára; kéri, hogy a hátrányos természeti adottságú területek rendszerét a 2020 utáni időszakban egyszerűsítsék és jobban összpontosítsák;
36. úgy véli, hogy csak egy ilyen, egyértelműen meghatározott célkitűzéseket is tartalmazó és más uniós szakpolitikákkal koherens kiegészítő modellel valósíthatók meg az Unió nagyra törő célkitűzései a környezetvédelem és a vidékfejlesztés terén; hangsúlyozza, hogy a második pillérben továbbra is rugalmas nemzeti programozási megközelítést kell alkalmazni, míg az első pillérnek a közös szabályokra és normákra kell alapulnia, hogy valamennyi uniós mezőgazdasági termelő számára hatékony és egyenlő versenyfeltételek álljanak rendelkezésre;
37. úgy véli, hogy amennyiben a kockázatkezelési eszközök nem elégségesek a nagymértékű piaci zavarok kezelésére, a jövőbeli KAP-nak képesnek kell lennie a piaci

válságokra való megfelelőbb, hatékonyabb és gyorsabb reagálásra, a kiegyensúlyozott piaci feltételek helyreállítását célzó európai válságkezelési intézkedések útján;

38. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli KAP egyik legfontosabb problémája az, hogy a mezőgazdasági termelők a műtrágyák és a vegyi növényvédő szerek használatától függenek, amelyek kedvezőtlenül érinthetik a vízminőséget, és összefüggnek a biológiai sokféleség csökkenésével; ismét hangsúlyozza, hogy az integrált növényvédelem keretében továbbra is a növények vetésforgója az egyik legeredményesebb eszköze a biológiai sokféleség megőrzésének és a talajegészség helyreállításának;
39. a vidékfejlesztésen belüli egyedi intézkedés kidolgozására szólít fel, amely a peszticidek használatának komoly csökkentését ösztönzi, az integrált növényvédelem (IPM) nyolc európai uniós elve alapján, valamint ösztönzi a nem kémiai jellegű alternatívák elterjedését;
40. hangsúlyozza a beporzásnak és a biológiai sokféleség megőrzésének a fontosságát; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hagyjanak parlagon növényvédő szerektől mentes területeket, a méhek növényvédő szerek okozta pusztulásának megakadályozása érdekében;
41. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a jövőbeli mezőgazdasági politika foglalkozzon a beporzók fogyásával kapcsolatos megállapításokkal, és kínáljon megfelelő megoldásokat;
42. kitart a kifizetések eredményeken alapuló megközelítése mellett; javasolja ezért olyan mutatók figyelembevételét, mint a talaj egészsége és a biológiai sokféleség, rendszertani egységek jelenléte, fajokban való gazdagság, humusz és termőtalaj képződése, talajtakaró az erózió ellen, tápanyagok csökkenése és vízminőség, valamint biológiai sokféleség, beleértve a madárfajok, vad beporzók és rovarok gazdagságát és bőségét;
43. szorgalmazza, hogy a KAP tekintetében szilárd célkitűzéseket határozzanak meg az alaprendeletben, amelyek összhangban vannak a környezetvédelmi jogszabályokkal, és számszerű és nagyra törő eredménymutatókon alapulnak; kiemeli, hogy a KAP nemzeti terveinek bizonyítékokon kell alapulniuk, és azokat az érintett környezetvédelmi hatóságok bevonásával, valamennyi érintett érdekelt féllel (köztük a kis mezőgazdasági termelőkkel, a környezetvédelmi nem kormányzati szervezetekkel és a civil társadalom képviselőivel) konzultálva kell kialakítani, és kötelezően követniük kell a partnerség elvét;
44. kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a tagállamok lehetőség szerint határozzanak meg számszerűsített célokat, és vezessenek be olyan mutatókat, amelyekkel a stratégiai tervekben meghatározott célok mérhetők;
45. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson egyértelmű iránymutatást és támogatást a tagállamok számára stratégiai terveik kidolgozása során, hogy biztosítható legyen az említett tervek megalapozottsága és kiváló minősége;
46. megismétli, hogy a madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelv célravezetőségét vizsgálata azt hangsúlyozza, hogy javítani kell a KAP-pal való koherenciát, valamint kiemeli, hogy a mezőgazdaság miatt gyors visszaesés tapasztalható a fajokat és az

élőhelyeket illetően; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a KAP biodiverzitásra kifejtett hatását;

47. kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon megbízható tudományos mintavételi módszereken alapuló, eredményes és reális nyomkövetési rendszerekről, hogy valamennyi célkitűzés alakulása megfigyelhető legyen;
48. kéri a Bizottságot, hogy teljesítse az eredményalapú szakpolitikára vonatkozó javaslatát, és gondoskodjon a technikai segítségnyújtás és más szakpolitikai fellépések és intézkedések keretében biztosított megfelelő támogatásról, hogy valamennyi fontos mutatóval kapcsolatban foglalkozzanak a nyomon követéssel és az adatgyűjtéssel, mivel ez különösen fontos a környezeti mutatókkal kapcsolatos adathiány szempontjából;
49. hangsúlyozza, hogy a KAP elsősorban az élelmiszer-termelésre irányul, és úgy véli, hogy a KAP-nak meg kell valósítania a biogazdasági menetrendet és a bioforrásokra alapuló vegyészetet a körforgásos gazdaság elvére alapozva és figyelembe véve a biomassza különféle felhasználásának és típusainak valódi éghajlati hatásait, továbbá hozzá kell járulnia a vidéki közösségek újjáélesztéséhez a szakértői munkahelyek és az innováció útján, ideértve különösen a magas hozzáadott értéket képviselő fa- és más biomasszatermékek és köztes kultúrák területén; úgy ítéli meg, hogy a KAP-nak ösztönöznie kell a mezőgazdasági hulladék és maradványok bioenergia céljára történő felhasználását is, mivel ez további támogatást jelent a vidéki területek és a mezőgazdasági termelők számára; úgy véli, hogy a KAP-nak magában kell foglalnia egy olyan nagyra törő európai zöldenergia- és vegyészeti stratégiát, amely a növényi fehérjék közös előállításán alapul;
50. felszólítja a Bizottságot, hogy a fehérjékre vonatkozó politikájának felülvizsgálatakor közép- vagy hosszú távon gondolkodjon, ugyanakkor biztosítsa, hogy a KAP reformjára irányuló jogalkotási javaslatai megfelelő és megbízható új intézkedéseket és eszközöket tartalmazzanak, amelyek a jelenlegi fehérjehiány és áringadozás jelentős mérséklése érdekében támogatják a termelőket a jobb vetésforgó-rendszerek kialakításában;
51. úgy véli, hogy a jövőbeli KAP-nak elő kell mozdítania a fehérjenövény-termesztést, mivel ez fontos eszköz az intenzív monokultúrákról – amelyeket a szintetikus vegyipari növényvédő szerek nagyarányú használata és a környezetre gyakorolt erőteljes hatás jellemez – a sokrétű agroökológiai rendszerekre való áttérés biztosításában;
52. úgy véli, hogy a fehérjenövényeket leginkább az emberi táplálkozás során lehet hasznosítani; úgy véli, hogy ebből kifolyólag termesztésük során olyan rendszert kell alkalmazni, amely a közvetlen emberi fogyasztást részesíti előnyben – amelyet sorban a takarmánytermesztés követ –, és amely csak hulladékokból teszi lehetővé a bioüzemanyag előállítását;
53. kéri az agrárerdészet határozott előmozdítását, mivel ez fokozhatja az emberek életminőségét a mikroklímák javítása, az ellenálló képességnek a mezőgazdasági üzemek és a vidék szintjén történő növelése, a tájkép javítása, valamint a többcélú rekreációs és produktív ökoszisztémák megteremtése útján; hangsúlyozza, hogy minden olyan tényezőt azonosítani és kezelni kell, amely megnehezítheti az agrárerdészeti rendszerek kialakítását, beleértve a jelenlegi tanúsítási rendszerek azon hiányosságát, hogy nem biztosítanak lehetőséget az „erdőkön kívüli fákból” készült termékek

tanúsítására az EU területén;

54. hangsúlyozza a fenntartható módon kezelt erdők fontos szerepét az erdők éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásában, és kiemeli az erdei fa értékláncának jelentőségét a vidéki megélhetés fenntartása, a vidéki területek munkahelyteremtése, növekedése és társadalmi stabilitása szempontjából, továbbá a körforgásos gazdasággal és a biogazdasággal összhangban az új értékláncokhoz való hozzájárulást illetően;
55. úgy ítéli meg, hogy a KAP-nak kezelnie kell az éghajlatváltozással és a talajromlással kapcsolatos kockázatokat a teljes megművelt területen, többek között azzal, hogy beruház az agrár-ökorendszerek ellenállóvá és megbízhatóvá tételébe, továbbá az ökológiai infrastruktúrába a termőréteg kialakítása, a talajerózió visszafordítása, a vetésciklus bevezetése/meghosszabbítása, a táj további fákkal való beültetése, valamint a mezőgazdasági üzemekben a biológiai és strukturális sokféleség fellendítése érdekében;
56. emlékeztet a kutatás és az innováció stratégiai jelentőségére, és megfelelőbb szinergiára szólít fel a KAP célkitűzései és a Horizont 2020 célkitűzései között az élelmiszer-termelés, az erőforrások fenntartható kezelése és az éghajlati cselekvés területén;
57. kéri a Bizottságot, hogy az egyes kereskedelmi megállapodásokban kölcsönösségi záradékok útján biztosítsa, hogy minden importált mezőgazdasági termék ugyanazon közegészségügyi és társadalmi normáknak feleljen meg, amelyeket az uniós termékekkel szemben is támasztanak; kéri a Bizottságot, hogy végezzen szisztematikus hatásvizsgálatot valamennyi kereskedelmi megállapodás mezőgazdasági ágazatra vonatkozó rendelkezéseire vonatkozóan, és álljon elő konkrét stratégiákkal annak biztosítására, hogy egyetlen mezőgazdasági ágazat se sérüljön egy harmadik országgal kötött kereskedelmi megállapodás következtében, figyelembe véve az uniós földrajzi jelzéseket is;
58. kiemeli, hogy a fenntartható mezőgazdasági termelés tiszteletben tartása, az uniós élelmiszer-biztonsági szabályozást megalapozó uniós jogszabályok és normák, az EU szociális, gazdasági és környezetvédelmi normái, a termelőtől a fogyasztóig terjedő megközelítés, a viszonyosság, valamint az uniós jogszabályok által meghatározott, az emberi és az állati egészségre, valamint az élelmiszer-biztonságra vonatkozóan meghatározott egészségügyi és növényegészségügyi előírások és eljárások szigorú betartása a mezőgazdaság érdekében alapvető és megingathatatlan eleme minden szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatos uniós tárgyalásnak;
59. hangsúlyozza, hogy az egyenlő versenyfeltételek biztosításához közös uniós kiindulási alapra van szükség, amellyel biztosítható a polgárok egészséges környezethez és egészséges, tápláló élelmiszerekhez való joga; úgy véli, hogy ezt a kiindulási alapot úgy kell meghatározni, hogy az összhangban álljon a vonatkozó jogszabályokkal és nemzetközi kötelezettségekkel, és lehetővé tegye azt is, hogy ne érje kár a környezetet és a társadalmat;
60. szorgalmazza, hogy a jövőbeli KAP-ot úgy alakítsák ki, hogy az jobban kezelje a kritikus közegészségügyi problémákat, így például az antimikrobiális rezisztenciával és a levegőtisztasággal kapcsolatos problémákat;
61. hangsúlyozza, hogy az antimikrobiális rezisztencia problémákat jelent az állati és az

emberi egészségre nézve; úgy véli, hogy az új jogi keretnek aktívan elő kell mozdítania a magasabb szintű állategészséget és állatjólétet mint az antibiotikumokkal szembeni ellenállás eszközt, ezáltal jobban megvédve a közegészséget és a mezőgazdasági ágazat egészét;

62. elismeri, hogy a KAP döntéshozatali folyamatába fontos bevonni a biológiai sokféleséget, az éghajlatváltozást, valamint a levegő-, talaj- és vízszennyezést érintő egészségügyi és környezetvédelmi szakpolitikákért felelős intézményeket és szakértőket;
63. kéri a KAP és más uniós szakpolitikák és fellépések megfelelőbb szakpolitikai összehangolását konkrétan a 2000/60/EK irányelvvel, a 91/676/EGK irányelvvel és az 1107/2009 rendelettel, az olyan vízforrások fenntartható védelme érdekében, amelyek mennyiségét és minőségét a mezőgazdaság kedvezőtlenül érinti; ösztönzőkre hív fel a mezőgazdasági termelők és a vízszolgáltatók közötti helyi együttműködési projektek támogatása érdekében, a vízforrások megfelelőbb védelme céljából;
64. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki releváns szinergiákat az uniós úrkutatási vezérprojektek és a KAP között, konkrétan a Kopernikusz programmal, amely különösen fontos a gazdálkodó közösség számára az éghajlatváltozás és a környezet monitoringja szempontjából.
65. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el, hogy az új társadalmi, környezeti, technológiai és gazdasági változások – például a tiszta energia, a digitalizáció és az intelligens megoldások területén – kihatnak a vidéki életre; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a vidéki csomópontokban a fenntartható és inkluzív növekedés és innováció terén rejlő potenciált, figyelembe véve a tágabb értelemben vett vidéki közösségek érdekét; emlékeztet arra, hogy a vidéki térségek és települések különös figyelmet és integrált erőfeszítéseket igényelnek a kis falvak fejlesztéséhez, és egyenlő feltételekre szólít fel a vidéki csomópontok és hálózatok külön technológiai fejlesztése érdekében;
66. kéri a Bizottságot, hogy vezessen be új és átfogó jogi keretet, amely az élelmiszerláncban megtilt bizonyos konkrétan meghatározott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat, és az ilyen tilalmak végrehajtására irányuló minimumszabványokról és szankcionálási mechanizmusokról rendelkezik;
67. úgy véli, hogy ennek az új keretnek a megerősítése céljából meg kell határozni az agrár-környezetvédelmi támogatásokra – többek között az ökológiai gazdálkodásra, a biológiai sokféleség, a magas szintű állategészségügy és állatjólét, továbbá a megfelelő növényegészségügy támogatására – fordítható teljes költségvetés minimumösszeget;
68. kéri a Bizottságot, hogy a 2020 utáni jogalkotási időszakban vezessen be több forrásból finanszírozott beruházási megközelítést annak biztosítása érdekében, hogy gördülékenyen lehessen végrehajtani a környezeti szempontból egyértelműen előnyös integrált vidékfejlesztési eszközöket, például az intelligens falvakra vonatkozó kezdeményezést; felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be az intelligens falvak kezdeményezéséhez kapcsolódó támogatásokat, és az intelligens falvak kezdeményezést a következő vidékfejlesztési politika prioritásaként határozza meg;

69. hangsúlyozza, hogy a közös piacszerzés (KPSZ) keretén belül több együttműködési lehetőségre van szükség a termelői szervezeteken (a termelői szervezeteken és a termelői szervezetek szövetségein, többek között a szövetkezeteken) és a szakmaközi szervezeteken belül.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	25.4.2018
A zárószavazás eredménye	+: 54 -: 4 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Paul Brannen, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Renate Sommer, Estefanía Torres Martínez, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Cristian-Silviu Buşoi, Caterina Chinnici, Fredrick Federley, Anja Hazekamp, Norbert Lins, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Carolina Punset, Christel Schaldemose
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Jude Kirton-Darling, Jeroen Lenaers

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

54	+
ALDE	Fredrick Federley, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Carolina Punset, Frédérique Ries
ECR	Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
GUE/NLG	Lynn Boylan, Stefan Eck, Kateřina Konečná, Estefanía Torres Martínez
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Cristian-Silviu Bușoi, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Giovanni La Via, Jeroen Lenaers, Peter Liese, Norbert Lins, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Renate Sommer, Adina-Ioana Vălean
S&D	Biljana Borzan, Paul Brannen, Nessa Childers, Caterina Chinnici, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Susanne Melior, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

4	-
EFDD	Julia Reid
ENF	Sylvie Goddyn, Joëlle Mélin
GUE/NLG	Anja Hazekamp

1	0
EFDD	Piernicola Pedicini*

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

MELLÉKLET: A KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG LEVELE

IPOL-COM-CONT D (2018)17649

Czesław Adam Siekierski
A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság elnöke
Európai Parlament
Brüsszel

Tárgy: A CONT bizottságnak az elnök által írt levél formában megfogalmazott véleménye (az eljárási szabályzat 53. cikkének (5) bekezdése) az AGRI bizottság saját kezdeményezésű jelentéséről – Az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövője – 2018/2037(INI) – COM(2017)0713

Tisztelt Siekierski Úr!

A Költségvetési Ellenőrző Bizottság felhívja a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló saját kezdeményezésű jelentésében tartsa szem előtt az alábbi szempontokat.

Tényezőjövedelem

1. rámutat, hogy a DG AGRI által rendelkezésre bocsátott adatok¹ szerint az ágazat hozzáadott értéke és termelékenysége 2016-ban enyhén csökkent, ugyanakkor jóval a 2005–2009-es szint felett maradt, valamint hogy a DG AGRI számára nehézséget okoz megállapítani, hogy a termelési volumen oldalának vagy az érték/ár oldalának összes eleme közül pontosan mi az oka a mezőgazdasági tényezőjövedelem 2013-óta tapasztalt általános csökkenésének vagy például a 2015-ös tejszállásához hasonló eseményeknek;

A KAP-kiadások méltányos szerkezete

2. emlékeztet a KAP kiadásainak fenntarthatatlan szerkezetére: az uniós mezőgazdasági üzemek 44,7%-ának éves jövedelme alacsonyabb volt 4000 eurónál, és 2016-ban átlagosan a KAP-ból folyósított közvetlen támogatások kedvezményezettjeinek felső 10%-a kapta a kifizetések mintegy 60%-át; megjegyzi, hogy a közvetlen kifizetések elosztása nagymértékben tükrözi a földterület koncentrációját, hiszen a földterület 80%-át a mezőgazdasági termelők 20%-a birtokolja; aggodalommal szemléli a kedvezményezettek erőteljes koncentrációját, és hangsúlyozza, hogy jobb egyensúlyt kell teremteni a nagyobb és kisebb kedvezményezettek között;
3. ismételten hangsúlyozza, hogy a közvetlen kifizetések nem töltik be maradéktalanul azon szerepüket, hogy biztonsági hálóként működő mechanizmusként szolgáljanak a mezőgazdasági üzemek jövedelmének stabilizálására, különösen a kisebb mezőgazdasági üzemek tekintetében, mivel kiegyensúlyozatlan a kifizetések elosztása;
4. véleménye szerint a nagyobb mezőgazdasági üzemeknek nem feltétlenül van szükségük ugyanolyan fokú támogatásra a mezőgazdasági üzemek jövedelmének stabilizálásához,

¹ 2016. évi tevékenységi jelentés, 15. old., 1. fő teljesítménymutató: mezőgazdasági tényezőjövedelem teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalónként.

mint a kisebb mezőgazdasági üzemeknek a jövedelemingadozás idején, mivel ki tudják használni a méretgazdaságosságot, ami vélhetően ellenállóbbá teszi őket;

- 5 hangsúlyozza, hogy valamennyi régióban és tagállamban biztosítani kell a méltányos életszínvonalat, illetve garantálni kell, hogy az Unió minden részén – többek között a hátrányos természeti adottságú területeken is – folytassanak mezőgazdasági termelést; úgy véli, hogy ahhoz, hogy az egységes piacon garantálhatók legyenek az egységes versenyfeltételek és ne torzuljon a belső piac, fenn kell tartani a termeléstől függő önkéntes támogatások (VCS) rendszerét mint a sérülékeny ágazatokban a termelés fenntartásának és a sajátos nehézségek ellensúlyozásának egyik eszközét, ideértve különösen a kedvezőtlen adottságú térségek strukturális versenyhátrányából adódó nehézségeket;

Egyszerűsítés

6. felszólítja a Bizottságot és a szakpolitikát végrehajtó tagállamokat, hogy biztosítsák az eljárások tényleges egyszerűsítését, többek között a finanszírozáshoz való hozzáférés érdekében kért dokumentáció tekintetében, nem hagyva ugyanakkor figyelmen kívül az ellenőrzés és a nyomon követés elvét; kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a kistermelők igazgatási támogatására, akik számára a finanszírozás vállalkozásuk fennmaradásának elengedhetetlen feltétele;

Vidékfejlesztés

7. hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék által 2016-ban ellenőrzött szinte valamennyi vidékfejlesztési projekt olyan rendszert alkalmazott, amely megtérítette a felmerült költségeket, és megjegyzi, hogy 2014–2020-as időszakban a tagállamok alternatívaként egyszerűsített költségelszámolási módszert is alkalmazhatnak – átalányalapú egységköltségek, egyösszegű átalányok vagy százalékban meghatározott átalányok segítségével –, amely hatékonyan korlátozza a túlzott árak kockázatát;

A zöldítésnek fejlődnie kell

8. különösen aggasztónak tartja, hogy a Számvevőszék 21/2017. számú különjelentése szerint a zöldítéstől jelenlegi végrehajtási formájában valószínűleg nem várható jelentős környezeti és éghajlati haszon, mivel a zöldítési követelmények zömmel szerények és általában csak a szokásos gazdálkodási gyakorlatot tükrözik, mennyiségi célkitűzések nélkül¹; ebből következően a zöldítés az Unió mezőgazdasági területeinek csak igen kis részén eredményez konkrét változást a gazdálkodási gyakorlatokban;
9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy mivel a zöldítést ösztönző rendszerek a területalapú kifizetések részét képezik, a program jelenlegi kialakítása szerint növelhetik a KAP-támogatások elosztásával kapcsolatos egyenlőtlenségeket; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a Számvevőszék által a 21/2017. sz. különjelentésben foglalt ajánlások követését;

A fiatal mezőgazdasági termelők támogatására vonatkozó rendszer

10. rámutat arra, hogy a mezőgazdasági ágazat fejlesztése terén az egész Unióban hatalmas eltérések tapasztalhatók, és a legnagyobb problémát a demográfiai kihívás jelenti, amely az Unió mezőgazdaságának hosszú távú fenntarthatósága érdekében a fiatal mezőgazdasági termelők hiányának kezelésére irányuló politikákat tesz szükségessé;

¹ „A zöldítés bonyolult, környezetvédelmi szempontból egyelőre még nem eredményes jövedelemtámogatási rendszer”, 6. és 47. old.

11. különös aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők támogatásáról szóló 10/2017. számú különjelentésében a Számvevőszék megjegyzi, hogy a közvetlen kifizetések esetében a fiatal gazdálkodóknak nyújtott támogatás:

- a) nem a megfelelő szükségletfelmérésen alapul;
- b) nem tükrözi a generációs megújulás ösztönzésének általános célját;
- c) nem is áll minden esetben a rászoruló fiatal mezőgazdasági termelők rendelkezésére; valamint
- d) néha olyan gazdaságokhoz jut, ahol a fiatal gazdálkodók csak csekély szerepet játszanak;

12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fiatal mezőgazdasági termelőknek a vidékfejlesztési programokon keresztüli támogatására vonatkozóan a Számvevőszék arra a következtetésre jutott, hogy a kifizetéseket általában bizonytalan igényfelmérés alapján folyósítják, és hogy nincs valódi koordináció az 1. pillérbe tartozó kifizetések és a 2. pillér keretében a fiatal mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatás között;

Meghozandó intézkedések

13. felszólítja:

- a) a Bizottságot, hogy alaposan elemezze a tényezőjövodelem 2013 óta tapasztalt általános csökkenésének okait, és a következő többéves pénzügyi keret számára határozzon meg – eredmény- és hatásmutatókkal együtt – egy, a jövodelemegyenlőtlenségek enyhítésére irányuló új fő teljesítménycélt;
- b) a Bizottságot, hogy továbbra is éberrel ügyeljen az elvégzett ellenőrzésekre és a tagállamok hatóságai által közölt adatokra, valamint hogy e megállapításokat vegye figyelembe auditálási feladatainak kockázatértékelésen alapuló elosztásakor;
- c) a tagállamokat, a kezdeményezetteket és szövetségeiket, hogy teljes mértékben aknázzák ki a vidékfejlesztésben az egyszerűsített költségelszámolási módszerben rejlő lehetőségeket;

14. felszólítja:

- a) a Bizottságot, hogy készítsen elő és dolgozzon ki a KAP következő reformjához hiánytalan beavatkozási logikát az EU környezetvédelmi és éghajlatváltozással kapcsolatos, a mezőgazdaság területét érintő intézkedéseikhez, konkrét célértékekkel és a szóban forgó jelenségekre vonatkozó aktuális tudományos ismeretek figyelembevételével; e reform során különösen a következő alapelveket kell figyelembe venni:
 - i. a mezőgazdasági termelők csak akkor részesüljenek a KAP-kifizetésekben, ha megfelelnek az alapvető környezeti szabályok egy olyan, európai szinten meghatározott együttesének, köztük a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó előírásoknak és a zöldítési követelményeknek, amelyek meghaladják a környezetvédelmi jogszabályok előírásait; e tekintetben üdvözlözi a Bizottság „eredményközpontú uniós költségvetés” megközelítésének mögöttes logikáját; úgy véli, hogy a jövőbeli végrehajtási rendszernek eredményorientáltabbnak kell lennie;
 - ii. a konkrét helyi környezeti és éghajlati igények a mezőgazdaság területét érintő célzottabb kiegészítő programozott fellépések révén megfelelő módon kezelhetők;

iii. amikor a tagállamok a KAP végrehajtásában a társjogalkotók által összeállított listáról választhatnak, a végrehajtás előtt legyenek képesek bizonyítani, hogy az általuk választott lehetőségek eredményesek és hatékonyak a szakpolitikai célok elérése – különösen az élelmiszerek biztonsága és minősége, a környezetvédelmi és éghajlati intézkedések, az ételek egészségre gyakorolt hatása, a területgazdálkodás és tájfejlesztés, valamint az Unióban az elnéptelenedés elleni küzdelem – szempontjából;

15. felszólítja a Bizottságot, hogy

- a) átfogóan értékelje a fiatal mezőgazdasági termelők támogatása érdekében a jelenlegi KAP keretében ötvözhető valamennyi politikát és eszközt, valamint azonosítsa a fiatal mezőgazdasági termelőket a meglévő gazdaságok megszerzésében vagy új gazdaságok létrehozásában hátráltató akadályokat, amelyekkel a KAP jövőbeni felülvizsgálatakor foglalkozni lehet;
- b) gondoskodjon arról, hogy a mezőgazdasági reform részeként további fejlesztések történjenek a vidékfejlesztési keretrendszerben, amint azt többek között a corki nyilatkozat is meghatározza, biztosítva, hogy a fiatal mezőgazdasági termelőknek szóló támogatási programok sikeresek legyenek;
- c) a 2020 utáni időszakra szóló közös agrárpolitikai jogszabályokba illesszen be (vagy a megosztott irányítási rendelkezések értelmében írja elő a tagállamoknak, hogy azok határozzanak meg) egyértelmű beavatkozási logikát a mezőgazdaságban a generációs megújulásra irányuló politikai eszközök számára;
- d) biztosítsa, hogy a 2020 utáni időszakra szóló KAP tervezett jogszabályainak végrehajtásával a Bizottság és a tagállamok (a megosztott irányítási rendelkezések értelmében) javítsák a monitoring- és értékelési rendszert.

Megkülönböztetett tisztelettel:

Dr. Inge Gräßle

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	16.5.2018
A zárószavazás eredménye	+ : 32 - : 5 0 : 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Jacques Colombier, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Laurențiu Rebegea, Bronis Ropé, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Maria Gabriela Zoană, Marco Zullo
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Franc Bogovič, Paul Brannen, Elsi Katainen, Gabriel Mato, Susanne Melior, Momchil Nekov, Annie Schreijer-Pierik, Ramón Luis Valcárcel Siso, Thomas Waitz
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Birgit Collin-Langen

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

32	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Elsi Katainen, Ulrike Müller
ECR	James Nicholson, Laurențiu Rebegea
EFDD	Marco Zullo
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan
PPE	Daniel Buda, Birgit Collin-Langen, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Esther Herranz García, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Czesław Adam Siekierski, Ramón Luis Valcárcel Siso
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Paul Brannen, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Susanne Melior, Momchil Nekov, Maria Noichl, Ricardo Serrão Santos, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Thomas Waitz

5	-
ECR	Beata Gosiewska
EFDD	John Stuart Agnew
GUE/NGL	Anja Hazekamp, Maria Lidia Senra Rodríguez
VERTS/ALE	José Bové

6	0
ALDE	Jan Huitema
ECR	Zbigniew Kuzmiuk
ENF	Philippe Loiseau, Jacques Colombier
PPE	Mairead McGuinness
VERTS/ALE	Bronis Rope

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik